

NOVINY

Volume 4 Issue 90 (445)

ČTRNÁCTIDENÍK SLUŠNÝCH KRAJANŮ

25.VII. – 7.VIII. 2016

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

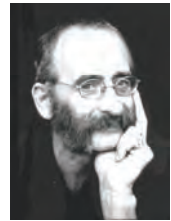
S tručné zprávy.

Pondělí 25. července

Trump vede v průzkumu pro CNN nad Clintonovou o 3 %
 FBI vyšetřuje údajný hackerský útok proti Demokratické straně
 Německá kriminálka dostala 410 udání na teroristy mezi migranty
 Turecko se v dohledné době nemůže stát členem EU, říká Juncker
 Propuštění horníci ze severních Čech také mají dostat kompenzace
 Tripartita se nedohodla, o kolik by se měla zvýšit minimální mzda
 Babišův úřad vede kárné řízení s úředníky z kauzy Čapího hnízda
 Taxikáři neuspěli s návrhem okamžitého zákazu služby Uber
 Počasí v Praze: oblačno, 31°C
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Marksištitů a levicových teoretiků a filozofů dospěli k závěru, že hlavní překážkou realizace světové

revoluce jsou tři základní pilíře moderní společnosti: křesťanské náboženství, vlast a rodina. Rozhodli se, že v zájmu dosažení světové revoluce tyto základní pilíře společnosti zničí.

Moje žena Zuzana se velice diví a nechápe, že hlavní strůjci této levicové propagandy jsou bohatí lidé, profesori na universitách a studovaní novináři, kteří by měli mít přehled. **Nevíte prosím proč?**

Proč jsou to tak často levicoví politici a strůjci zářných zítřků, kteří lžou, podvádějí, kradou a dělají pravý opak toho, co kážou? Zápotocký: „Žádná měna nebude, nebojte se!“ nebo madame Gillard a její „there will be no carbon tax under a government I lead“, nebo poslední případ labor politiky Édya Vobejdy (Eddie Obeid) obviněného z milionových machinací.

Abyste nezapomněli co komunismus umí, tak uveřejňujeme pravidelně vzpomínky na straně 14.

Řekli bychom si pomáhat.

Jan Jurtík (1928-2014), takový normální život...

Ross Hedvicek

Když Jan Jurtík predloni v lete zemrel, oznameni o jeho smrti bylo uzasny "understatement", coz jak verim, by plne vyhovovalo jeho naturelu. Obituary znelo takhle:

Jan Jurtik, 86, formerly of Lower Nazareth Township and Englewood, Florida, passed away on Monday, June 30, 2014, at Gracedale. He was the husband of the late Winifred (Fenton) Jurtik with whom he shared 30 years of marriage prior to her passing. Born: Born in Strani, Czechoslovakia on June 21, 1928, he was a son of the late Jan and Maria Jurtik. Personal: Jan served as a matre d' in charge of food and beverage at various casinos in Las Vegas and Tahoe before retiring. He enjoyed boating, was a member of the Elk's Club in Englewood, Florida, a former soccer coach, and ski instructor at

Lake Tahoe. Jan was of the Catholic faith. Survivors: He is survived by his companion of 21 years, Delilah G. Murante of Nazareth; and her children, Joseph Murante and his companion, Donna of Bushkill Township, and Dianne Erkingier and her husband, Dennis of Bath; three (3) grandchildren; five (5) great-grandchildren; his sister, Anna Matuchoya of Czechoslovakia; many nieces and nephews. In addition to his late wife, Winifred, he was preceded in death by his brother and seven (7) sisters. Services: were private with interment at Holy Family Parish Cemetery, Nazareth. Arrangements provided by the George G. Bensing Funeral Home, Inc., Village of Moorestown Bath.

Takze shrnuto: Narodil se ve Strani (u Uherskeho Hradiste) a pak byl cisnikem v Las Vegas, dozil se 86 let. Mezitim se asi nic zajimaveho neprihodilo - coz by si neinformovany ctenar nutne musel z oznamení vyvodit. Jenze - ja jsem informovany (cim si myslite, ze tech tricet let mnohe ctenare tak seru, peknou tvarickou urcite ne?) a Jan Jurtik byl muj kamarad po mnoho let. Uz jsem o nem psal v drivejsich clancich, tak to jen trochu rozsirim.

Jan Jurtik byl velmi male postavy, tudiz pro nas to byl vzdy "Jenda" a mel vzdy tendenci vam s vaznym oblicejem tvrdit, ze se vlastne nic zajimaveho behem jeho zivota neprihodilo a ze to byla jedna velika sranda. Anglicky se tomu rika "understatement" - coz je snaha podhodnocovat veci ci udalosti. Krasny priklad understatementu je ve filmu Rambo III, filmy plne strileni, kde hlavni hrdina John Rambo (v podani Sylvestra Stallone) na otazku jednoho nevericiho Tomase, zda umi strilet, odpovida, aniz by hnul brvou: "I fired a few shots!" (Jo, parkrat jsem si vystrelil!) - tedy s uvazenim, kolik uz vystrelil munice, je to obrovsky understatement jen rict, ze si parkrat vystrelil. A Jenda byl neco podobneho. A taky si nepochybne parkrat vystrelil. Takze vam tady povzpominam, co z nej za ty roky co jsem ho znal vypadlo... \

Photo: Jenda a Don Rickles

Jenda se narodil ve Strani, vesnici jen s jednou ulici na hranici se Slovenskem, nejmladsi z asi 9 deti a vyucil se cisnikem a sel provozovat remeslo do Prahy. Takze byl vrchni v restauraci v Praze (myslim, ze to byla kavarna Slavia) a nekdy v lete 1948 ho komuniste zavreli. Jenda tvrdi (to je jeho verze), ze uplne nevinne, ze on s politikou prece nemel vubec nic spolecneho! Akorat pry v jeho restauraci mivali komuniste schuze a porady a k Jendovi, kteremu tehdy bylo 20 let, prisel neznamy clovek a pozadal ho, jestli by vzdycky, jak tam ti komunisti budou mit schuze, nezapl takovy malý

mikrofonek a zesilovac v rohu mistnosti za takovou oponou. No proc by neudlal bliznimu svemu dobre, rikal si pry Jenda a zapinal a vypinal a zapinal a vypinal az si pro nej prisli policajti. V kriminale sedel ve vysetrovaci vazbe az do vanoc, a tehdy pry byla takova doba, ze na vanoce pousteli vezne domu - no kdyz jsou ty Vanoce.

A tak pry byl na vanoce propusten domu i Jan Jurtik. Tou dobou mu ale uz bylo jasne, ze to dobre nebude a tak na Novy rok sel pesky pres sumavske hvozdy do Nemecka. A chytily je, ale nez pry doslo na nej rada na vyslech, tak pry Jenda strcil svou pistoli za dvirka na vymetani sazi z komina (snad tam ta pistole je dodnes) a pak pry tvrdil, ze je cisnik, co hledal na Sumave prací v nejakem rekreacnim stredisku a zabloudil. No ze ho pry zavezou pod hlidkou zpatky do Prahy a tam se uvidi... do Prahy uz ovsem Jenda nedojel, protoze sel za jizdy na zachod, vykopil zachodove okynko u vlaku a vyskopl za jizdy z vlaku - a Sumavu tentokrat presel uspesne. No nic tak svetoborneho, prece...

A pak byl v Australii, no predtim trosinku spolupracoval s Americanama v Nemecku, tak nejak se srandovne jmenovali, CIC nebo tak nejak, ale opravdu jen trosinku, delal tlumocnika a semtam prevedl nejak ty lidi z Ceska do Nemecka, kdyz uz ted znal tu cestu dobre, no jak rikam, jen trosinku, jen to co bylo potreba...

A pak mel v Australii na plazi restauraci, ale prisel tajfun a z restaurace zustaly jen ty cementove bloky v pisku. A tak sel do Ameriky a delal cisnika v hotelich v Las Vegas - vzdycky jen cisnika a na vyletnich lodich delal cisnika a jezdil ruzne po svete, ve vsehch mozných pristavech byl.. to jsem nevedel Jene, ze lasvegaske kasina operuji vyletni lode?... no to bylo US Navy ty lode... Ze ja blbec jsem se ptal... Coz vysvetlilo, proc na jedne z fotek na sobe nemel cisnickou uniformu, ale jakousi jinou a ty tri pasky na rameni, to neni vrchni cisnik, ale U.S. Navy Commander... no prece nic svetoborneho, uplne normalka.

Ale na toho cisnika v Las Vegas na to ma dukazy. Desitky fotografií na zdech, tady s Elvisem, taky jako cisnik obsluhuje Chucka Connorse, tady se objima s Frankem Ol' Blue Eyes. Jednou jsem zahledl v jeho penezence pri placeni v hospode placku s velkou zlatou hvezdou... ukaz co to mas, Jeniku? Las Vegas Police Department? A k tomu jsi prisel kde, kdyz jsi delal cisnika? Vis Rosto, ja uz mam tech sedmdesat let a ja si hodne veci nepamatuju - dobre vino, ze?

Jak to asi bylo s tim Las Vegas Police Department jsem si ale behem kratke doby potom poskladal sam z ruznych zminek a poznamek a souvislosti. Je mozne, ze Jendovo zamestnani jako "maitre d' in charge of food and beverage" nebylo vlastne primarni zamestnani, ale jen "cover job". Byla to tehdy doba likvidace vlady mafie v lasvegaskych casinech a zda se, ze Jenda prilozil ruku k dilu. Kdysi mi vypravěl, jak odesel "do duchodu na Floride". Ze vecer byl jeste v zamestnani a "pak se rozhodl" a rano uz byl v letadle smerem Florida i s manzelkou. Na Floride si vsechno koupil nove, dum, nabytek, osobni veci a obleceni. Dum v Las Vegas ze pro nej prodal jakysi kamos. Takze na te Floride se (dle meho

nazoru) vlastne schovaval pred pomstou organizovaneho zlocinu - obzvlast kdyz v dobe toho "odchodu do duchodu na Floride" mu bylo jen 49 let. O Witness Protection Program jsme se nikdy ne bavili.

Na Floride uz potom Jenda nikdy vazne nepracoval, i kdyz mel spoustu konicku a hobby, nekdy i "vedlejsi zamestnani". Tak jsme se vlastne seznamili. Byli jsme na Floride jeste z Canady, abych si tam koupil svuj prvni floridsky dum a sedeli jsme v bance a bankovni urednik se vypytaval odkud jsme a tak a kdyz slysel, ze z "cekoslovakija" tak povida, ze jejich bankovni poslicek je taky odtamtud a ze za chvili prijede.

Za chvili prijel na jizdnim kole-trikolce maly chlapik v havajske kosili vykasane z kratkych kalhot s tou typickou rozhalenkou ze 70tych let, kde bylo videt chlupata prsa a tlusty zlaty retez na krku, který v Cesku nosi jen cigani. A to byl Jenda. Mel takove vedlejsi zamestnani, ze mezi bankami prevazel dokumenty a penize. Na tom jizdnim kole-trikolce. Na Floride je porad leto a pocasi porad pekné, tak co? "Prevazite penize? A to se nebojite, pane Jurtik?" Jenda zavrtel hlavou a jednim pohybem vytahl zpod kosili vzuadu za pasem petactyricitku Smith&Wesson. "Co bychom se bali?" povida. "Rozdelame ohen - to zazene vlky!".

Co se tyka jeho konicku, tak, ze delal instruktora lyzovani, tak u toho jsem nebyl. Ovsem jak trenoval nekolik tymu malych kluku-zaku ve fotbale (soccer), u toho uz jsem byl - vsechno na tech nekolika fotbalovych hristich na San Casa v parku. Dedek mel uz sedmdesat let, ale furt jeste lital jak pero z jedne strany hriste na druhou s malyma deckama a jeste jim ty zapasy obcas i piskal jako rozhodci. Mel i lod (Florida je u more) a casto byl na mori a s oblibou lovil zraloky. Kdyz mne tu byl navstivit Jerry Masar z Toronto, tak jsem ho poslal s Jendou na more a Jerry si vecer privezl domu zraloka a mel z toho narodni svatek. Jo a taky jsme chodivali na bowling - to je ten kulecnik jak hazite kouli po te draze. Jenda mel i kulecnikove koule vyrobené na miru, s temi vyvrtanyma dirama, aby mu to pasovalo presne na prsty.

V roce 1993 mu zemrela manzelka Winifred a Jenda zacal chodit do mistniho klubu pro duchodce, zvaného ELK's - to je ten s tou velkou sochou jelena pred budovou, dedousci tam maji vsechno, vari se tam, hraje muzika, maji tam bar. "A bavi te to tam, Jendo?" - "To vis, ze jo - sedim u baru, presne uprostred, z jedne strany ctyri zenske, z druhe aspon tri - a vecer nikdy nejdu domu sam!"

Po smrti manzelky byl nekolikrat i v Cesku, za komunistu tam nejedl. A tam se nekde ve Zline behem jedne navstevy seznamil s o tricet let mladsi baculatou blondynou, která hned byla po nasteve tehotna a mela dite. Jenda ji pozval na Floridu, ale kaca byla jebnuta vlastenka, co umela jen rusky a na Floride se ji moc nelibilo, protoze nikomu a nicemu nerozumela. O rok pozdeji byla po druhe navstevy tehotna znovu. To uz na Jendu bylo moc a prohlasil, ze ji zaplati alimenty, kdyz tedy ona nechce jit na Floridu a hotovo. **Dokončení na straně 2**

Mailing address:

NOVINY P.O.Box 3335, REDFERN, NSW 2016

further information and advertisements rates <http://noviny.20m.com>

Publisher and Editor-in-Chief: Vratislav R.E.M.J.-Kř. Bejšák-Collaredo-Mansfeld, ph.: 02 9319 6380 neb 0414 540 465 e-mail: noviny@exemail.com.au nebo/or nesemvamnoviny@gmail.com and NO Fax: ..

MEMBERSHIP / ČLENSKÝ POPLATEK: one year AUS \$80.00, a half year / na půlrok AU\$45.00. Evropa a Amerika AU\$109 na rok včetně poštovného (noviny se tisknou každé druhé pondělí /printed every second Monday).

Úterý 26. července

Dva islamisté zavraždili kněze v kostele v severní Francii
 Obamová i Sanders podpořili Clintonovou a kritizovali
 Trampa a Sluncem poháněný letoun Solar Impulse 2
 dokončil oblet světa
 Bavorský ministr vnitra chce po útocích přísnější kontroly
 běženců
 Mládek navrhne půjčku OKD 700 MKč a zestátnění
 báňské záchranky
 Bělobrádek potvrdil, že by chtěl vést lidovce do
 sněmovních voleb a Ústavní soud zrušil vyhlášku obce
 Všeň, kterou regulovala provoz
 Zproštění viny sestry Marešové z vražd pacientů je
 pravomocné
 Počasí v Praze: skoro jasno, odpoledne slůvák, 31°C

Středa 27. července

Clintonová se stala prezidentskou kandidátkou
 demokratů a Brusel odpustil Španělsku a Portugalsku
 pokutu za nadměrný deficit
 Nejvyšší soudy v EU kritizují Erdoganův postup vůči
 zástupcům justice
 Rusko tvrdě odmítlo obvinění z účasti na úniku mailů
 amerických demokratů
 Česko posílí ochranu hranic s Rakouskem a Německem,
 sdělil Chovanec a Novým šéfem BIS bude plukovník
 Koudelka, jmenování schválila vláda
 Vláda odmítla Jurečkův návrh vyjmout z evidence tržeb
 farmářské trhy a Za výbušniny uskladněné ve
 Vrběticích žádný trest u soudu nepadl
 Počasí v Praze: přeháňky, až 31°C

Čtvrtek 28. července

EU musí podle Fica představit vizi vývoje po brexitu
 Rusko a syrská vláda zahájily humanitární akci v
 syrském Halabu
 Merkelová stále věří, že Německo dopady migrace a
 útoků zvládne
 Ministři chodili za Babišem a jednali s ním o rozpočtech
 svých resortů
 Vláda plánuje navýšit platy lékařů a sester o 10 % tři roky
 po sobě a Vyšetřovací komise k policii začala s
 výsledkem žalobce Ištvan
 Podnikatel Tykač ztratil zájem o koupi OKD, která je v
 úpadku
 Češi z osobností hodnotí nejlépe papeže a Fica, říká
 STEM
 Počasí v Praze: skoro jasno, 27°C

Pátek 29. července

Papež František navštívil Osvětim, oběti uctil tichou
 modlitbou
 Mezi migrační krizí a terorismem je jasná souvislost,
 prohlásil Fico
 Jemenské mírové rozhovory skončily po čtyřech
 měsících neúspěchem
 ČSSD chce po Babišovi 3 GKč navíc na policisty, jinak
 nepodpoří rozpočet
 Opozice varuje, že ČSSD rozdá předvolební dárečky, ale
 dluhy dále porostou
 Poslanec ANO Soukup zakládá ve Sněmovně platformu
 proti multikulturalismu
 Do struktury policie by politici mluvit neměli, říká Tuhý k
 reorganizaci
 Státní zástupce podal obžalobu v druhé Rathově kauze
 Počasí v Praze: oblačno, přeháňka, 26°C

Víkend 30. – 31. července

Erdogan ruší vojenské školy a podřizuje armádu úřadům
 Clintonová obvinila Rusko z útoku na počítače
 demokratů a Šéf bavorské CSU kritizuje postoj
 Merkelové k uprchlíkům
 Parašutista v USA seskočil bez padáku z výšky 25 000
 stop do sítě upevněné na stožárech.
 Zeman by kvůli terorismu odmítnuté žadatele o azyl
 deportoval
 Služební zákon nemá pro státní správu žádnou výhodu,
 říká Babiš a Češi by se kvůli sebeobraně měli podle
 Zemana ozbrojovat
 Policie vyšetřuje případ prvního Čecha, který chtěl k IS
 Počasí v Praze: v neděli přeháňky, pokles na 23°C

Pondělí 1. srpna

Papež vyzval veřejnost, aby nespojovala islám s násilím
 Žadatel o azyl pobodal ve východní Belgii katolického
 kněze a Rusko deklaruje zájem dojednat zklidnění
 situace na Baltu
 Nejsme v tureckém bazaru, odmítli výhrůžky Ankary
 Němci i Rakušané
 V ČR začala fungovat Národní centrála proti
 organizovanému zločinu
 Univerzita Karlova vybrala dva nejlepší projekty kampusu
 v Albertově a Spolek Šalamoun podal trestní
 oznámení na žalobkyni Nečesaného
 Čeští policisté odletěli do Makedonie hlídat řecké hranice
 Počasí v Praze: oblačno, 24°C

Úterý 2. srpna

Turecký prezident obvinil Západ z podpory pučistů a
 terorismu a S knězem, kterého zabil islamisté, se v
 Rouenu loučily tisíce lidí
 Japonsko varovalo Čínu před agresivitou, která může
 vyvolat válku
 Podle Obamy je Trump "žalostně nepřipraven" na roli
 prezidenta USA
 Zeman je proti přijetí jakéhokoli migranta, zasáhnout má
 prý parlament
 Ministerstvo financí spustilo kvůli elektronické evidenci
 tržeb infolinku
 Vláda je blízko dohodě ohledně vepřína v Letech, tvrdí
 Herman a Střídavá péče není vždy ideální, rozhodl ÚS
 čtyřletý spor o dítě
 Počasí v Praze: víceméně zataženo, 22°C

Středa 3. srpna

KLDR odpálila balistickou raketu, dopadla k japonským
 vodám a Kreml popřel spekulace médií o pádu vlády
 po zářijových volbách
 Řecko po hrozbě Ankary, že vypoví migrační dohodu,
 žádá "plán B"
 Strany a hnutí letos do krajských voleb podaly 270
 kandidátních listin
 Babiš tvrdí, že chce kvóty na uprchlíky odmítnout i za
 cenu sankcí a O mzdách řidičů linkových autobusů se
 zatím k dohodě nedospělo
 Babišův úřad oficiálně nabídl Šlachtovi post náměstka
 Celní správy
 Anarchistu obviněného z útoku na vlak nechal soud ve
 vazbě
 Počasí v Praze: spíš zataženo, 24°C

Čtvrtek 4. srpna

Turecko vydalo zatykač na duchovního Gülena
 obviněného z puče a Švýcarsko oficiálně oznámilo, že
 definitivně stahuje svou přihlášku do EU
 Rakouský kancléř vyzval EU, aby ukončila přístupová
 jednání s Tureckem
 Rakousko po výhrůžkách teroristickým útokem zvýšilo
 ostrahu policejních stanic
 Chovanec oznámil plán na vytvoření finanční policie,
 součástí policejní centrály
 Hanák nepředpokládá změnu kandidátky ČSSD kvůli
 kauze Proutníková
 Čeští Romové, kteří přežili holocaust, dostanou z
 Německa 67 600 Kč
 Mělnický soud uložil podmínky v kauze fotbalové
 korupce
 Počasí v Praze: skoro jasno, 33°C

Pátek 5. srpna

Turecká vládní strana začala s čistkou ve vlastních
 řadách a Merkelové už nevěří víc než polovina
 Němců, říká průzkum ARD
 Turecký ministr označil Rakousko za „metropoli
 radikálního rasismu“
 Česko a Slovensko si pomohou při ochraně vzdušného
 prostoru
 České zamíni zmírnilo varování pro cesty do Ankary a
 Istanbulu a Brněnská koalice zelených a pirátů vyzvala
 Haška k rezignaci
 Většina lidí si myslí, že důchody jsou nepřiměřené, tvrdí
 STEM a ČNB nadále počítá příští rok s přebytkem
 veřejných financí
 Počasí v Praze: půl dne déšť, 17°C

Víkend 6. srpna – 7. srpna

V Íránu popravili jaderného vědce, jenž se vrátil z USA
 Makedonské Skopje ochromily prudké lijáky, zahynulo 20
 lidí
 V Istanbulu se konalo milionové shromáždění na
 podporu Erdogana
 Přes 40 milionů thajských voličů v referendu rozhodovalo
 o změně ústavy
 Clintonová vede nad Trumpem jen těsně, rozdíl je v
 rámci statistické chyby
 Hašek rezignovat nehodlá, objednáváním PR článků prý
 šetřil peníze
 Justice kritizuje snahu ministra spravedlnosti přiškrtit
 exekutory a Přivalové deště na Valašsku zatopily
 sklepy a odnesly auto
 Počasí v Praze: oblačno, až 27 stupňů

dokončení z první strany

"No zaplatil jsem jí ty alimenty na celych 18 let dopredu,
 tak tam mají plnoletost." "A kolik te to dobrodruzstvi stalo,
 Jendo?" "No dal jsem jí sto tisíc." "Korun?" "Ne, dolaru
 prece." Baculata blondyna se uz potom neozvala. Urcite
 dnes (uz je to pres 18 let) nadava na Americany, jak ji
 okradli, osustili a opustili.

Dalsi vynikajici dobrodruzstvi se Jendovi prihodilo pri
 navsteve pribuznych, kdyz Jendu jedna z jeho starsich

sester presvedcila, ze by mel uvazovat o prestehovani se na
 stari, na duchod do Ceske republiky (byla zvazovana koupe
 domu ve Frystaku, kousek od Zlina) a za tim ucelem by si
 mel otevrit v Cesku bankovni ucet a pronajmout bankovni
 schranku a dat tam vsechno to zlato, ktere Jenda mel a
 nebylo to tajemstvim ani jeho sourozencum. No a tak Jenda
 dal penize do ceske banky a zlato a zlate mince do
 bankovni schranky a podpisove pravo dal sve sestre a klice
 od bankovni schranky taky - no pro pripad, kdyby se mu
 neco stalo, jen pro to.

Kdyby se mu neco stalo ... jenze Jendovi se nic nestalo a
 kdyz prijel po pul roce zase do Ceska, tak konto i bankovni
 schranka zely prazdnou. Jeho sestra mu sdělila, ze jejich
 mladi NUTNE potrebovali opravit strechu a Jenda ty penize
 prece tak nutne nepotrebuje, ze? "Za ty penize mohla mit
 nove strechy cela dedina" - pravil Jenda a od te doby uz v
 Cesku nebyl.

No bylo toho jeste mnohem vic a byl to takovy normalni
 zivot...

Rusové na olympiádě

Ondřej Aston Neff NevPes

Dobře, že to tak dopadlo, ve stylu chytré horákyně.
 Olympijský výbor rozhodl, že o účasti a neúčasti ruských
 sportovců v Riu rozhodnou jednotlivé sportovní federace.
 Aspoň tak. Na chystaných hrách by byl nepřekný stín, kdyby
 byl zákaz absolutní. Šlo by o kolektivní vinu, na tom se asi
 shodnou i ti, kdo zákaz prosazovali a schvalovali.

Je zřejmé, že Putinův režim se vrátil k praktikám režimu
 starého. Olympijské hry jsou pro něj propagandistická
 příležitost ve stylu „my geroji, nas mnogo“. Je to trapné, ba
 odporné a naveskrz zavrženíhodné. I kdyby Rusové
 nedopovali a jejich atleti pobrali všechny zlaté, stříbrné,
 bronzové i bramborové medaile, nic by to neměnilo na tom,
 že Rusko je země v úpadku, neschopná vyrobit nic kromě
 vytěžené ropy, chlastu a samopalů. Je to až nepochopitelné,
 že tak velká země nemá prakticky žádný výkon. Dřív se to
 dalo vysvětlit socialistickým plánováním, dnes je vysvětlení
 asi jiné, je to souběh bordelu a lenosti, jedno podporuje
 druhé. Proto se režim upírá k nesmyslům, jako jsou
 medaile, a vybraným jedincům pumpuje do žil povzbuzení,
 aby vyhráli a ruská hymna zase jednou zazněla v
 televizních přenosech.

To vše ale má ještě jednu stránku.

Toto by se nedělo, kdyby se ze sportovního podniku
 zvaného olympiáda nestal megalomanský superpodnik,
 aréna pro kasání si trika. **Je doslova šílené, že hry se
 pořádají v Brazílii, zemi proslulé bídou obyvatelstva a
 prohnílostí státního systému.** Hlad, bída, obrovská
 kriminalita, pochybné hygienické podmínky, hrůza z
 infekcí, toto pořádá olympijské hry.

Kdo je tedy má pořádat?

Ať se vrátí tam, kde vznikly, do Řecka, do Olympie. Ať je
 to všechno jen televizní show, aspoň ubude mučedníků.
 Běžci si zaběhají, skokani zaskáčou, vždyť ti Řekové by
 mohli olympijský výbor zažalovat za zneužívání značky!
 Plzeňské pivo se má vařit v Plzni, burgundské víno se má
 pěstovat v Burgundsku a olympijské hry nemají co dělat
 jinde než v Olympii.

Dokončení ze strany 3

Keď mušky spali, molekuly ostali neaktívne v centrách
 neurónov. Keď sa však uvoľnil dopamín, presunuli sa
 k vonkajšej strane buniek, čo zapríčinilo skrat celého obehu
 spánkových neurónov a mušky sa prebudili.
 Iónový kanál sa im podarilo vypnúť aj úplne. Tieto
 nešťastne muchy zostúpili do nekonečného spánku,
 z ktorého sa nemohli samé prebudiť; vo svete octomiliiek je
 Miesenböck skoro ako zlá kmotra zo Šípkovej Ruženky.
 Rozprávkový spánok
 Pri muších genetikoch je dlhoročná tradícia pomenovávať
 molekuly podľa toho, čo robia, keď nefungujú. Vedci preto
 iónový kanál nazvali „Sandman“ podľa rozprávkovej
 postavy, ktorá prinášala spánok a sny.
 Miesenböck hovorí, že schopnosť monitorovať
 a manipulovať so spánkovým homeostatom na
 molekulárnej úrovni prináša mnohé nové príležitosti pre
 výskumníkov spánku. Dlhो například vieme, že
 odopieranie spánku môže zabiť zvieratá.
 „Teraz môžeme testovať aj opak: ak odstránime Sandmana
 a mušky budú spať väčšinu ich života, budú žiť dlhšie?
 Nevieme,“ povedal. Na chvíľu sa odmlčal a premýšľal.
 „Neviem, či by som chcel žiť dlhšie, ak by som mal väčšinu
 času spať,“ povedal. „nevím aký je rozdiel medzi tým
 a smrťou. Každopádne, už zachádzame do filozofie.“
 Vrátil sa späť k exaktnej vede. „Ak sa nám podarí zistiť, na
 čo homeostat reaguje, budeme o krok bližšie k pochopeniu
 biologickej funkcie spánku.“

Ako nám v piatok v noci v Mníchove pomohli neznámi ľudia

Tomáš Lackner / Denik

Autor je entomológ, žije v Mníchove

Chceli sme pohodový piatok a získali sme skúsenosť so strachom a s obyčajnou ľudskou spolupatričnosťou.

„Sú tu všade ľudia!“ napadne mi v momente, keď sa na nás tlačí valiaci sa dav v akejsi talianskej reštaurácii v centre Mníchova, na Marienplatzi. Je piatok večer, po dlhom čase máme s maželkou večer pre seba, konečne môžeme do mesta na večeru vo dvojici.

Keď splašení a zmätení vyľakaní ľudia utekajú na ulicu, už vieme, že v meste prebieha policajná akcia súvisiaca so strelbou v nákupnom centre Olympia.

Kam pôjdeme, keď sa všade strieľa

Pôvodne sme mali namierené inam, ale náš vlak na Karlovom námestí nezastal. Oznamu z reproduktora sme presne nerozumeli, ale niečo také sa nám ešte nestalo. Vystúpili sme teda na nasledujúcej zastávke, ale nič už ďalej nejde, všetci musia stanicu metra opustiť.

V reštaurácii, kam sme narýchlo vstúpili a chceli si sadnúť na pohárik, je chaos. Ľudia kričia a utekajú a my s nimi. Ale kam? Ideme chvíľu ulicou a vojdeme do malého baru. Majiteľ zamkne dvere a vnútri zostaneme my dvaja, majiteľ a ešte jeden – zjavne stály – zákazník.

Sme všetci vystrašení. Prilepíme sa na televízor. Majiteľ so štamgastom sa nalievajú Jägermeisterom a od nervozity fajčia priamo v podniku; niečo také vidím v Mníchove po prvýkrát. Čoskoro má chlapík vypité dosť na to, aby začal na všetko nadávať, hlavne na imigračnú politiku Nemecka, na politickú korektnosť a ťažká si, že predtým bolo „všetko lepšie“.

Telefóny zvoní. Strieľa sa údajne na viacerých miestach mesta naraz, z Olympie hlásia prvé obeť. Majiteľ nikoho nespúšťa, iba občas vykukne na ulicu. Ponad centrum lietajú vrtuľníky, ulicami sa s húkaním preháňajú policajné autá. Kam pôjdeme, kde sa vlastne strieľa? Zažívame niečo také po prvý raz. Z televízie sa dozvedáme, že páchatelia sú pravdepodobne traja a sú na úteku. Môžu byť hociak.

Náš pohodový večer v centre mesta zrazu nadobudne absurdné rozmery. Po dvoch hodinách sa majiteľ rozdhone, že na dnes zavrie a nám neostane nič, iba vyjsť na ulicu s malou dušičkou. Svetlá sú stlmené, všade je množstvo policajtov, doprava nefunguje. Mestom prúdia osamelí bezradní chodci, ktorí dopadli podobne ako my. Polícia radí ľuďom ostať doma. Dobrá rada. Navigácia v mobile nám však neľútosťne tvrdí, že domov to je 17 km a baterka je takmer vybitá. Situácia je surreálna. Asi po hodine chôdze nám zastaví auto s mladým párom. "Môžeme Vám pomôcť, nepotrebujete zviezť?" Nasadneme do útleho autíčka a ochotný mladý pár nás, úplne neznámych ľudí, zvezie až do Pasingu, ktorý je iba asi hodinu chôdze od nášho domova. "Chodte sa pozrieť, či už premávajú prímestské rýchlovlaky a ak nie, zvezieme vás až domov" dodáva mladá dievčina. Ďakujeme a lúčime sa, sme dojatí.

Telefóny zvoní. Strieľa sa údajne na viacerých miestach mesta naraz, z Olympie hlásia prvé obeť. Majiteľ nikoho nespúšťa, iba občas vykukne na ulicu. Ponad centrum lietajú vrtuľníky, ulicami sa s húkaním preháňajú policajné autá. Kam pôjdeme, kde sa vlastne strieľa? Zažívame niečo také po prvý raz. Z televízie sa dozvedáme, že páchatelia sú pravdepodobne traja a sú na úteku. Môžu byť hociak.

Náš pohodový večer v centre mesta zrazu nadobudne absurdné rozmery. Po dvoch hodinách sa majiteľ rozdhone, že na dnes zavrie a nám neostane nič, iba vyjsť na ulicu s malou dušičkou. Svetlá sú stlmené, všade je množstvo policajtov, doprava nefunguje. Mestom prúdia osamelí bezradní chodci, ktorí dopadli podobne ako my. Polícia radí ľuďom ostať doma. Dobrá rada. Navigácia v mobile nám však neľútosťne tvrdí, že domov to je 17 km a baterka je takmer vybitá. Situácia je surreálna. Asi po hodine chôdze nám zastaví auto s mladým párom. "Môžeme Vám pomôcť, nepotrebujete zviezť?" Nasadneme do útleho autíčka a ochotný mladý pár nás, úplne neznámych ľudí, zvezie až do Pasingu, ktorý je iba asi hodinu chôdze od nášho domova. "Chodte sa pozrieť, či už premávajú prímestské rýchlovlaky a ak nie, zvezieme vás až domov" dodáva mladá dievčina. Ďakujeme a lúčime sa, sme dojatí.

To predsa už dôjdeme aj peši, z centra to bolo vyše troch hodín. Skutočne, o 15 minút sa pohne prímestský rýchlovlak S3 a my máme za sebou veľmi nezvyčajný večer.

Doma sa potom dozvieme, že obyvatelia centra Mníchova pozývali k sebe domov neznámych ľudí, prichýlili každého, kto zazvonil. Nás vzali tiež neznámi ľudia do svojho auta, oni dôverovali nám a my im. Sú tu všade ľudia! Napadne mi doma, keď okolo jednej v noci sfkam pivo, utlmený a rozčarovaný. A tí ľudia si pomáhajú.

Policajná strelba do auta s mladými dievčatami: Šoférka Michaela bojuje o život!

Počas varovných výstrelov ju zasiahla guľka do hrudníka. Nina (16) leží s prestreleným ramenom v bratislavskom špitáli. Daniela (19) a Júlia (17) vyviazli z divokej naháňačky bez zranení.

Nový Čas navštívil Danieľu, ktorá sedela v unikajúcom aute. Situáciu však odmietla komentovať. „Nebudem sa k ničomu vyjadrovať, nechcem nič hovoriť,“ povedala stroho.

Čo sa vlastne stalo v utorok skoro ráno? Partia štyroch dievčat sa vybrala na nočnú jazdu. Všimli si ich policajti, ktorým bolo auto podozrivé, a tak ho začali prenasledovať. Keďže vodička Michaela na signály nereagovala, muži zákona vystrelili 32-krát. Podľa nich bolo 19 výstrelov varovných do vzduchu a 13 smerovalo na auto. Naháňačka sa skončila v Maduniciach, dve dievčatá boli postrelené. Michaela leží s vážnym zranením v trnavskej nemocnici.

„Pacientku sme uviedli do umelého spánku, je stabilizovaná,“ povedal hovorca trnavskej nemocnice Matúš Stračiak. V aute za Michaelou sedela Nina, ktorej zdravotný stav sa zlepšuje. Mala prestrelené rameno, leží v bratislavskej nemocnici. Daniela z Majcichova a Júlia z Trnavy obišli bez zranení. To, či bola policajná naháňačka v súlade so zákonom, vyšetruje inšpekcia ministerstva vnútra. Podľa našich informácií vyšetrovateľ v krátkom čase vznesie vo veci obvinenie. Nový Cas

Ďalšia arogantná demonštrácia moci

Marián Balázs

KOMENTÁR - Špeciálny prokurátor Vasil Špirko má vynikajúcu povest'. Povest' neoblomného, nekompromisného a profesijne mimoriadne zdatného človeka, ktorý sa nikým nenechá zastrašiť.

Špirko je však známy aj tým, že polícii hlboko nedôveruje. Najmä nie v čase ministra Kaliňáka. V politicky citlivých kauzách je preto veľmi opatrný a všemožne sa chráni pred únikmi informácií. Dokonca až tak, že tie najdôležitejšie úkony si zabezpečuje sám.

Pri takejto miere opatrnosti bolo zrejme otázkou času, kedy urobí nejakú formálnu chybu, na ktorú jeho neprajníci čhali. Chybička nastala pri vyšetrowaní veľkého daňového podvodu. Pretože zároveň vyšetruje pozadie Kaliňákových podnikateľských aktivít, formálna chyba je pre niekoho dostatočným dôvodom na okamžité stíhanie a dokonca na raziu v jeho kancelárii.

Možno predpokladať, že rovnaká formálna chyba by v iných prípadoch bola dôvodom akurát tak na disciplinárne konanie. Na nič viac a nič menej. Keďže formálnych chýb sme už videli napríklad u sudcov, no žiadne stíhanie ani raziu v kanceláriach.

Je jasné, že obvinenie a raziu u Špirka je len manéver, ako zistiť, na čo všetko tento elitný prokurátor prišiel. A najmä spôsob, ako ho od vyšetrowania Kaliňákovho biznisu odstaviť.

V prípade Bašternáka sa polícia rozhybala až potom, čo bola kauza opakovane a čoraz podrobnejšie medializovaná. V prípade prokurátora Špirka, ktorý urobil len formálnu chybu, zasiahla okamžite.

Špirkova kauza však paradoxne ukazuje, že zákon z dielne Daniela Lipšica naozaj funguje a ukazuje svoju opodstatnenosť. A zároveň potvrdzuje, že spravodlivosť stojí a padá na konkrétnych osobách, a to tak v prípade Špeciálnej prokuratúry, ako aj Generálnej prokuratúry. Znie to úsmevne i trpké, no slovensky reálne: Špirko vyšetrowal Kaliňákov biznis, dnes Kaliňákov polícia

vyšetruje Špirka. Prokurátor Vasil Špirko zjavne doplatil na to, že nezapadá do partičky medzi Kaliňáka, Gašpara, Kováčika a Čižnára a nevisí na šnúrke od žiadnych cudzích gati.

Zásah proti prokurátorovi Špirkovi vyznieva aj ako mocenský odkaz všetkým, ktorí by si trúfli prekročiť hranicu prípustnosti. Odkaz, ktorý má všetkých čestných a odvážnych prokurátorov a vyšetrovateľov zastrašiť a ukázať im, kto je tu pánom. Presne tak, ako sa to dialo za Mečiara (spomeňme si aj na ten povestný kopanec niekam a pusu na čelo) a ako sa to deje vo všetkých moderných autoritárskych režimoch.

Nuž a Kaliňáka dnes chránia všetci, od tých červených cez Bugára a Žitňanskú až po Šebeja a Kresáka. To je len ďalšia smutná kapitola dnešnej slovenskej reality.

Našli molekulu, ktorá spúšťa spánok a môže odhaliť jeho záhady

Sarah Kaplan, Washington Post SME

Študovanie mozgu octomilky odhalilo neuróny, ktoré rozhodujú o spánku na základe vnútorných podnetov.

Spánok nedáva zmysel. „Premýšľajte o tom,“ hovorí neurovedec z Oxfordsej univerzity Gero Miesenböck. „Robíme to. Každé zviera s mozgom to robí. Ale očividne to má značné riziká.“

Spiace zviera je neuveriteľne zraniteľné voči útokom, bez zjavnej výhody, ktorá by mu to vynahrádila – prinajlepšom, stratí drahocenné hodiny, kedy mohlo hľadať potravu alebo zväzdať partnera; v najhoršom prípade ho zožerie iné zviera.

„Keby evolúcia vyvinula zviera, ktoré by nepotrebovalo spánok, malo by neuveriteľnú selektívnu výhodu,“ hovorí Miesenböck. „Fakt, že žiadne takéto zviera neexistuje naznačuje, že spánok je naozaj dôležitý, ale nevieme prečo.“

Ale Miesenböck je súčasťou tímu, ktorý verí, že sa blížila k nájdeniu odpovede. V štúdiu uverejnenej v magazíne Nature opisujú zhluk desiatok mozgových buniek u octomilie, ktoré fungujú ako akýsi homeostatický spánkový vypínač. Zapnú sa, keď telo potrebuje oddych a vypnú sa, keď je čas prebudiť sa.

Jednoduché a elegantné

„Je to ako termostat,“ hovorí Miesenböck o vypínači. „Namiesto teploty však reaguje na niečo iné.“ Ak sa mu spolu s kolegami podarí odhaliť čo to „niečo“ je, „môžeme objaviť odpoveď na záhadu spánku.“

Pre niektorých z nás sa môže zdať zvláštna už len predstava o „záhade spánku.“ Nespíme náhodou len preto, že sme proste unavení? Miesenböck sa usmievá: „To samozrejme nie je odpoveď. Netušíme ani len to, čo znamená byť unavený.“

Vedci vedia, že spánok ovládajú dva systémy. Cirkadiánnny rytmus monitoruje vonkajšie podnety, ako je slnečné svetlo a teplota, aby určil správny čas, keď treba ísť do postele. Takto si zvieratá zabezpečujú, že ich telesné hodinky sú synchronizované s okolitým svetom.

A potom je tu spánkový homeostat. Mysteriózny mechanizmus, ktorý monitoruje vnútorné podnety. Niečo – netušíme čo – sa v tele nahromadí v priebehu dňa. Keď to dosiahne určitú hodnotu, neuróny kontrolujúce spánok začnú pracovať a nám sa dá spať. Medzitým sa chemické signály začnú odbúrať. Keď dosiahnu nízke hodnoty, neuróny sa vypnú a my sa prebudíme.

„Je to nádherné, samo-napravujúca logika mechanizmu spätnej väzby.“ Hovorí Miesenböck. „je to jedna z tých vecí, z ktorej máte zimomriavky, keď vidíte ako v skutočnosti pracuje. Pretože je to tak nečakane jednoduché a elegantné.“

Vypínač spánku

On a jeho kolegovia načrtli základy tohto mechanizmu u octomilie v roku 2014. Zistili, že elektrická aktivita v zhluku buniek v mozgu súvisela so spánkom.

Potrebovali ale dokázať priame spojenie medzi neurónmi a spánkom – že toto centrum v mozgu je skutočný vypínač. Za použitia techniky zvanej optogenetika geneticky upravili mozgové bunky tak, aby reagovali na svetlo. Potom použili pulz svetla na spustenie uvoľňovania dopamínu, ktorý zasahuje do aktivity spánkových neurónov.

Mušky sa okamžite prebrali.

„Schopnosť ovládať spánkový vypínač na príkaz nám dala možnosť zistiť, ako to funguje,“ povedal v tlačovom vyhlásení jeden z hlavných autorov Diogo Pimentel.

Keď skúmali mechanizmus ešte podrobnejšie, zamerali sa na jeden iónový kanál – akúsi molekulárnu bránu, ktorá dovoľuje elektrickým signálom prechádzať medzi jednotlivými bunkami mozgu. Zdalo sa, že bol v celom procese veľmi dôležitý. **Dokončení na strane 2**

Xenofobní Čecháček?

Ivana Burešová Marková NevPes

Nálepky létají na všechny strany. Xenofobové, sluníčka, rasisti, mandelinky, ti a takoví. A mnohdy ani ten, který nálepkuje, nemá povědomost o tom, co si nálepkovaný skutečně myslí a proč se staví na danou stranu.

Skončil školní rok a bylo jeho slavnostní zakončení. Odměňovali se úspěšní studenti, hrála muzika a zpívaly se písně. A také se mluvilo. Padlo mnoho gratulací a poděkování. Jeden projev se ale lišil, neodpustil si totiž nálepkování a nabádání, jak se máme chovat správně. Jak při svých prázdninových cestách máme poznávat cizí lidi, abychom se pak nemuseli bát těch, co sem přicházejí. Protože „strach této zemi vládne“. Nevládne! „Strach z cizího (popř. neznámého)“ je zase onou nálepkou, jak z normálních lidí dělat nemyslicí hlupáky.

Jaký je vlastně český člověk? No jasně, je normální. Miluje své děti, chce v klidu žít, mít své koníčky, přátele, těšit se na spoustu radostí a občas si na něco zanádat. Byl takový vždycky. Ale kde se u normálního člověka vzala ta „nenávisť, xenofobie, rasismus, homofobie...“? Pominu ten fakt, že jsou tato slova velmi často používána v naprosto jiném významu, než který mají, a řeknu jen jediné: „Akce budí reakci.“ Česká republika patřila mezi země s nejvyšší mírou tolerance k homosexualitě. Proč taky ne? Co je komu do toho, s kým ten či onen večer usíná? Ale i to se mění. Proč? Protože je nám neziskovkami typu Hate free cpáno, že být heterosexuální je šmouha na kráse. Protože je na nás vyvíjen tlak, že být homosexuální je něco víc. Protože je nám vnucováno, že existuje něco jako „právo na cizí dítě“ a všichni máme přeci stejná práva. Protože v souvislosti s právy homosexuálů jsou velmi často skloňována i práva pedofilů (viz Prague Pride). Opravdu nejsem homofob, opravdu i já mám (já vím, stokrát omílané) „mezi homosexuály přátele“. Ano, mám. Ale i mně toto vadí. Jako já nekřičím do světa, že jsem hetero, tak očekávám, že mi nebude nikdo vnucovat, že je homo, a proto má nějaká privilegia. A stejně tak to vnímám u svého okolí. S homosexualitou druhých nemělo drtivé procento občanů nejmenší problém a najednou má. A můžeme poděkovat neziskovkám a vymývačům mozků, kteří v rámci „správné ideologie“ likvidují přirozenost světa.

S xenofobií to není jiné. Již mnohokrát padlo, že jedinec z jiné země je kulturním obohacením, ale dav je invazí. A pořád se najde spoustu lidí, kteří nám budou tvrdit, že černá je bílá a bílá je černá (rasisté prominou:)). O čem mluvím? Začneme vymíráním Evropanů a obavou, že nebude mít kdo vydělávat na důchody. Nebudu rozvádět svůj názor, že vzhledem ke stoupající ekonomické úrovni a za předpokladu, že stát z nás nebude na krev vysávat peníze, které zmizí v černé díře, dokázali bychom se o své důchodce postarat. Místo změny systému budeme ale raději lidem tvrdit, že to zachrání migrace. Každému, kdo prošel základní školou, musí být jasné, že nezachrání. Podíváme-li se do sousedních zemí, zjistíme, že 70-80 % přistěhovalců je dlouhodobě na sociálních dávkách. A co hůř, přesně u těchto lidí je obrovská porodnost. Opravdu ještě někdo upřímně věří, že takoví lidé spasí náš sociální systém? Zmíním i tolik opakovaná plastová víčka na české nemocné děti. Nemyslím, že je v pořádku, že na cizí lidi, o kterých nic nevíme, se najednou zázračně nacházejí miliony a miliony korun a zároveň necháváme umírat naše děti, jejichž rodiče nedokázali sehnat dost peněz na drahou léčbu. Možná chceme dopadnout jako v Německu, kde byly utráceny peníze z povodňových fondů na migranty a vlastní občan ostrouhal. **Vážení politici, nejprve krmíme vlastní dítě, teprve pak to sousedovo!**

Islám je kapitolou sám o sobě, nyní však spolu s migrantskou invazí získává úplně jiný rozměr. Jistě, islám je náboženství míru. Utlučuje ženy, používá středověké tresty, považuje nemuslimy za podřadné bytosti, zná džihád mečem atd. atd. Jednoznačně je náboženstvím míru, protože černá je bílá, že? A proč těm xenofobním Čecháčkům islám tolik vadí, když tu nemuslimy téměř nemáme? Jestli to nebude tím, že xenofobní Čecháček umí číst, umí si pustit video z internetu, cestuje a jedna a jedna si dohromady dát umí, přestože nám vítáči a sluníčka (my „xenofobové“ taky umíme nálepky:-)) tvrdí opak. A protože navzdory mainstreamové masáži vidí, kam se ubírají země, kde muslimská menšina dosáhla jistého procenta. Vidí, že lidé přicházejí o těžce nabytou svobodu a bezpečí. Vidí, že „já jsem muslim, kdo je víc“. Čte o teroristických útocích, které mají v posledních letech jednoho společného jmenovatele - islám. A protože je velmi patrný tlak ze strany muslimských obcí i u nás, přestože tu „skoro žádní nejsou“, je mu jasné, že by Česká republika nebyla výjimkou. A dívá se na své děti a nechce, aby v tomto musely žít. Nemá strach z cizího či neznámého, naprosto racionálně se obává velmi známého. A s migrantskou invazí bude boj za zachování vlastní

kultury, svobody, hodnot a především klidu a bezpečí o mnoho těžší. A xenofobní Čecháček to ví.

Proč dnes patří Česká republika mezi nejbezpečnější země a předběhla kdysi opěvované Švédsko? Protože je tu právě ten klid, protože je tu víceméně homogenní společnost, protože se necháváme vzájemně žít. A proto tu nechceme agresivní (pardon, mírumilovný) islám. Proto tu nechceme cizí lidi, kteří už dnes ukazují, co jsou zač. Proto se uzavíráme před tím, co neúprosně likviduje kdysi tak hrdé země v západní Evropě. Ne, Češi opravdu nejsou nenávislní, jen mají rádi klid a bezpečí a postaví se všemu, co jim ho bere.

Jsi víc Čech než Evropan? Pracuješ? Jsi běloch? Netleskáš islámu a jsi hetero? Tak se jdi odstělit. Svět, který nám vnucují neziskovky a neomarxističní politici, s takovými lidmi nepočítá! I když vlastně ne, on to přeci musí někdo platit... Autorka je členkou Svobodných

Ve Švédsku začala sezona hudebních festivalů. A místní ženy jsou prý na nich znásilňovány po desítkách

Více než tři desítky žen a dívek, které se zúčastnily hudebního festivalu v Karlstadu, nahlásily policii, že se na hudební akci během posledního víkendu staly obětmi znásilnění nebo sexuálního napadení. A nebyly samy. Znásilnění ohlásilo i pět hudebních fanynek na festivalu Bravalla v Norrköpingu. Dalších deset žen nahlásilo sexuální napadení. Policie sice měla plán, s jehož pomocí chtěla ženy dopředu ochránit, ale nevyšel.

Policejní inspektor Leif Nyström podle informací ČTK oznámil, že po skončení třídenního festivalu v Karlstadu dostali strážci zákona 32 oznámení o znásilnění či sexuálním útoku. Trestných činů se prý dopustili mladí muži. Nejmladší možná oběť ještě neoslavila třinácté narozeniny. Policie už má o pachatelích množství poznatků, ale prozatím nebyl nikdo zatčen.

„Podle švédského premiéra Stefana Löfvena jde o ‚naprosto nepříjemnou‘ situaci, nahlášené případy prý budou vyšetřeny s maximální pečlivostí,“ píše agentura.

Jsme zničeni těmito ohavnými zprávami

Server Echo24.cz k tomu dodává, že se k případům vyjádřila i populární britská kapela Mumford and Sons, která oznámila, že se nezúčastní dalších hudebních festivalů v severské zemi, dokud se jim nedostane ujištění policie a pořadatelů, že dělají všechno, co mohou, aby se podobná situace neopakovala.

„Festivaly jsou oslavou hudby a lidé je vnímali jako místo, kam mohou jít bez obav. Jsme zničeni těmito ohavnými zprávami,“ napsali hudebníci na sociální síti Twitter.

Policie měla plán. Nevyšel

Případy sexuálních útoků jsou ve Švédsku o to palčivější, že v minulosti tamní policie údajně zatajovala informace o sexuálních útocích na ženy ze strany uprchlíků. Státní zastupitelství ve Švédsku však rozhodlo, že strážce zákona nebude stíhat.

Přesto zřejmě chtěli strážci zákona podobným nařčením předjet a na začátku prázdnin spustili osvětovou kampaň, pomocí níž chtěli všechny muže upozornit, že osahávat ženy proti jejich vůli není ve Švédsku povoleno. „*Nošením pásek na rukávu se měly dívky ochránit před obtěžováním, jak se však ukázalo na festivalu Bravalle, pásky sexuálními útokům nijak nezabránilo,*“ doplňuje server. ParlamentniListy

HURVÍNEK JDE DO VÁLKY

Jefim Fištejn

Bylo by přinejmenším podivné, kdyby ve světě, kde vše souvisí se vším, zrovna hromadná vražda v Nice a dění v Turecku navzájem nesouvisely. Když nic jiného, spojuje obě události vazba na islamistickou ideologii a na region rozvrácený do základů. Společným jmenovatelem je také jejich destrukční vliv na bezpečnostní struktury Západu, na geopolitické konstrukce zajišťující stabilitu Evropy. Nejen Turecko s jeho letitými evropskými ambicemi nadlouho vypadává z mapy oblíbených turistických destinací, ale ani Azurové pobřeží, kdysi Mekka světové smetánky, už není bezpečným rájem, jakým bývávalo. Stačí málo a celé Středomoří bude ohroženo terorem a zmatky způsobenými islámským fanatismem.

Rozařičtá je také reakce civilizovaného světa na tyto události. Je to směsice svatouškovského dětinství a totálního nepochopení. Gratulace západních státníků Erdoganovi jsou výrazem sebevražedné krátkozrakosti: gratulanti si

nepovšimli, že lidé, které turecký prezident povolal na svou obranu, nemají s demokracií zbla společného a jsou povytce stejného ducha a zanícení jako atentátník z Anglické promenády. Turecká epizoda, ať již byla projevem čirého zoufalství svých strůjců, anebo zdařilou provokací znamená, že v blízké budoucnosti bude svět mít co do činění nikoli s blouznivci z islámského kalifátu, nýbrž se sofistikovaným a ekonomicky úspěšným útvarem v čele s inteligentním diktátorem posedlým maniakálním velikášstvím.

Zatímco vliv turecké příchody na akceschopnost NATO a soudržnost Západu je předmětem povolených spekulací, o reakcích Evropy na útok v Nice spekulovat není třeba – už teď je zřejmé, že se opět omezí na kladení věnců a zapalování svící u francouzských ambasád a na trojbarevné nasvícení veřejných budov. Ohlášené prodloužení výjimečného stavu na věci zhora nic nemění – vždyť i tento atentát se odehrál za platného výjimečného stavu, který ničí bezpečnost nezajistil. Návrhy, jež jsou ventilovány v Evropském parlamentu, mají paliativní povahu a jsou schopny leda tak pobavit svou slaboduchostí. Zákaz půjčování nákladních aut fyzickým osobám není o moc chytřejší počin než zákaz prodeje zápalek ve snaze předejít žhářství. Již z dětské hry je známo, že zloděj má vždy velký náskok před četníkem.

Když letos v březnu vzápětí po teroristických aktech v Bruselu francouzský prezident Holland pateticky zvolal, že jeho země se nachází ve válečném stavu, dovolili jsme si na těchto stránkách jeho patos skepticky zpochybnit. Jako vždy se za jeho siláckou pózou neskrývalo nic kromě trudnomyslné bezradnosti. Válka si bezpodmínečně vyžaduje radikální změnu chování a vědomou rezignaci na mnoho zaběhnutých zvyků a příjemných maličkostí. Evropané zatím volili přímo opačnou odpověď: Přece nebudeme ustupovat zločincům a k jejich potěšení se vzdávat běžného způsobu života a obvyklých radovánek otevřené společnosti. To by přece znamenalo jejich vítězství. Komentáře tisku zněly obdivně: Pařížané odpovídají na teror tím, že demonstrativně navštěvují kavárny a bary, tančí, radují se ze života a tulí se k sobě. Paříž je vůbec věhlasná tím, že i v době kruté nacistické okupace její obyvatelé nepropadali beznaději, chodili do kaváren, popíjeli víno a milovali se ostošest. Je to sice fajn, ale není to žádná odpověď na ohrožení.

Hodně se v této souvislosti mluví o nutnosti „izraelizace“ života, což znamená podřízení celého společenského zřízení potřebám bezpečnosti. Je naivní si myslet, že něco takového se obejde bez konceptuálního přehodnocení všech norem chování obyvatelstva. Izraelec to má snazší, vždyť celé dějiny jeho státnosti jsou příběhem existence v podmínkách permanentního válčení. Po několik generací Izraelci přicházejí na svět s vědomím toho, že bezpečnost je prvotní podmínkou života a vyžaduje si mnohé oběti v přímém i přeneseném významu tohoto slova. Kdo zná tento stát, ví, že jeho občany to vůbec nepřipravuje o silný a bezprostřední prožitek štěstí. Současná Evropa vyrostla na přímo opačných zásadách. Zda a v jaké podobě se odehraje návrat k historicky původnějším hodnotám bytí, toť otázka za milion dolarů.

Nejvíce mate Evropany skutečnost, že stále děsivější hrozba přichází zevnitř. Jen za poslední rok bylo ve Francii terorem zmařeno desetinásobně více lidských životů než v Izraeli a ve všech případech bez výjimky pachateli byli její vlastní občané. Zpravidla byli mimo hledáček bezpečnostních složek. Všelék proti tomuto problému buďto neexistuje, nebo zatím nikým nebyl nalezen. Na pozadí této hrozby jednoho unavuje ztrácet další slova a dokazovat, jak jalový a neprozíravý byl postoj evropských vůdců vůči blízkovýchodním utečencům.

Politické dopady současného vývoje jsou předem nalinkované a k jejich odhadu není třeba křišťálové koule. Populistická krajní pravice prudce posílí a právě ona a nikoli levice bude hlavní alternativou klasických konzervativních stran. Hrozba terorismu a nekontrolovaného přistěhovalectví, což v povšechném vědomí obyvatelstva je jedno klubko ohrožujících nebezpečí, již ovlivnila britské referendum. Ovlivní nepochybně i výsledek četných dalších lidových hlasování a voleb. Jejich zdrcující účín nejspíš uvidíme již za několik týdnů při opakovaných prezidentských volbách v Rakousku a na referendu o ústavních změnách v Itálii. Každopádně radikální změna politické krajiny Evropy a možná i Ameriky je zaručena. Atentát na Anglické promenádě v Nice nemůže nemít dopad na diskuze o budoucnosti Evropské unie. Je jasné, že řeči o federalizaci a „stále užší integraci“ Unie za současných podmínek znějí dutě a budou brzy zapomenuty. Již dnes evropskému diskursu dominují úvahy o návratu kompetencí národním vládám. Už si to začíná myslet i Angela Merkelová, které všechno dochází o jednu fázi později. Slogan dne zní – identita místo ideologií. To dá rozum: pokud hlavním hybatelem politiky se stává bezpečnost, pak

delegování kompetencí nahoru, do rukou nezaujatých nadnárodních úředníků, nutně musí narazit na odpor Evropanů. V mimořádných situacích občané chtějí chápat, kdo je odpovědný za jejich klidnou existenci, což dále snižuje beztak nejistou legitimitu vzdálených orgánů bruselské moci.

Boj s terorismem ztrácí kdysi samozřejmou závislost na vnějších zdrojích. I kdyby se nakrásně podařilo spojenými silami rozdrtit kalifát v Mezopotámii, sotva to zásadně poznamená chování stoupenců radikálního islamismu v Evropě, Spojených státech nebo kdekoli jinde. Válka proti teroru se stává vnitřní záležitostí těchto zemí. Občanskou válku, jak známo, nikdo formálně nevyhlašuje, vzniká jakoby živelně, zřetěžením okolností. A zdá se, že vše k tomu směřuje – i když zatím si Evropa představuje svět jak Hurvínek válku.

Ironický Miroslav Macek:

„Merkelová by měla vystrojit zastřelenému imigrantovi státní pohřeb“

Autor: Miroslav Macek

Sedmnáctiletý Afgánek, který přišel do Německa bez rodičů se statusem uprchlíka, zranil ve vlaku sekerou dvě desítky cestujících a byl posléze policisty, které též ohrožoval, zastřelen.

Němci by se měli stydět! Určitě nevytvořili pro toho mládence dostatečně vlídné prostředí dle jeho představ a ponechali jej v jeho zákonitých frustracích.

Policisté by pak měli být postaveni před soud vzhledem k nepřiměřené obraně.

Zranění by měli zaplatit mastnou pokutu, protože určitě svým chováním mladíka vyprovokovali.

Angela Merkelová by mu pak měla vystrojit státní pohřeb a pozvat na něj francouzského prezidenta Hollanda a další nositele multikulturalismu.

Německá media by při té příležitosti měla silně zdůraznit, že šlo sice o Afgánce, ale šlo o ojedinělý čin psychicky nemocného člověka, který nemá s islámem nic společného.

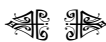

Zapálil auto a vjel do policejní stanice v Sydney. Není to Čech, potvrdilo ministerstvo

Jakub Zelenka Lidovky

Muž, který ve čtvrtek zapálil svůj vůz a vjel s ním v Sydney do policejní stanice, není českých občan, potvrdilo tuzemské ministerstvo zahraničí. Jedná se o muže s ukrajinským a australským občanstvím.

Čech zapálil svůj vůz a vjel do policejní stanice, hlásila australská média. O občana s českým pasem ale ve skutečnosti nešlo. „Ten člověk, kterého zatkl a je vyšetřování, není český občan. Má dvojí občanství - australské a ukrajinské. Stanice ABC News, která informaci odvysílala, se již omluvila,“ sdělila serveru Lidovky.cz Irena Valentová z tiskového odboru ministerstva zahraničí.

"SVATOPLUKOVY PRUTY" v Česko-Slovenském Country klubu.

Na včerejší odpoledne, byla svolána v Česko-Slovenském Country klubu v Kemps Creek na západě Sydney, členská schůze, která měla vyřešit požadavek krajanů, o vyúčtování a finančním stavu klubu. Tak jako ve starých zemích - tedy České republice a na Slovensku, i tady v krajanových klubech a spolcích život stárne spolu s členy a trpí často nejednotou, spory, není to už to, k čemu všechny vlastně vedla společná myšlenka, když bylo Československo pod vládou komunistů, tedy svoboda projevu, názorů a vyjadřování.

Dnes, kdy už více než čtvrt století, jsou Č.R. i S.R. země svobodné nařinici kteří byli po několika generacích odtržení od rodných zemí tam svobodně jezdí a naopak tady, v Austrálii jsou už nové generace ze starých zemí, kteří už nejsou uprchlíci, ale svobodní přistěhovalci, studenti, odborníci, cestovatelé sportovci, vědci i různí dobrodruzi. Stárnutím členstva a tedy i logickým úbytkem trpí nejen Č.S.C.C., ale i jiné krajanové spolky a kluby, ale čas od

času tam dojde k typickému "československému" problému, tedy ke střetu názorů. Jde o názory, jak klub vést, jak financovat, jak organizovat programy, aby byly přitažlivé pro členy, ale zároveň, aby bylo hospodaření "průhledné"! Před několika týdny stáli návštěvníci sepsali petici, aby byla svolána právě tato schůze, aby měli možnost posoudit současné hospodaření. Právě v tom, je i tady, v Austrálii běžné to, co je bolestí vlád Č.R. a S.R., tedy rychlé střídání osob vedoucích a spravujících spolkový a klubový život.

Asi před dvěma roky, při podobné schůzi byl rozpor prezentován nepravdivou "ranou pod pás", že to je neshoda mezi Čechy a Slováky. Nebyla to absolutně pravda, ale nadělalo to hodně škody, protože mnoho krajanů tomu uvěřilo.

Potom následovalo rychle za sebou několik nových "managementů" Č.S.C.C., které klub se střídavým společenským i finančním úspěchem vedly, ale pravdou zůstává, že běžní členové klubu poměrně dlouhou dobu neměli vědomost o té zmíněné finanční situaci. Současné vedení klubu, tedy tři odpovědné osoby, jistě dělaly co mohly - pronájmou sálu pro "lane dancing" i pro různé dětské oslavy, narozeniny a schůze mladých hockeyistů, což jistě přineslo do pokladny klubu nějaký ten dollar, další byli platíci (i neplatíci) hosté klubového kuchaře, který dobrým jídlem jistě dělal klubu dobrou reklamu, ale život není jenom trháni konvalinek, mezi vedením klubu a kuchyní chvílemi vznikaly spory a problémy (tak jako s těmi předešlými), což bylo a je zápor.

Na té včerejší schůzi současný mluvčí klubu spolu s finančním profesionálním poradcem prohlásil, že vše je v pořádku, že každý člen klubu může nahlédnout do klubových účtů, ale přitom by možná bylo jednodušší vytisknout z počítače pár černo-bílých stránek s údaji: příjem (za co) - vydaje (za co a komu), což by jistě vyhovovalo všem a zastavilo by i zbytečné úvahy. Totiž ty časy (které i já ještě pamatuji), kdy v tomto Č.S.C. klubu, i na severu Sydney, v Sokole, vařily, uklízely a obsluhovaly hosty krajaneky - vlastenky, česká, moravská a slovenská děvčata, mámy a manželky, ty časy už jsou pryč! Ty dámy zastárly, odešly do penze, některé se vrátily do svobodné vlasti a teď, už ani kuře nehrabe zdarma!

Takže ta včerejší schůze, i když byla chvílemi hlučná, přestože nás tam bylo pouze asi dvacet, vlastně nic moc nevyřešila, úřadující prezident klubu prohlásil, že jestliže se nenajdou zájemci o vedení provozu klubu, že klub zavře a dá na petlici, krajaní, dělejte co umíte! (Samozřejmě, míněno obrazně a v položertu!) Myslím, že asi dá do těchto novin výzvu mezi krajanry, **kdo by měl zájem, ochotu a schopnosti k vedení provozu Č.S.C.C., měl by klub kontaktovat, telefon i adresa v Novinách jsou!**

psáno 7.srpna 2016.
Miranda NSW

Sven F. REHULKA,

Dnes se mi při běžném nákupu staly dvě věci, které mě přinutily se trochu zamyslet.

U pokladny byla přede mnou mladá žena s malým dítětem. Při placení jí chybělo 41 Kč. V košíku měla pleny a přesnídávky. Omlouvala se, že víc nemá a chtěla přesnídávky vracet. Nákup jsem jí doplatil a žena mi moc děkovala, že prostě nemá peníze.

Při cestě k autu jsem si všiml dvou lidí, kteří stáli opření o auto a s něčím bojovali. Poprosili, jestli bych jim pomohl dát nákup do auta. Dle berlí a pohybu jsem pochopil, že pomoc opravdu potřebují. Nákup jsem jim naložil a odvezl vozík zpět do obchodu.

Po cestě domů mi nešlo na tyto dvě situace přestat myslet. Proč mladá žena, v době, kdy všichni mají všechno, nemá na jídlo pro dítě? Proč postižení lidé nemají auto s bezbariérovou úpravou?

Proč toto všechno píšu? Jistě většina z vás zaregistrovala v médiích zprávu, která informovala o částce, kterou naše vláda zaplatila za dvě unešené ženy v Pákistánu. Kdo ne, bylo to 145 000 000 Kč. Na první pohled dobrá zpráva, ale...

První ale: Tyto ženy si žádnou pomoc nezaskoužily. Nebyly v té zemi náhodou, věděly, že jsou v nebezpečné oblasti.

Dokonce čekaly, že se s radikály setkají. Jenom hloupý člověk může podobnou cestu podniknout.

Druhé ale: Po propuštění jedna z nich pracuje v neziskové organizaci, kterou my všichni platíme a ta druhá, hloupější než ta první, se dokonce pokusila ke svým únoscům vrátit. Chytli ji na hranicích Turecka.

Stát tedy zaplatil za propuštění dvou žen, které nelze nazvat jinak než naivní a hloupé, velice podobné dobytku, který se pase na nedaleké louce, neuvěřitelných 145 000 000 Kč. A při tom v ČR je každý 10 člověk ohrožen chudobou, mladé ženy nemají na jídlo pro děti a důchodci nemají na léky.

Za částku, kterou jsme my všichni zaplatili z našich kapes, by se dalo třeba pořídit:

24 000 000 plenek

767 000 Sunarů

14 500 rodin bez domova by mělo na měsíční nájem

Každá žena na mateřské by dostala příspěvek 500 Kč

Každé dítě, narozené v roce 2015 by dostalo 1400 Kč.

Víc asi není třeba dodávat...

*"Ty, včera jsem tě viděla jak jsi šla od doktora."
"No a co, bolí mne klouby, ledviny, nemůžu dýchat, srdce si bije jak chce, mám cukrovku, bloknutou páteř."*

"No, ale tady jsme na vesnici a viděli jsme jak ráno šel od tebe nějaký chlap."

"Teda ty jsi kamarádka, jedno místo na těle mám zdravé a ještě mi ho závidíš."

A: *"To je přívěsek lásky."*

B: *"Jak to funguje?"*

A: *"Rozlomíš ho, půlku si pověsíš na krk a druhou vyhodíš, aby to vypadalo, že tě někdo má rád."*

Cikán utekl za hranice a spletl si strany, pak od něho přišel dopis: "Som v Rusku, mám sa dobre, dobre mi tak, kokotovy."

Včera jsme se s manželkou dohodli, že už děti nechceme. Nesou to hodně špatně..

Soudíme se s manželem o děti. On je taky nechce.

Indové věří, že pokud muž nežije spořádaným životem, bude v příštím životě ženou.

Budme proto k ženám tolerantní, jsou to vlastně normální chlapi ve výkonu trestu

Recept No.445

Rychlý teplý salát se žampiony

8 žampionů

1 červenou papriku

100 g anglické slaniny

1 cibuli

100 g sýra s modrou plísní (niva)

1 svazek hladkolisté petržele

sůl

mletý pepř

olivový olej

Postup

1. Cibuli oloupeme a nakrájíme na kolečka.

2. Větší žampiony zbavíme nožičky, menší houby přepůlíme. Papriku očistíme a nakrájíme na větší kousky, stejně tak slaninu.

3. Houby, zeleninu a slaninu dáme na olej potřený, rozehřátý gril. Osolíme a opepříme.

4. Po chvíli do větších kloboučků žampionů dáme po kousku sýra.

5. Zeleninu z grilu sejmeme,

necháme tam jen slaninu, aby se propekla dokřupava.

Papriku nakrájíme na kousky, dáme do misky spolu s

cibulí, žampiony bez náplně a pokrájenou petrželí.

Promícháme a přidáme zbylý sýr.

6. Salát zakápneme olivovým olejem. Na talíř dáme vždy trochu salátu, plněné žampiony a kousky slaniny.

Následující článek pochází od Čecha žijícího v Dánsku:

Žiji v Dánsku kde se teď se odehrává nový koníček - Hobby Cikán.

Každý pátek přijede na dánské hranice celý autobus Cikánů ze Slovenska. A na hranicích se dožadují azylu. Dánové je nesmí odmítnout, jelikož Státní kanceláře otevírají až v pondělí. Do té doby umístí Cikány v tábore a zároveň Každé osobě vyplatí kapesné na celý víkend. Je-li velká rodina, hodně dětí (zjistilo se, že někdy nejsou ani jejich), tak dostanou hezkou částku. Cikáni pak jdou v sobotu nakoupit, utratí všechny peníze a v pondělí se ukáže, že nemají právo na azyl. Pošlou je sice zpět, ale s pořádnou kořistí. Týden na to jsou tu zase a začne to znova. Dánský imigrační systém je takový, že je nesmí ihned na hranicích odmítnout, i když přijedou třeba podesáté. A vždycky na víkend, jinak by byli vyexpedováni ten samý den. Cikáni se dokonce svěřili jednomu novináři, že oni nikdy nepracovali a pracovat nebudou, protože se k tomu nenarodili a dokavad si můžou sehnat věci jinak, tak proč pracovat.

A pak že jsou nepřizpůsobiví!!! Zaslal Olda Bures.

V Austrálii uvařili pivo z 220 let starých kvasnic

Australští vědci tvrdí, že se jim podařilo uvařit „nejstarší pivo na světě“. Použili na ně 220 let staré kvasnice zachráněné z lodi, jež se potopila s 265 hektolitry alkoholu na palubě. Loď Sydney Cove plula v únoru 1797 z indické Kalkaty do Sydney, když se jí v trupu vytvořila trhlinka. Na mělčinu najela u ostrůvku Preservation v Bassově průlivu nedaleko Tasmánie.

Jde o osmý nejstarší lodní vrak v australských vodách a první potopenou obchodní loď od vytvoření britské kolonie v Sydney v roce 1788. Mnoho z členů posádky se podařilo zachránit, nicméně část nákladu zůstala pohřbená v moři – včetně piva, které bylo určeno pro tehdejší drsnou kolonii v Sydney.

Po téměř dvě století zůstávalo pivo zapomenuto, uzavřeno pod nánosem písku a mořské trávy. Díky těmto podmínkám se jeho organické složky nezvykle dobře zachovaly až do vyzvednutí nádob v roce 1990.

„V zásadě se všechno uzavřelo uvnitř, nedostal se k němu žádný kyslík, takže bylo naprosto nedotčené,“ vysvětluje námořní archeolog Mike Nash, který záchranné práce ve vraku vedl. Když před 18 měsíci našel chemik a kurátor David Thurrowgood lahve piva z vraku ve skladu Tasmanského muzea, překvapilo ho, že v jedné z nich byla stále tekutina. To roznítlo jeho fantazii – mohly by tam stále být skutečné kvasnice?

Museli to zkoušet

„Úplně mě to nadchlo. Tím jsme získali šanci případně se dostat k nejstaršímu pivo na světě. Pomyslel jsem si, že bychom ty kvasnice dokázali vypěstovat a znovu vytvořit pivo, jaké na této planetě nebylo už 220 let,“ řekl Thurrowgood, jehož cituje list The Times.

„Nevěřil jsem, že je sebemenší šance, aby to fungovalo,“ uvedl odborník na kvasnice Anthony Borneman z Australského ústavu pro výzkum vína. „Ale ta příležitost byla příliš dobrá, než abychom to nezkusili.“

K jejich překvapení kvasnice skutečně vzešly. Vědci provedli podrobnou analýzu jejich DNA, aby zjistili, zda při manipulaci se vzorky z lahví nedošlo ke kontaminaci. To nepotvrdili – naopak v nich objevili rod kvasnic, které se v moderním vaření piva nevyskytují, ale naopak byly běžné ve starodávném vaření piva, stejně jako další objevený druh.

Vědci nyní plánují návrat k vraku, kde se chtějí dostat hlouběji pod nánosy písku, zachránit více lahví a poslat je přímo do laboratoře. A mezitím uvařili domácí pivo na základě běžného starého anglického receptu na ležák. Takové, jaké se před 220 lety mohlo pít v drsné kolonii Sydney. ČTK

Palestinský vůdce Abbás v EU: Židům nám chtějí otrávit studny!

Jiří X. Doležal Reflex

Palestinské formy odporu proti Izraeli a Židům dosahují často velmi bizarní podoby. Takovou blbost, jakou si nyní vymyslel palestinský vůdce, bych však nevymyslel ani po osmdesáti jointech. Co pan Abbás asi hulí?

Za komunistů se vyprávěla anekdota, kdy Američan předvádí vyjevenému Rusovi nějakou technologickou vymoženost, a Rus odpovídá: „A stejně u vás bijete černochoy!“ Velmi podobnou logiku projevu a argumentace zvolil palestinský šéf Abbás. Jeho projevy jsou tak hloupé, až je to skoro dojemné.

Židovský tiskový a informační servis přinesl zajímavý detail. V létě se v palestinských oficiálních médiích objevila zpráva, že izraelský rabín požaduje po své vládě otrávit vodu pro Palestince. Byl to samozřejmě hoax jako každý jiný, ale tentokrát nikoliv hoax trollů, ale hoax politický. Na celé věci by v podstatě nebylo nic zajímavého, anatomie a geneze hoaxu je dostatečně vidět i na zcela neizraelských příkladech. Jediné pikantní snad může být to, že podobné nařčení - Židí tráví studny - bylo roznětkou řady protizidovských pogromů ve středověké Evropě.

Tento hoax však nabyl mezinárodní důležitosti. Ve čtvrtek 23. června ve svém proslavu v Evropském parlamentu prezident palestinské samosprávy Mahmúd Abbás řekl: „Jen před týdnem velký počet rabínů v Izraeli oznámil, a oni udělali jasné prohlášení, že požadují po izraelské vládě, aby otrávila vodu pro Palestince a tak je zabila. Není to jasný příklad k nabádání k masové vraždě palestinského lidu?“

O dva dny později, když se vyšetřilo, které (katarské) médium si ten hoax vymyslelo, vydala Palestinská samospráva, již je Abbás Fuhrerem, tiskové prohlášení. V něm stojí: „Poté, co se ukázalo, že údajná prohlášení rabína o otrávení palestinských studní, o nichž informovala různá média, jsou nepodložená, prezident Mahmúd Abbás potvrdil, že neměl v úmyslu škodit judaismu nebo urazit židovský národ po celém světě.“

A to už se tak podobá seriálu Jistě, pane ministře, že to pobaví. Bohužel jen do té doby, než si uvědomíme, že tento žvanivý slimejš reprezentuje národ, který již skoro sedmdesát let vede etnickou, náboženskou a genocidní válku proti Židům. Pokud se nyní po Brexitu Unie chce nějak změnit, měla by také přehodnotit svůj nepochopitelně shovívavý postoj k palestinskému terorismu.

Jezte těstoviny, nebudete tloustnout, radí nová vědecká studie

Daniel Baret Reflex

O tom, zda se po těstovinách tloustne nebo hubne, se napsalo v posledních letech mnoho článků a bylo vysloveno mnoho rad. Ale v pondělí zveřejněná studie italských vědců ukazuje, že naprostá většina lidí po těstovinách netloustne, že naopak jejich spotřeba je pro zdraví výhodná.

Studie byla zveřejněna v odborném časopise „Nutrition and Diabetes“ a poprvé jsou v ní podle vědců odhaleny procesy, které ukazují na to, že těstoviny na rozdíl od jiných potravin našemu tělu spíše pomáhají.

Výsledek zkoumání na 23 500 Italech obou pohlaví, různého věku a všech sociálních skupin zní jednoznačně: „Negativní asociace spojené se spotřebou těstovin nejsou opodstatněné. Čím více těstovin budete jít, tím méně je naopak pravděpodobné, že budete mít nadváhu.“

Samozřejmě taková rada může znít „podezřele“ od Italů, kde jsou těstoviny tradiční potravinou. Ale vědci zdůvodňují své poznatky nejenom odborným měřením, ale také tím, že těstoviny se jí s potravinami, které jsou takzvané zdravé.

„Požívání těstovin je většinou spojené s příjmem jiných velmi důležitých skupin potravin, které jsou užitečné nejenom pro hubnutí, ale především pro lidský organismus. Jsou to například rajčata, česnek, olivový olej a cibule,“ píše se v nové studii.

Na druhou stranu není podobné zjištění až takovým obrovským překvapením. Ale v době, kdy svět zaplavují

nejrůznější podivné rady ohledně hubnutí, to zní alespoň sympaticky.

Móda obviňování z pohlavního zneužití ohrožuje všechny

Jiří X. Doležal Reflex

Do Česka dorazila móda obviňování z pedofilie. Na Moravě vyhodili z práce učitelku, že dohlížela na sprchující se nahé prvňáky. Přitom pravděpodobnost, že jí to nějak rajcovalo, je limitně blízka nule.

Učitelka prvního ročníku základní školy z Tršic na Olomoucku dostala padáka. Důvodem bylo sexuální nevhodné chování - zavírala se v umývárnu na škole v přírodě s prvňáky. Ředitel Jaromír Vachutka podal na učitelku trestní oznámení a vyhodil jí z práce.

Šlo o učitelku oblíbenou, rodiče se angažují proti jejímu vyhazovu, ale o tom není tento text: Tento text a případ nešťastné učitelky ukazuje, že z obvinění z pedofilie se stává celospolečenský démon. Podívejme se nejprve na věc očima základních poměrů. To jest - jak častá je ženská pedofilie, a jak často se bude projevovat podobně jako mužská - sexuálními okukováními malých dětí, dotýkání se jejich těl a společné sprchování.

Vzhledem k tomu, že ženská sexualita je navzdory emancipaci úplně jiná než ta mužská, lze čistě z naprosté vzácnosti podobné deviace usuzovat, že společný pobyt s dětmi v umývárnu neměl sexuální podtext. Škola by musela mít opravdu štěstí, aby v ní pracovala učitelka s tak mimořádně vzácnou diagnózou. Takže pravděpodobnost, že v té koupelně s dětmi byla ze sexuálních důvodů, je čistě díky základním poměrům ženských pedofilek v populaci limitně blízka nule. Mohu to prohlásit, aniž bych o cause cokoli věděl, protože podobné projevy ženské pedofilie jsou zcela raritní.

Druhý úhel pohledu je účelovost jejího chování. Na svou čest prohlašuji, že nejen v první, ale i ve třetí třídě na mne zcela objektivně při mytí a koupání musela dohlížet maminka či babička, protože jsem měl tendenci nemýt se a jen, aby bylo slyšet, jako že se myji, jsem v proudu vody z vodovodu cákal rukou. Na škole v přírodě jsem nebyl, ale být tam, tak dohled nad mytím potřebuji. A nemyslím, že bych byl o tolik větší prase než jiní prvňáci. Takže pobyt učitelky v umývárnu z nesexuálních důvodů byl v podstatě součástí jejich povinností, jejího výchovného působení na děti.

ak sakra jaké pohlavní zneužívání? Nestává se z obvinění z pedofilie spíše nástroj na odstraňování ředitelům nepohodlných kantorů či rozvedeným manželkám nepohodlných exmanželů, než skutečná ochrana dětí?

Otřes v Japonsku. Císař Akihito chystá svoji abdikaci

Japonský císař Akihito oznámil, že je připraven v příštích letech abdikovat. O rozhodnutí dvaosmdesátiletého monarchy, které je v moderních dějinách Japonska bezprecedentní, informovala státní televize NHK.

Císař Akihito, který trpí v posledních letech zdravotními problémy, sdělil svůj záměr agentuře, jež zajišťuje chod císařského paláce. Důvod nevedl. Akihitoovým nástupcem by měl být 56letý korunní princ Naruhito.

Akihito, nejstarší syn kontroverzního válečného císaře Hirohita, je hlavou Japonska 27 let. Jako první z japonských panovníků není považován za živého boha, poddanými je však chován ve stejné úctě jako bývali jeho předkové. Je také prvním japonským panovníkem, který vykonává oficiální zahraniční cesty. V létě 2002 zavítal spolu se svou chotí, císařovnou Mičiko, i do Prahy, kde se setkal s tehdejší českým prezidentem Václavem Havlem.

V uplynulých letech budily obavy Japonců císařovy nemoci - v roce 2003 se léčil s rakovinou prostaty, o pět let později ho sužovaly problémy spojené s nadměrným stresem, včetně nepravděpodobného tepu a krvácení do žaludku. V roce 2012 císař Akihito prodělal operaci srdce. Reflex

ALE DEN NA TO: Japonský císař Akihito nemá v plánu odstoupit. Oznámila to agentura AFP s odvoláním na agenturu, která má na starosti císařské záležitosti. O rozhodnutí dvaosmdesátiletého monarchy, které je v moderních dějinách Japonska bezprecedentní, informovala ve středu státní televize NHK. Odvolávala se na zdroje z paláce. Akihito chce údajně trůn předat svému synovi. Podobná abdikace, vůbec první za 200 let, by byla pro zemi, kde je rodina císaře uctívána, protože symbolizuje stabilitu a kontinuitu, velkým šokem. Podle pozorovatelů televize musela mít důvěryhodný zdroj, když takovou zprávu zveřejnila. Jinak by totiž vystupovala mnohem opatrněji.

Jaké byly ceny v legendárním bufetu Koruna?

Automat Koruna vznikl v roce 1931. Prodejní plocha velkobufetu zabírala impozantních 790 metrů čtverečních a pracovalo na ní 240 zaměstnanců.

"Automat Korunu znám velice dobře, protože jsem se zde vyučila prodavačkou v letech 1959 až 1962. V Automatu Koruna bylo 19 stánků, kterými jsem prošla a ceny za jídlo si pamatuji ještě dnes," napsala nám Jaroslava Koulová z Kladna.

A připojila vzpomínku na nejlacinější menu, jaké si mohli největší šetřilci při návštěvě secesního paláce na Václaváku, ukrývajícího v minulosti tento gastronomický skvost, objednat. "Krupicová polévka 40 haléřů, knedlíky s omáčkou 2 koruny, tatarský chlebiček 85 haléřů, perníkový řez 50 haléřů a jedno malé černé 40 haléřů. U výčepu Partyzánky 1,60 Kčs. Suma sumárum to činí 5 Kčs a 75haléřů. Tak taková byla Korunha mého mládí," zavzpomínala paní Jaroslava.

Za den se tu prodalo 3000 bramboráků a 1500 sklenic jahodového koktejlu. Ještě v devadesátých letech se v automatu paláce Koruna na roku Václavského náměstí a Příkopů denně najedlo 10 tisíc lidí. V legendárním bufetu se prodalo 5 tisíc chlebičeků ve 13 druzích, 400 kilogramů lahůdkových salátů, 4 tisíce dortíků a 7000 kusů pečiva. Automat Koruna nabízel 23 druhů hlavních jídel, teplé i studené uzeniny, grilovaná kuřata, saláty. Každý den se vytočilo 1800 litrů piva.

Pohled z druhé strany kasy, tedy od spokojených zákazníků, pak přidala další čtenářka. "V roce 1967 jsem chodila do Repre do tanečních. Po skončení, jako téměř všichni účastníci tanečních, nás vedly první kroky na jahodový koktejl. Opravdu vynikající a cenově pro nás mladé výhodný. Již si přesně nepamatuji cenu, manžel tvrdí 1,40 haléřů, já 3 Kčs. Manžel vzpomíná na báječné buchtičky se šodo a já na párky, protože takové jemné jsem již nikdy nejedla. A vše pěkně na stojáka. Který řezník je vyráběl, měl by se vrátit do své profese. To, co jíme dnes pod názvem párek, je hnusné. Věříme s manželem, že konečně někdo navrátí slávu Koruně," napsala Eva Řebíčková.

Také zde ale ceny postupem času rostly. "Rádi jsme chodívali jako kluci do Koruny na salámové chlebičky za korunu deset a koktejl za dvě koruny," napsal čtenář Olda.

A svou vzpomínku připojil i paní Jitka Kristiánová. "S velkou radostí jsem si přečetla, že bude obnovena Koruna. Také máme na tento bufet krásné vzpomínky, bydleli jsme na Karlově náměstí a když jsme šli s rodinou na Václavák, vždy jsme šli do Koruny. Nejen na jahodový koktejl, ale i na výborný oběd a to přejt se zelím a šŕouchaným bramborem, myslím že za 15 korun, možná i méně. Kdyby se bufet obnovil a nebyly tam pizzy a hamburgery, určitě bychom tam všichni zase rádi chodili," uvedla. BLESK

Kapitolou samu pro sebe byli místní somráci. Pokud jste byli neopatrní, nechali stát svou polévku na bufetovém stole a šli si třeba pro lžičku, mohlo se vám snadno stát, že po návratu u vaší polévky stál se lžičkou někdo jiný, který vás odbyl slovy: „Najdi si jinou polívku“. Slavná otázka „Pán už nebude?“ byla také často k slyšení v Koruně Blesk

Svatá prostoto, Francouzi zakládají státní islám!

Jiří X. Doležal

Bývalý vojenský přidělenec Francie v Praze Bruno Bucherie přišel s iniciativou založit ve Francii státní islám. Je to dojemné - tento politik je stejně naivní, jako jsem byl já s doktorem Franzem v naší pozdní pubertě.

Francouzský politik Bucherie přišel se zajímavou iniciativou: Chce založit francouzské muslimské teologické instituce s pomocí umírněných uznávaných islámských teologů. Že by jako dohlédli na to, aby se mladí imigranti nepřichylovali k radikálnímu islámu a vytvořili by radikálním islamistům protiváhu Dobra. Je to dojemné, jistě dobře myšlené, ale bohužel úplně blbě.

Bylo nebylo - je to skoro třicet let. Doktor Vladimír Franz i já jsme byli mladými (z dnešního úhlu pohledu postpubertálními) intelektuály a hodlali jsme páchat Dobro. I vymysleli jsme v kavárně Slávia, že by právě vznikající

hnutí skinheads mělo uznávat pozitivní hodnoty, vlastenectví a něco jako skautství pro přestárlé. Jednalo se o vznik takzvaných kališníků. Poměrně nás překvapovalo, že kdykoliv jsme se mezi skutečné skinheady dostali, tak nám za naše dobré rady dali přes držku.

Bylo mi tehdy tak pětadvacet - a už ve třiceti jsem přišel na to, že naše úsilí bylo nejen marné, ale rovněž blbavé. Deprivanti, ze kterých se náckové rekrutují, samozřejmě nechtějí sloužit Dobru. Ba naopak - ideologie neonacismu je láká proto, že chtějí být z úhlu většinové společnosti „ti špatní“. Protože tím, jak je okolí chápe jako zlé a hrozné, oni sami zapomínají na svou nezaměstnanost, hloupost a masivní mindráky. Prostě - sami se přestávají bát, jen když se jich bojí někdo jiný.

Omluvou našeho pubertálního úsilí budiž, že jsme byli opravdu naivní zobáci, a do třiceti let jsme měli jasno, že ze zájemců o náckování nikdy skauty neuděláme. Francouzský politik nyní přichází s identickou iniciativou. Myslí si, že imigranti druhé a třetí generace vyrůstající na předměstích radikální islám svedl ze správné cesty, a že když bude k dispozici „dobry“ islám státní, tak mládež přestane radikalismus a tedy zlo lákat.

Je to samozřejmě úplná blbost. Mladí muslimové, kteří se radikalizují v západní Evropě, jsou stejní deprivanti jako naši neonacisté. Radikalismus je láká nikoliv omylem, ale proto, že jen jako zlí radikálové, kterých se bojí okolí, se nebudou sami v tom širém světě tolik bát. Takže francouzská iniciativa je nejen hloupá, ale i předem odsouzená k zániku. Jen doufám, že pan Bucherie nepůjde své teze vykládat do nějaké muslimské čtvrti, myslím, že by dostal po čuni víc než my tenkrát od nácků.

„Euroelity“ mají strach o krk: EU se hroutí jako v roce 1989 „tábor míru a socialismu“

TOMÁŠ VANĚK

Tuto úvahu píšu 19.6., pár dní před hlasováním o brexitu. Pro její obsah není důležité, jak to celé dopadne. Spíše je zajímavé sledovat chování různých aktérů a porovnat ho s chováním aktérů před 25 lety, kdy se rozpadl tábor „míru a socialismu“.

Je až groteskní, sledovat výroky EUroelit, hluboce přesvědčených o své jediné pravdě, která by se dala shrnout do představy, že jediné správné řešení je vždy „více EU“, přeloženo do jazyka srozumitelného – zachování a další růst jejich moci.

A to bez ohledu na jejich častá selhání, která poslední dobou nabývají hrozivých rozměrů, pokud jde o jejich důsledky. V řecké krizi šlo ještě „jen o peníze“. V současné migrační krizi jde díky zcela chybným rozhodnutím Euroelit už „o krk“, a to nejen pro nás, ale i pro další generace.

Jak na to současná EU „věrchuška“ reaguje? Pokud změníme pár nepodstatných slov, vlastně úplně stejně, jako bývalá „věrchuška“ komunistická.

Jen pár výroků bych připomněl: „Více socialismu!“ (dnes více EU). „Hlavně, že je mír!“ (Beze změny... mír v EU ovšem zaručila studená válka, ne existence EU jako takové). „Diskuse ano, ale konstruktivní!“ (hlavní je prosazovat evropské hodnoty). Ano, chyby se staly, ale

pro ty chyby neopustíme odkaz soudruha Lenina!“ (dnes myšlenku stále těsnější integrace). A připomněl bych ještě cenzuru názorů nepřátelských socialismu (nedávno eurokomisařka Jourová s jasotem oznámila, že se jí podařilo prosadit cenzuru „nevhodných názorů“ na sociálních sítích) a okamžitě zabavení legálních zbraní občanům po získání moci (o což se současná EK zběsile snaží).

To všechno v době, kdy myšlenku „Více EU“ prosazují už jen EUroelity a „ekonomicky zainteresovaná“ uskupení především NGO.

Ale zpět k brexitu. Zásadní rozdíl proti „táboru míru a socialismu“ je ten, že referendum může vůbec proběhnout. Protože referendum je to, čeho s EUroelity bojí jako „čert kříže“. Nicméně zákazat ho Britům se nepovedlo. Jen je otázka, zda nebude tlak na to, aby, když dopadne „špatně“, nebylo opakováno, jak se to povedlo nedávno v Irsku.

Naopak úplně stejný jako kdysi je názor elit, který se pokoušejí vnutit Britům. Opět tvrdí, že vědí lépe než občané UK co je pro občany UK dobré, tedy úplně stejná argumentace používaná u nás kdysi „stranou a vládou“.

Další oblastí nátlaku je vyhrožování a strašení.

Vyhrožování je zatím pouze na slovní úrovni, něco jako nám dobře známá „internacionální pomoc“ nepřipadá našťásti minimálně technicky v úvahu.

Nicméně strašení stojí za bližší rozbor. Jako hlavní argument proti zastáncům brexitu je, že (údajně) nevědí, co bude po něm. Pokud bychom problém otočili, dopadne argumentace stejně – zastánci setrvání v EU také nevědí, co bude dál a jaké skvělé nápady bude mít „Brusel“ v budoucnu.

Jediné, co je dnes jisté je, že pokud UK opustí EU bude o sobě moci rozhodovat sama a že například nebude mít bezvívový styk s Tureckem... v případě opačném tomu bude přesně naopak.

Pokud se vrátím do roku 1989, je zajímavé, že tohle strašení nijak nefungovalo, a pokud si dobře pamatuji, nikdo ho ani moc nezkoušel. Důvod byl nejspíš jednoduchý... většina lidí se těšila na svobodu natolik, že vše ostatní bylo minoritní. A to, že „tábor míru a socialismu“ již nebude hrát rozhodující světovou roli (jak nám bylo vytvrvalo vtlokáno do hlavy) nikoho moc nezajímalo. Protože ta „rozhodující role“ zajímala jen „věrchuška“ a prostému občanu byla k ničemu, stejně tak jako podpora různých obskurních režimů.

Stejně tak dnes je většině lidí zcela cizí touha EUroelit o „zásadní roli ve světě“. Protože běžným občanům například „boj proti změně klimatu“ jen tahá peníze z kapes a je jim stejně užitečný, jako kdysi „boj proti imperialismu“. Stejně tak jako podpora různých obskurních režimů v režii exkomunistky Mohengriniové.

Takže závěrem přeji občanů UK šťastnou ruku v rozhodování mezi svobodou a nejistotou na straně jedné a nesvobodou a nejistotou na straně druhé.

A musím se přiznat, že jim závidím, protože bych byl rád, aby i občané našeho státu měli možnost vyjádřit svůj postoj k současnému směřování EU a k tomu, zda souhlasí s ideou „Více EU“, ať to stojí co to stojí.

Budvar loni prodal nejvíce piva v historii, investuje do rozšíření výroby

Budějovický Budvar loni prodal více než 1,6 milionu hektolitru piva, což je nejvíce v historii podniku. Za deset let zvýšil pivovar výstav o 39 procent. Ukázaly to auditované obchodní a hospodářské výsledky národního podniku. Pivovar meziročně navýšil výstav o deset procent. Na celkovém exportu piva z České republiky se loni Budvar podílel téměř 22 procenty. Firma chce do roku 2020 investovat do svého rozvoje 1,5 miliardy korun.

Podle odhadů by plánované investice ve výši 1,5 miliardy korun měly do roku 2019 navýšit výrobní kapacitu pivovaru o 20 procent. „Byl už ukončen první projekt strategie rozvoje podniku - přetlačné tanky. Nyní zahajujeme výstavbu logistického centra,“ řekl sládek Budvaru Adam Brož. Dodal, že pivovar rovněž začal projektovou přípravu k rozšíření sklepů a stáčírny lahví. V roce 2020 by výroba měla překonat dva miliony hektolitru piva.

Brož věří, že i větší množství piva si najde na trhu své nové kupce. „Pokud se podívám do krátké historie na růst, který byl trh schopn ukázat, tak věřím, že ta čísla na úrovni přes dva miliony hektolitru piva nejsou nereálná,“ řekl Brož. Budvar zvýšil jen za posledních šest let výstav z 1,25 milionu na stávajících 1,6 milionu hektolitru.

Loňské výsledky ve všech směrech překonaly plánované očekávání vedení podniku. „Výkony dosáhly hodnoty 2,47 miliardy korun - meziročně o 5,6 procenta více. Zisk před zdaněním pak meziročně stoupl o téměř 14 procent na téměř 350 milionů korun,“ uvedl ekonomický ředitel Budvaru Petr Žáček.

Převažuje vývoz

Pivovar větší část své produkce prodá na zahraničním trhu. Loni to bylo přibližně 898 tisíc hektolitru piva, zatímco v tuzemsku se jednalo o zhruba 703 tisíc hektolitru. „V poslední době poklesla roční spotřeba piva na osobu. Loni to bylo 143 litrů, přitom v minulosti toto číslo dosahovalo až 160 litrů. Dá se očekávat, že tento trend bude asi pokračovat,“ uvedl obchodní ředitel pivovaru Robert Chrt.

Budvar vyváží pivo do 76 zemí světa. Vzhledem k politické situaci mírně oslabil export do Ruska a na Ukrajinu. Z celkového prodeje představují 85 procent produkty značky Budweiser Budvar. Zbytek pak patří Pardálu. Pivovar, který byl založen 15. dubna 1895, se od roku 1967 nazývá národní podnik Budějovický Budvar. Je posledním českým pivovarem, který vlastní stát. CTK

NOVINY: Protože součástí zaregistrovaného obchodního názvu je BUDVAR „národní podnik“, proto ho vlastní stát, kdyby ho prodal tak ho americký Budwaiser ba i jiné země o značku připraví.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min. 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Wisteria Place cafe,
156 Megalong Street, Leura
Te., 0421 335 835
Otevřeno: ve čtvrtek v pátek a v sobotu
od 17.00 do 21.00

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzertují.
Sydney

U Honzy v Country Clubu, Kemps Creek
Bazaar v St. Leonards, obědy, každý den
Tommy's v Glebe
Bohemian Caffé v Carringbah
Bohemian Restaurant v Narralen (jen občas)
Blue Danube v Liverpool (jen o víkendech)
Melbourne

Koliba, Collingwood
Gold Coast
Prague (nevím kde je)
Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

DENTIST

Dr. Goran Pechanats.
100 Redfern St., Redfern (02)9698 1273
check-up +2 x-rays+ cleaning \$150.00
full porcelain crown \$1100
We accept vouchers from dental hospital
09/11/16

Pronájem chaty v Beskydech

Celoročně obyvatelná, kompletně zařízená chata pro 2 – 6 osob na lukrativním místě 5 minut od sedačkové lanovky na Pustevny s nádherným výhledem z velké terasy.
Zavolejte paní Haně na mobil +420 604 971 964 nebo napište email beskydy-chata@email.cz
www.beskydy-chata.com

3.4.2016

Služby pro studenty

Education, Immigration & Travel Consultancy

Od roku 1993 nabízíme služby spojené s vyřízením studentského vísa a vyberem spravné školy. V Sydney provozujeme největší česko-slovenské studentské centrum. Jste turisté či studenti a máte zájem o prodloužení pobytu v Austrálii? Naši studenti mají **zdarma** k dispozici vízové konzultace, design studia a žádosti o studentská vísa, wifi, multimediální počítače, kopírování, tisknutí atd. **Zklamal Vás přístup jiných agentur?** Chcete si být jisti s prodloužením Vašeho studentského víza? **Nemůžete najít školu, která Vám vyhovuje?** Chcete zdarma využívat našich služeb? Nabízíme nejširší výběr jazykových, odborných škol a universit po celé Austrálii a to za bezkonkurenční ceny! Nabízíme reálnou pomoc s nalezením práce a ubytováním. Jako jediná česko-slovenská agentura v Sydney nabízíme LEGALNI imigrační poradenství. **Číslo imigrační licence: 0208424** Český mluvčí, 0741913 Slovensky hovoriaci, 1277981 Polsky mluvící Kontakt: Marek, Peter nebo Michal, sydney@australiaonline.eu

AUSTRALIA ON LINE TRAVEL

Nabízí bezkonkurenčně nejlevnější cestovní produkty po Austrálii, Novem Zealandu, Asijskopacifické oblasti (Fiji ...), ale také letenky do všech destinací světa včetně Česka a Slovenské republiky. Travel agency licence: 2TA07248, Kontakt: Stanka nebo Lenka, travel@australiaonline.eu
Navštivte naši kancelář **AustraliaOnline / Australiaonline Travel**
Suite 301, 39 Liverpool Street, NSW 2000
Contact:
Education section: 02 – 9003 0455
Immigration section: 02 – 9003 0466
Travel section: 02 – 9003 0456

www.australiaonline.eu

www.facebook.com/AustraliaOnlineAustralia
01/11/16

Study. Work. Travel.

Information Planet má 20 let zkušeností, 4000 studentů ročně, 100 zaměstnanců, 2 kanceláře v Sydney, Perthu a Brisbane, 30 kancelářů v Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Kanadě.

Nabízíme pomoc s prací, imigrační službami. Dále také zprostředkováváme, cestovní agenturu, velké slevy pro naše klienty, party, promotions.
Poradenství při výběru školy, univerzity, viz, kontakt: Katarina, Barbora, Estera
email: europe@informationplanet.com.au
mobile: 0420 300 863

Poradenství ohledem práce, Kontakt: Veronika
email: service@informationplanet.com.au
mobile: 0424 142 581

Kancelář v Centru adresa: Level 5, Clarence Street 285, Sydney 2000 NSW
Kancelář na Manly : 41-A The Corsor, Manly 2095 NSW

www.informationplanet.cz
www.informationplanet.sk 25/11/16

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>
Principál: Kateřina Larbalestier, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu
Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands, (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ; 0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová
V Sokole vedení: **Zuzana Vasitch** Tel. 03 90172216
Slovenská dětská beseda/Slovak Little School of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 - info slovaklittleschool@gmail.com
Marta Kapustová/0437699690 or Nora Kovarcikova/ 03 98504517.

Apostoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$

Czechoslovak Club of ACT,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda. Československý klub v Queenslandu,**
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@cslklubqld.org.au
President Mr. Frank Carroll; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: **cslklubqld.org.au**
Měsíčník **"Krajanský List"** Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovičko."
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007 tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**

Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii 6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jitka Smith 0406 026 840
Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.
Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává **"Věstník"**

Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
pres.: Věra Zlatá Tel.: 0411 143 980
vydává měsíčník Kvart

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriečky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii
PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti.**
Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
e-mail: mmarkus@ozemail.com.au

Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Generální Konzulát České republiky,
p. Hana Flanderová, ing., generální konzulka,
169 Military Road, Dover Heights , 2030
phone: 02 9581 0111 fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** (pouze náhradní číslo).
Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30 Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane honorárny konzul: Michal Horváth
adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane, Queensland 4000, Austrália
tel.:7-3221 7000 email: horvalth@starmist.com.au

Honorár.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne honorárny konzul: Vojtech Michal Markuš
adresa: 25b Latham Street Bentley East, Victoria 3165, Austrália
tel.: 3-9570 2837; fax: 0061-3-9570 2837
mobil: 0421 635052;email:vmmarkus@bigpond.com.au

Honorárny konzulát Slovenskej republiky v Sydney honorárny konzul: Milan Neklapil
adresa: Lakes Business Park, Unit G1, 2B Lord Street, Botany, NSW 2019
tel.: 0061-2-833 511 22; fax: 0061-2-833 511 21
email: konsul@hcsr-sydney.org

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande honorárny konzul: Peter T. Kiely
adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers Centre, 188 Quay Street, Auckland
tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338
email: kiely@kfc.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v J. Austrálii.
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce
Michal Kozar, President adresa: PO Box 179
Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia
Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L
www.mazurcargo.com.au

vaše zavazadla lodí do Evropy .
Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg
MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville: (03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458
SYDNEY: (02) 9773 3969
ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Nemáte dosud navrácen svůj majetek odcizený během minulých režimů?
Informace, které nejsou v médiích najdete na www.akcapek.cz.
A potom Kliknete na odkaz „ICC Den Haag“
Připojte se , a nevdávejte se.

19/IV/17

NAATI akreditovaná prekladateľka/tlmočnica z a do Slovensciny.
Preklady s pečiatkou, akceptovane na kazdom urade.
Legalny business zalozeny v Austrálii. Dobre ceny.
Kontakt: denisa.rinak@gmail.com
Tel.: +61 459 470 424
05/03/2017

What is political Correctness?

Political Correctness is a doctrine, recently fostered by a delusional, illogical minority and promoted by a sick mainstream media, which holds forth the proposition that it is entirely possible to pick up a piece of shit by the clean end!

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$80 přímo do banky ANZ,

na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :
BSB 012 030 Acc:
536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Sudetský Němec jede vlakem po Československu a vzpomíná.

Průvodčí: Příklad zastávka Mariánské lázně.

Němec: Á, Mariánské lázně. Dříve Mariensbad.

Průvodčí: Příklad zastávka Sokolov.

Němec: Á, Sokolov. Dříve Falkenau.

Průvodčí (přistoupí k němu): Čest práci, ukažte prosím jízdenku.

Němec: Á, čest práci. Dříve Heil Hitler.

"Přišel jaguár a zobrał mi všetko."

"Ale ujo, ved' u nás jaguári nie sú?"

"Ále, jaguár alebo Február...."

"Nechcete si sednúť, dēdečku?"

"Ne, dēkujú, chlapče, já jedu jen jednu stanici."

"Jen si sedněte, dēdečku, nejste totiž v autobuse, ale v parku."

Děkujeme za Pomoc Novinám:

J Štoural. - \$40.00

Zdenek Suchý - \$20.00

Igor Klein - \$20.00

- \$20.00

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,

Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291

Každou druhou nedeli o 11,30 hod. **Česká Mše Svátá**
Každú štvrtú nedeľu o 11,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Každý prvý piatok o 19,30 hod. **Slovenská Svätá Omša**
Ďakujem o. Peter Krigovsky Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159
Každou neděli v měsíci je mše svatá v 11. ráno. (mimo září kdy jr svatováclavská pout')

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
www.beseda.org.au.

otevreno prvni a treti sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Český a Slovenský Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek
PO Box 330 Kemps Creek 2178;

Objednávky, rezervace haly (narozneniny,svatby,slavnostní příležitosti) tel. mobil 0434 143 148
www.cscountryclub-sydney.com.au, cscclubsydney@gmail.com, ovlivací hodiny: Pátek od 18 hod., Sobota od 17 hod., Nedele od 12hod.
Tradicni Ceska a Slovenska jidla.
Velku vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych napoju.
Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, mobil: 0422347375.
Tesime se na Vas a vase pratele.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
www.skcsydney.com

Slovenská Svätá Omša Každú nedelu ráno o 10:15 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: http://www.csclubsa.com

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au
www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 16 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemají President: bude

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
(Zuzana Vasich)

Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
11.října v 19:30 – zpěvák Petr Nagy –

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program

On air: Digitální vysílání DAB+ SBS3, čtvrtěk 17-18h

On demand: Internet, smartphone SBS Radio App,

podcast

Digitální terestriální vysílání v těchto městech:

Sydney, Canberra, Melbourne, Adelaide, Perth, Brisbane,

Darwin

Poslouchat lze i na digitální TV

W: www.sbs.com.au/czech

F: facebook.com/SBSsczech

T: twitter.com/SBSsczech

E: czech.program@sbs.com.au

T: 02 9430 2723 (Filip Koubek)

A: 14 Herbert Street, Artarmon NSW 2064

M: Locked Bag 028, Crows Nest NSW 1585

„Radioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 8.srpence Léta Páně 2016.

Becherovka, Rum, Fernet,

Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday – Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street

Darlinghurst, NSW 2010

02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 01.01.17

Pro Vladička“

„Kterou rukou si utíráš zadek, pravou nebo levou?“

„Levou.“

„Tak to já používám toaletní papír.“

Scam Warning: Email Phishing on the Rise

NSW Fair Trading Commissioner Rod Stowe is warning consumers about an email scam affecting not only Yahoo! customers.

Mr Stowe said the scam involves an email, purportedly from 'Y.Mail Security' asking the customer to verify their status as an active user and threatening to restrict access to their email within 24 hours if the action is not completed.

The scam then prompts users to enter their personal details so that their identity may be stolen and bank accounts accessed.

“Unfortunately, email scams of this nature are on the rise and unsuspecting people may mistakenly think they are dealing with legitimate organisations or services they frequently use, such as their email provider” said Mr Stowe.

Customers are reminded to never click on a link or open an attachment in an email they do not trust. The demand for a response within a short time limit can also indicate a con, such as with the current Yahoo! scam.

“Always check the address you are being linked to, and be particularly suspicious of any email or telephone call demanding a response within a tight timeframe” said Mr Stowe.

“Scammers rely on you not checking out their legitimacy. Take your time to investigate the correct website or phone number before proceeding.”

If customers are suspicious about an unsolicited email, even if it is from a service or company they frequently use, they should call the company directly to verify that the correspondence is genuine. Never use telephone numbers referenced in the suspect email.

Every year, there are many people who fall victim to convincing scams. NSW Fair Trading encourages anyone who thinks they may have been scammed to take the time to report it.

Reports can be made to NSW FairTrading, SCAMwatch or the Australian Cybercrime Online Report Network (ACORN). These organisations' websites also contain information on the various types of scams and how consumers can protect themselves.

Redaktor dělá anketu na ulici a ptá se náhodného kolemjdoucího: "Co byste dělal, kdybyste vyhrál 1000 Kčs?"

"Koupil bych si jízdenku a jel do Sovětského svazu!"

"A co kdybyste vyhrál 10 000 Kčs?"

"Vzal bych manželku, děti, tchýni a všichni bychom si koupili jízdenky a jeli do Sovětského svazu!"

"Dobře, a kdybyste vyhrál sto tisíc?"

"Všechny své kamarády, kamarádky mé ženy, děti mé bývalé ženy, všechny bych vzal na výlet do Sovětského svazu!"

"Človče, to neznáte jinou zemi než Sovětský svaz??"

"Znám...ale vás neznám!!!"

Obchodní partner ze "západu" byl na prohlídce Prahy. Provázel ho český obchodní partner. Před masnou stála fronta...

"Proč ti lidé tady čekají?" zeptal se "západák".

"Čekají až v řeznictví dostanou maso..."

odpověl český průvodce.

"Hmmm, tak to bych si snad ho raději koupil..."

uzavřel "západák"

Dvě starší kamarádky se baví: Co jsi tak smutná? Ále chtěla bych nějakou pořádnou šicí stroj. No, vždyť děláš 25 let v továrně na šicí stroje, tak proč si nevynášíš součástky postupně a neposkládáš si ho? No, to jsem udělala už 3x a vždycky z toho vznikl lehký kulomet...

... a pravdy každému přejte (Jan Hus)

Ludmila Vaňková

Nemám čas brouzdat po internetu, takže mi leccos často unikne a na nová odhalení většinou nereaguju. Tentokrát mě ale šokovala záplava falešných informací, která v jubilejním roce císaře a krále Karla IV. dezorientuje naši veřejnost a vrcholí článkem Pavla Toufara uveřejněným 19. t.m. na portálu technet.iDnes. Jde o záhadný úraz, o kterém se po staletí věřilo, že Karlovo dočasné vyřazení ze života na podzim roku 1350 způsobila neznámá choroba. Při šestistém výročí císařovy smrti se poprvé nesměle připomínal význam tohoto slavného panovníka a k uctění jeho památky v rámci jiných akcí uskutečnil dr. Emanuel Vlček antropologický průzkum jeho kosterních pozůstatků a přišel s tímto vpravdě senzačním objevem. Jiří Spěváček ho ve své monografii stihl zachytit jen ve stručné poznámce pod čarou. Já jsem měla to štěstí, že jsem celou rozsáhlou románovou ságu o Karlovi IV. začala psát až na počátku osmdesátých let a měla jsem ten neocenitelný údaj k dispozici.

Celá událost je odjakživa zahalená hlubokým tajemstvím -- a najednou všichni vědí, co se vlastně stalo. Karel se prý vydal do Itálie, kde se na zapfenou zúčastnil turnaje, na kterém utrpěl zranění takřka smrtelné. A následuje přesný popis, jak ho léčili italsí ranhojiči. Přitom o podivném Karlově zmrzačení neexistuje v pramenech nikde ani zmínka. To autor připouští, ale kupodivu za chvíli nato hned ví podrobně, co se na tom turnaji (v Itálii v říjnu 1350) přesně dělo, kdo všechno tam byl a co se zraněným dělali.

Cituji: Tahem za vlasy se proto snažili narovnat poraněnou páteř. Však to také zmínil florentský kronikář Villani:

„Lékaři při léčbě sáhli k nejsilnějším prostředkům, kdy Karlovi byly vytrhány vlasy z hlavy.“

Věty vytrhané z kontextu mám vždycky ohromně ráda. Takhle to zní, jako by Matteo Villani byl přímo při tom. Jenomže v jeho podání nešlo o „nejsilnější prostředky“ k narovnání páteře, ale proti otravě jedem, což byla nejrozšířenější verze ve 14. století a kronikář o ní vůbec nepochyboval. Jen se mu zdálo podivné, že traviče nepotrestali.

V době, kdy jsem o této události psala já, se ta turnajová fantasmagorie ještě neobjevila a záhada byla prostě záhada. Netvrdím, že přeapadení (protože o turnaj jít nemohlo) se odehrálo přesně tak, jak jsem ho ve své knize popsala, ale romanopisec nemůže říct nevím. Vědět musí vždycky. Jenomjeho fantazie nesmí překročit meze možného. Od vědců, kterým je slůvko nevím dovoleno, bychom měli seriózní přístup čekat tím spíš.

Rok 1350, zejména jeho druhá polovina, kdy k tajemnému úrazu došlo, je shodou okolností nejpodrobněji dokumentovaným úsekem Karlova života. Takže víme s naprostou jistotou, že už několik měsíců předtím, než se zranil, se živ a zdrav vrátil z Itálie a už se z Prahy nevzdálil. K osudnému úrazu muselo nutně dojít tady, nejspíš v Praze či nejbližším okolí.

Podle naprosto nezvratných věcných konkrétních písemných dokladů v létě 1350 vyhledal císaře v Praze římský tribun Cola di Rienzo, který mnohokrát diskutoval s ním i s Arnoštem z Pardubic ústně i dopisy, všichni tři uměli číst a psát latinsky, takže se písemnosti i dochovaly. Mnozí o tom psali a nedovedu si představit, jak jakýkoli historik s elementárním vzděláním tento fakt mohl přehlédnout. Rozhovory s Colou zaznamenal už František Palacký v druhém dílu svých Dějin národu českého, Josef Šusta v knize Karel IV., za císařskou korunou, i Jiří Spěváček ve své monografii Karel IV. a je vsutku s podivem, že tato pozoruhodná postava tak naprosto zmizela z hledáčku současných historiků.

Představa, že by Karel v té době uspořádal v Praze turnaj, na který by se vydal v přestrojení, je ještě o hodně nemožnější než bláznivá výprava za dobrodružstvím někam do dále. Záhada se ovšem nevyřeší pouhým vypuštěním utkvělé falešné představy turnaje. Shoda panuje aspoň v tom, že osudné znetvoření páteře způsobil pád z koně nejspíš v důsledku jiného třeba i banálního, ale neočekávaného zranění.

Možností je tady celá řada. Dr. Vlček, který vedl průzkum Karlových kosterních pozůstatků, našel celou řadu stop po zraněních velmi rozličné nebezpečnosti. Abych měla aspoň nějaké vodítko vydala jsem se tehdy za ním a spolu jsme probrali několik možností. Román není lékařská zpráva, takže jsem samozřejmě nepsala o každém šrámu, ba ani o každé zlomenině.

Z nepoužitých možností jsem vyřadila i tu, která se dnes stala středobodem mediálních úvah, a to zlomeninu čelisti. Chápu ovšem, že stomatologovi padla do oka už proto, že se

k takovému úrazu mohl vyjádřit se svou speciální odborností. Na první pohled to nebyla záležitost nijak závažná už vzhledem k tomu, že v konečném elaborátu se dr. Vlček výslovně zmiňuje, že císař ve chvíli své smrti měl zcela kompletní zachovalý zdravý chrup a pokud z něj vypadl nějaký zub, bylo to až po jeho smrti. Krom toho k tomuto úrazu podle antropologické zprávy došlo až v císařově pozdějším věku, zatímco v roce 1350 mu bylo čtyřiatřicet.

Mezi ostatními zraněními ale bylo jiné, které danému účelu vyhovuje spíš a odpovídá i časově. Byla to sečná rána vedená přes tvář těsně kolem oka, která přerazila císařův nos a musela ve tváři zanechat hlubokou hyzdící jizvu. Ani o té se nikdy dřív nikdo nezmínil.

Resumé: Ať už k osudnému pádu z koně došlo v důsledku sečné rány do tváře nebo přeražením čelisti, v žádném případě se to nemohlo stát při turnaji.

(Nejpravděpodobnější vysvětlení, které podávám ve své knize, je pro tento příspěvek příliš složité, ale pro zájemce je k dohledání v jubilejní velké publikaci Karel IV, otec vlasti na str. 372 nebo ve vydání z roku 2014 Orel a lev, str. 204)

Alena Mihulová: Jsem hrdá, že jsem Češka!

Darina Křivánková Reflex

Ve Varech se pořád mluví o Anthropoidu. Je totiž o čem. Podle zahraničních novinářů jde o „významný film, s důležitým tématem a fantastickými herci“. Zdá se, že do okolností atentátu na Heydricha pronikli celkem bezbolestně. Jen některým vrtalo hlavou, proč v příběhu z roku 1942 nejsou žádní Židé. „Protože jsme se chtěli soustředit pouze na samotnou akci a okolnosti kolem ní,“ vysvětlil režisér Sean Ellis.

Akci Anthropoid režisér zkoumal patnáct let: „Někdy je přínosné, když přijde kdosi zvenčí a podívá se na vaši historii jinými očima. Paradoxně mě ta vaše historie zaujala víc než moje vlastní, nikdy jsem nebyl v Britském muzeu, je to hanba.“ Ellis také vysvětlil, proč v jeho filmu je z Gabčíka odhodlaný frajer a Kubiš je spíš opatrný a hrdinství v sobě musí v průběhu událostí teprve objevit: „Snažil jsem se je od sebe co nejvíc odlišit, když máte dva protagonisty, nemohou přece dělat totéž, proč byste jinak měli dva, že jo?“

S nastudovanými fakty nakládal velmi uvážlivě, a když už se od nich odklonil, věděl proč: „Například z historických pramenů jsem věděl, že všichni parašutisté dostali na pomoc tři pilulky. Kyanid, prášek na spaní a amfetamin. Takže když pochopili, že jde do tuhého, mohli si vzít životabudič. To jsem ale ve filmu neukázal. Nechtěl jsem, aby jejich hrdinství bylo poznamenáno tím, že mohli jednat pod vlivem drog.“ A taky každému parašutistovi přidělil jen jednu dívku, přestože údajně žili mnohem pestřejším životem. I tyhle detaily tvoří skládku jednoho z mála hrdinských činů české historie.

„Dnes víme, že Kubiš a Gabčík byli hrdinové a obdivujeme je. Jenže já si pořád představuju, že v té době možná bylo běžné, že lidé byli pevnější, precizněji ukovaní. Byli vychováni pevnou rukou, žili v souladu se svými postoji a hodnotami a pro pravdu byli ochotni riskovat,“ řekla Aňa Geislerová, která ve filmu hraje Gabčíkovu partnerku. Poprvé si v angličtině zahrála Alena Mihulová, dostala významnou roli paní Moravcové, u níž parašutisté najdou azyl: „Co mi běželo hlavou, když jsem film konečně viděla? Že jsem hrdá na to, že jsem Češka.“

Snímek vznikl v česko-francouzsko-britské koprodukcí. Za českou stranu se o film staral David Ondříček, který si nesmírně pochvaloval, jak se podařilo zachytit atmosféru Prahy roku 1942. A také, že režisér využil leckteré lokace, které už si zahrály v Ondříčkově dobovce Ve stínu. Do amerických kin film zamíří už 12. srpna, datum české premiéry zatím není stanoveno, ale snad bychom se Anthropoidu mohli v českých kinech dočkat ještě letos.

Petr Nárožný Janu Vančurovi k šedesátinám „Jak to po šedesátce vypadá“.

Milý Jenkui

Tobě je teprve šedesát, mě bylo tuhle sobotu šedesát devět. Všichni mi gratulovali,že prý je to moc hezká číslovka. Já vím, že to něco znamená, ale už si nevzpomínám co.

Jako člověk, který je o těch devět let před tebou ti přeji par věcí na které by ses měl připravit aby tě to nezaskočilo.

Pokud tě bolí klouby po ránu, budou tě teď bolet i večer. Často přes den a nejvíc v noci.

Začneš se zlobit na lidi, že mluví moc tiše, jakoby nechtěli abys to slyšel. Je to přirozený úbytek sluchu a dobrý ušní lékař ti rád potvrdí, že se to bude dál zhoršovat,

Jestli i v prosinci máš pocit, že v tvé ložnici lítá komár, není to komár, ale tinnitus, neboli ušní šelest. Je to nepříjemné a když jednou úplně ohluchneš, to pískání je jediné co pořád slyšíš. Já už mám léta naslouchátko, to nejmodernější, ukryté ve zvukovodu, dokonale estetické, vlastně takový malý počítač v uchu. Stálo to strašný peníze a má to jedinou chybu. Když to zasunu do ucha, slyším o hodně míň.

Pokud se pamatuji, tobě nerostly moc vousy. Aspoň jsi nebyl ten typ, který se musí denně holit. Neboj se, teď začnou. Tvrdé, husté, ale rostou jen v nose a uších. Je třeba to vystříhat. Také obočí začíná mohutnět a kroutit se. Když to člověk trochu nehlídá, vypadá záhy jako Brežněv. Možná časem zjistíš, že u Muzea se ti nechtělo na záchod a u Blaníku už je pozdě. U mladších ročníků je to takzvaný hyperaktivní močový měchýř. Ale u nás je to hyperplazie prostaty.

Když občas zdravíš kamaráda a voláš na něj „Ahoj Franto !“ a ten člověk přijde blíž a ty zjistíš, že to není kamarád Franta, ale nějaká starší paní, stačí přidat dioprie a je to nějaký čas zase lepší.

Máš-li pocit, že tvoje žena už nevaří tak chutná jídla jako kdysi, nezlob se na ni, vaří stejně, ale tobě ubylo chuťových buněk. A nejsi schopen rozeznávat jednotlivá jídla. Pro pozdější stravování v Domově důchodců je to vlastně výhoda. Proto tam mnozí staří lidé říkají: „Tady nám vaří jako doma“.

Když je velký kloub u palce nohy tak velký, že nelze nosit žádnou botu, nestyď se a vystříhni v botě otvor. Je třeba jenom sladit barvu ponožky a boty, není to potom tak nápadné.

Jestli špatně usínáš a často se budíš, je to normální. Časem budeš v noci vzhůru pořád.

Většinou s myšlenkou, jestli už je čas vybírat písně a hudbu co by si chtěl aby ti ve Strašnicích v krematoriu zahráli.

Když ti zčervenají tváře, není to tím, že by si se styděl. Máš vysoký krevní tlak, nech si ho změřit, jsou na to prášky, berou se do smrti.

Bílé víno ti bude časem překyselovat žaludek. červené obsahuje puriny, což jsou látky, které produkují dnový záchvat. Předpokládám, že dnu už máš, já už léta, ale dá se s tím žít. Koňak už léta nepiju a pivo je sebevražda pro diabetiky. Končí to tím, že člověk lže jak školák a tvrdí, že urologický čaj je to nejlepší co se dá pít.

A takhle bych mohl psát dál a dál, ale proč.

Jeníku, já jsem rád, že jsi se té šedesátky dožil! Oba víme, že to vůbec není samozřejmé a mnoha našim kamarádům, které jsme měli rádi, to bůh či osud nedopřál.

Tvůj Petr

Muslimsky problém kojetinských cigánů...

| Ross Hedvicek

Úvodem predesilam, ze jsem tak snede pokozky, ze jsem byl v mladsich letech povazovan za Pakistance a za rasistu mne muze povazovat jen uplny blbec. A blbce ja nemam rad, takže mne to nemrzi. Me predsudky jsou vyhradne vuci lidem s nizensi civilizovanosti, takže se hrde priznavam k predsudkum vuci levicakum vseobecne a s tim spojenych predsudku vuci lidem vyznavajici ruzne jebnutne netolerantni ideologie, ktere nerespektuji cokoliv jineho (americti Demokrate, socialiste vseho druhu, komuniste a Muslimove).

Jsem uz stary vyseptany dedousek a jednou z mych zabav je komunikace s lidmi v mem rodnem Kojetine a nebylo mozne si nepovsimnout urciteho napeti mezi starousedliky a ciganskym obyvatelstvem Kojetina. Jsem naturou analyticka osoba a tak jsem ty nase nocni povidani zacal analyzovat a dosel jsem k presvedceni, ze kojetinsti cigani maji muslimsky problem, ktery je korenem vsech sporu a nevrazivosti.

Co je "muslimsky problem"? Vysvetlim na americke situaci: Muslimove nejsou otevrena komunita, jsou velmi az extremne uzavrena komunita a navíc jsou presvedceni o jejich vlastni nadrazenosti, zalozene na jejich vlastni ideologii, kterou nazývají nabozenstvim. Jak se lisi nabozenstvi od ideologie (pokud mate jen ceske vzdelani)? Hlavnim faktorem nabozenstvi je tolerance a minimalni rozpinavost a zcela tam chybi nenavist vuci vsemu a vsem ostatnim. Zda se vam krestanstvi, judaismus, hinduismus, budhismus, sintoismus, atd. nenavistny a rozpinavy a hlasajici smrt vsem ostatnim? O nikoliv.

Dovolujueme si upozornit, že článek pokračuje na další straně

Sestrojil kulstínměř, patentoval buňát – a Cimrman to není. Seznamte se s Hronem

Každý rok vymyslel jeden vynález. Jeho vzorem byl Thomas Alva Edison se svým životem, a on sám svým dílem připomíná Járu Cimrmana. Svěrázný vynálezce a věčný student Jakub Hron Metánovský zemřel před 95 lety. Jeho příběh přinesl **Mírek Petráček**

„Rozdíl mezi Járrou Cimrmanem a Jakubem Hronem je jeden a naprosto zásadní. Zatímco Jára Cimrman je postava čistě fiktivní, Jakub Hron byl skutečný,“ říká Jan Flemr z Osvětového spolku Jakuba Hrona.

Hron (*na obrázku vlevo*) se narodil 4. června 1840 v Metánově na Pelhřimovsku do poměrně chudé a početné rodiny. Maturitu složil na gymnáziu v Jindřichově Hradci, vysokou školu studoval v Praze a Vídní. Od roku 1871 působil jako učitel na gymnáziu v Hradci Králové.

Byl to svým způsobem Don Quijote devatenáctého století, „století vědy“, jak se říkalo. Věda byla jeho Dulcineou, jíž sloužil. Nikdy mu nebylo souzeno poznat, že není vždy princeznou, ale také děvečkou. Žil v klamu, který je ostatně typický pro „století vědy“: že vědou a rozumem lze řídit práci a potřeby lidské, řeč, praktický život, vše.

Kromě matematiky, astronomie, fyziky a filozofie se věnoval také úpravám českého jazyka. Po vzoru národních obrozenců začal tvořit nová slova, která používal nejen ve svých zápiscích, ale i při školní výuce.

Mnohým žákům novotvary, jako například tenýrokule či hámhohranatiny, znemožňovaly pochopení vykládaného učiva. Přesto jeho hodiny matematiky a fyziky studenti rádi navštěvovali. Oblíbeným pokusem bylo například měření povrchu vycpaného ptáka ze školního kabinetu.

Kterak přišel mezi bažáky pozorovák

Jakub Hron učil řadu později známých osobností. Mezi jeho studenty patřil například pozdější ministr financí Alois Rašín, čelný představitel pražského povstání Albert Pražák nebo hudební skladatel Karel Moor. Hronovu slibnou učitelskou kariéru ale předčasně ukončila návštěva školního inspektora v roce 1897.

„Přišel i do třídy, kde přednášel Hron. Pořád jeho přednášku přerušoval. Hronovi se to nelíbilo a říká mu: ‚Když bažáky zpytuje pozorovák, nemusí tady být zpyták.‘ Pozorovák je podle něj inspektor, protože má jen pozorovat, co zpyták, profesor, žáky učí. Žáci jsou podle Hrona bažáci, protože baží po vzdělání,“ říká o incidentu končícím vyhozením z gymnázia průvodce Muzea Jakuba Hrona Josef Zeman.

V roce 1901 se proto Jakub Hron přestěhoval do Prahy a pustil se do studia medicíny. Pro své atypické oblékání, mluvu, chování i podivínské názory si Hron mezi studenty i přes značný věkový rozdíl získal velkou popularitu... zato pro vedení fakulty byl šestašedesátiletý student trnem v oku. Pochopení nemělo ani pro jeho vynálezy jako narkóza hubou nebo dmuchadlo, kterým rozháněl kouř z doutníku po pitevně.

Když ho ve třetím ročníku z Lékařské fakulty vyhodili, přihlásil se na studium práv. Po několika semestrech se ale vrátil do rodného Metánova, kde pokračoval v badání a publikační činnosti.

Kulstínměř a bezkolejná lokomotiva

Velkou část díla Jakuba Hrona tvoří vynálezy. Předsevzal si vymyslet jeden každý rok, většina z nich však nedošla naplnění. Popsal například bezkolejnou lokomotivu, která se odráží od silnice. Ke změření vzdálenosti Země od Slunce sestrojil tzv. kulstínměř. Nicméně výsledky získané tímto vynálezem se značně lišily od skutečnosti.

Ne všechny Hronovy vynálezy končily nezdarem. Jako jeden z mála jeho výmyslů se dočkal výroby a užití kalamář, na který získal od vídeňského úřadu patent. Jakub Hron mu říkal buňát nekotitelný a v roce 1895 ho dokonce prodával na Národopisné výstavě.

Na sklonku života se Jakub Hron zabýval prepisováním transkripce ptáků v okolních lesích. Jako starý mládenec zemřel 29. dubna 1921 na nachlazení. V Metánově na něj dodnes vzpomínají s úctou a láskou.

Karel Čapek v nekrologu pro Lidové noviny

Byl to svým způsobem Don Quijote devatenáctého století, „století vědy“, jak se říkalo. Věda byla jeho Dulcineou, jíž sloužil. Nikdy mu nebylo souzeno poznat, že není vždy princeznou, ale také děvečkou. Žil v klamu, který je ostatně typický pro „století vědy“: že vědou a rozumem lze řídit práci a potřeby lidské, řeč, praktický život, vše.

Virus zika, nebo všemocný dolar?

Voyen Koreis NevPes

Olympijské hry v brazilském Riu de Janeiru pronásledují od samého počátku jen samé problémy. Už to, že se Olympijský výbor rozhodl hry pořádat v tomto městě, nebylo všude přijato kladně. Otřesy provázející zvolení prezidentky Dilmy Rousseffové a její nedávné odvolání z úřadu sněmovnou rozhodně nepřidaly na důvěře v politickou stabilitu v zemi. V dnešní době není žádné místo, kde se sejde hodně lidí, příliš bezpečné.

Do toho všeho navíc zasáhl virus zika. Jeho výskyt v oblasti Ria byl potvrzen vloni, na nebezpečí, která přináší, se ale začalo poukazovat teprve v poměrně nedávné době. Tento virus přenáší hlavně komáři, může ale být také přenesen pohlavním stykem s nakaženou osobou. Nákaza virem zika se sice projevuje většinou jen poměrně lehkými příznaky, podobnými horečce dengue, může ale mít devastující následky, pokud se tímto virem nakazí těhotná žena. Stát se potom může to, že plod onemocní mikrocefalií, což je vážná deformace mozku, případně jiné vrozené závady. Dítě se potom narodí s malou hlavou a nevyvinutým mozkem. U dospělého člověka může nákaza virem zika také vyústit v tzv. Guillain-Barré syndrom, což je porucha nervového systému. Tedy dost k tomu, aby to vystrašilo zejména mladé lidi v produktivním věku, což olympijské sportovci většinou bývají.

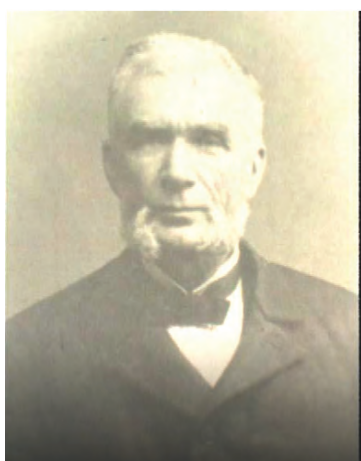
Není tomu dávno, kdy víc než 150 akademiků, většinou z těch nejpřednějších světových univerzit, se podepsalo pod výzvu určenou světové zdravotnické organizaci WHO, aby organizace zasáhla a přičinila se o odložení, přesunutí či úplné zrušení her. Podle nich se zde jedná o nebezpečí prudkého rozšíření nákazy, s jakým se medicína až doposud nesetkala. Lidé, kteří do Ria přijedou z celého světa, by mohli přispět k přenesení tohoto viru do oblastí, kde by potom mohl snadno zdomácnět. Část Austrálie kolem Brisbane, kde žijí, má například dosti podobné podnebí jako brazilské Rio a viru zika by se tu mohlo náramně dařit. Nicméně Mezinárodní olympijský výbor zareagoval podrážděně s tím, že nevidí žádný důvod k tomu, aby se hry překládaly či rušily. Nic jiného se ovšem čekat nemohlo; suma peněz, kterou už Brazílie investovala do přípravy her, blížící se ke dvěma stům miliard korun, je trochu moc vysoká, než aby se nad tím jen tak mávalo rukou.

Většina sportovců se sice do Ria chystá, jsou zde ale některá sportovní odvětví, kde ten entuziasmus není veliký. Typický je tenis a zejména golf. Nijak zvlášť mě to nepřekvapuje. Golf jsem hrával závodně a tenis zase hrál náš syn, kterého jsme vozili k turnajům. Typické jedno kolo turnajového golfu trvá asi pět hodin, během nichž může hráč být vystaven útokům hmyzu. Ta kola se hrají čtyři. Navíc bývají golfová hřiště na pozemcích nízko položených, což náramně komárům vyhovuje. V Riu tomu bude jinak. Tenisoví hráči sice vystaveni komářím útokům tak často nebývají, stát se to ale jistě může. Tak dobrý, abych kdy mohl uvažovat o olympiádě, jsem nikdy nebyl, i když na internetu jsem nějaké ty turnaje vyhrál, kdybych ale byl hráčem, jakým je například současná světová jednička Jason Day, který má dvě malé děti a s manželkou prý plánují aspoň další dvě, asi bych si tu cestu do Brazílie také rozmyslel. Day ani Adam Scott, který se také nedávno oženil, do Ria nepojedou, takže Austrálii budou zřejmě reprezentovat hráči až druhé garnitury. S Američany se to má podobně – dnes už se ví, že ani jeden ze čtyř nejlepších světových hráčů golfu se her nezúčastní!

Otázka na rtech mnoha lidí: je ten strach z viru zika skutečný nebo jsou za tím peníze? Za to, že se sportovec objeví na olympiádě, celkem nic nedostane, kromě té cti a snad nějakých prémie, jež jednotlivé země vypisují, pokud vyhraje či se dobře umístí. Golfista, který vyhraje v Americe turnaj, takový, jaké elitní hráči hrají každý týden, může počítat s aspoň milionem dolarů, které mu přibudou v bance. Umístí-li se na 20. místě, pořád to bude nějakých 50 tisíc. Takže na tom asi bude lépe, když bude hrát někde jinde. Nebo když si prostě odpočine a nabere sil k novým vítězstvím. Přesto si ale myslím, že hrozba onoho viru tu převládla. Je tomu jen necelý měsíc, co jsem sledoval v televizi interview, v němž Jason Day prohlašoval, jak se těší na to, že bude moci reprezentovat svou zemi! Zněl přitom velmi přesvědčivě a ví se přece, že těch peněz má už ve svých 28 letech vyděláno asi dost k tomu, aby mu vystačily do konce života, pokud neučiní něco krajně nemoudrého. Podobně se vyjadřoval ještě před pár týdny rovněž úspěšný český tenista, 30letý Tomáš Berdych. Oba fundamentálně změnili názor a účast v Riu odvolali, jen před několika dny. Dostalo se jim snad nějakých informací o nichž se jinak nic moc neví? Či snad na nich zapracovaly jejich manželky?

A pak máme ideologie: Nacismus, fasismus, socialismus a komunismus. Hlavním faktorem ideologii je nenavist, nenasazenlivost, netolerance a rozpinavost. I ti nejhlupejší (s

vyjimkou části obyvatelstva v ČR) vedí o nacismu a fasismu, co to bylo za kokoty, snaha o ovladnutí světa, koncentráky a miliony mrtvých. Nase generace už si pamatuje (s vyjimkou části obyvatelstva v ČR), co byl socialismus a komunismus, co to bylo za kokoty, snaha o ovladnutí světa, proletari všech zemí spojte se, světova socialistická soustava, komunistické koncentráky, gulagy a miliony mrtvých.

Když si "nezavisle" (v Česku tak zoufale chtějí být nezávislí) porovnáte ty dvě vyseuvedené definice a aplikujete to na islam, pak musíte dojít k zaveru, že islam svou netoleranci, nenavisti, rozpinavostí a snahou o ovladnutí světa jednoznačně patří mezi ideologie, nikoliv mezi náboženství, bez ohledu co vám říká vaše trouba Sabatova a nebo nas trouba Obama.

V poslední době jsem si často povídal se dvěma kojetinskými cigany (shodou okolností mají oba dva hlavy oholene dohola), kteří mi kojetinskou ciganskou situaci objasnili. Část ciganu, jako tihle dva jsou úplně civilizovaní, normalně pracují a žijí normalně, jako slušní lidé. Ti co dělají bordel okolo namesti, to nejsou oni, ti co fackují plavčíka na koupalísti, to taky nejsou oni.

Ovšem, a teď nastává ten muslimský problém, tihle dva (a s nimi i jejich rodiny a spousta dalších) se od toho nedokazují distancovat, protože jejich FALESNA CIGANSKA SOLIDARITA a SODRZNOST JE PRILIS VELKA a primo MUSLIMSKA!!! A proč muslimská? Opet příklad z Ameriky: V podstatě veskerý terorismus je dnes muslimský, ale NIKDO z muslimu to nedokáže odsoudit a říct, že s tímhle dobytčím my nemáme nic společného, vsichni jsou potichu jako svine ve rzi a proti muslimům by nereklí ani slovo.

Jsem kojetinsky super-pametník a docela přesně vím, které ciganské rodiny vždy pracovaly (často i se mnou v STS, JZD nebo lihovare) a které jen dělaly bordel.

Takže dokud si kojetinsti cigani, stejně jako američtí muslimové, nevyřeší svou krizi identity a příslušnost k nějaké ideologii a nebo minoritní skupině jim bude přednější než příslušnost k CIVILIZACI, do té doby se situace nezlepší.

A jak to vyřešit? Problém s muslimy bude nutno resit zbraněmi, o tom už dnes není moc pochyb, problém s kojetinskými cigany zvládnou vyřešit ti dva holohlaví kamarádi sami.

Staci nebyť tak hystericky citliví, když nějaký gadzo opravně kritizuje, že ciganská dečka dělají bordel okolo namesti a serou a blížou do toho milionového pitka. To by stacilo jen mezi cigany najít toho spratka a serezat mu prdel, co se do něj vejde - zadne blbe a soudrzne predstirani, ze nevíme kdo to byl a tak - najít a soukromě serezat, protože dělají ostudu všem.

Donutte sve mlade chodit do skoly a psat SMSky pravopisne spravne a ne jako negramotní idioti - jste Cesi napred, nikoliv cigani. To ciganství si nechte jen jako hobby - protože jinak jste jako ti teroristi muslimové! Vysvetlete svým mladistvým, že když se budou chovat jako grazi a sprostě vyhrozkovat všem okolo, že je serežete, až se z toho poserou! A serežete je vy, ciganští rodicové, nikoliv mestská policie nebo Policie ČR.

Stejně tak tem spratkum vysvetlete, že se musí chovat jako ostatní, že nemají skakat z boku do bazenu, že nemají ignorovat plavčíka a potom lhat vlastním rodicům, protože kvůli tomu nakonec jejich vlastní otec musí do basy.

Tem okolo namesti postavajícím grazikum sami vysvetlete, at zalezou a nebo si najdou práci, že to kazí všem ostatním - nebudte jako zababusene nenavistne muslimske maminky, co jejich synackove vrazdi a ony to odmitaji priznat.

Vy sami se musíte vrátit k civilizaci, a uznat, že krevovite a pokrytecké snahy se odlišovat vedou tak do prdele a ne k lepším mezilidským vztahům. A vystríhejte se vrazdy, protože vrazda vede ke kradezi a od ní už je jen kruček ke lzi.

Chod'te bosí....

Marta Štablová . šedesátka cz

Co by měl vědět nejen kulhající prezident

Zeman: Cukrovku, selhání ledvin a chronické záněty skvěle léčí nová metoda, která je stará tisíce let. Mohou za to boty? Erika Hájková informuje o jedinečné metodě uzdravování, k níž potřebuje pacient jediného lékaře, většího než my všichni.

Ještě před sto a více lety bylo i u nás docela běžné, že chudší vrstvy chodily v létě – či dokonce i v zimě – bosky. V tomto ohledu to vypadá, že jsme opravdu „pokročili“: Dnes si boty může dovolit každý. Jenže to není taková výhra, jak si většinou myslíme. Je sice dobré, když nás nezebou nohy, jenže chodit neustále obutý není, jak vyplývá z výsledků nových i starších výzkumů a klinické praxe, tak docela zdravé. Jedním z velkých moderních zdravotních „objevů“ totiž je fakt, že ke svému životu a zdraví nejen svého srdce a cév potřebujeme – přímý kontakt se zemí.

Prostíneký zázrak ....

„Uzemnění“, se začíná rozvíjet jako čím dál větší a úspěšnější léčebná metoda, o níž pšíší v zahraničí i kliniky, specializující se na kardiovaskulární choroby. Ne tak u nás – na rozdíl od Ameriky to vypadá, že zatím nikdo žádný „Uzemňovací institut“ nezaložil a knihy o uzemňování nepíše. Je to dobře, nebo špatně? Toť otázka. Sama metoda je totiž tak jednoduchá, že je otázka, zda je pro její použití skutečně třeba číst knihy, nebo kupovat speciální pomůcky. V každém případě však platí, že je nutné o tomto překvapivě jednoduchém a účinném způsobu uzdravení vědět.

Kardiochirurg žasne: Země vyléčila diabetes....

Polský kardiolog Karol Sokal a jeho syn Pawel, specializující se na neurochirurgii, aktivně zkoumají a dokumentují různé účinky „uzemnění“ již více než dvacet let. Ve své praxi jej vyzkoušeli na stovkách pacientů, včetně mnoha, trpících diabetem. Na dobré výsledky této praxe poukázali ve studii z roku 2011.

„Některým pacientům jsme dokázali úplně vysadit inzulin, protože jim krevní cukr klesl jen na základě bosých procházek v travě,“ říkají otec a syn Sokalové. „Dokonce se ukázalo, že v některých případech kombinace léků a uzemňování vedla k tomu, že inzulin poklesl příliš. Je to docela těžké, říci „běžnému“ pacientovi, že už ty léky na cukrovku nemusí brát, protože stačí chodit bosky – ale přesně to jsme zjistili. A neplatí to jen v případě cukrovky. U ní samozřejmě záleží hodně na tom, o jaký typ a jakou závažnost se jedná, nedoporučoval bych to plošně a bez konzultace s lékařem. Ale některým pacientům, kteří polykali léky proti diabetu, jsme je úplně vysadili.“ Jak dodává: „Naše experimenty ukázaly, že již pobyt v „uzemnění“ po tři dny a dvě noci u některých pacientů znamenal pokles hladiny glukózy v krvi. Zatím jsme však měli na testy jen dvanáct dobrovolníků, z nichž polovinu tvořila kontrolní skupina, která uzemněná nebyla. Potřebujeme další výzkumy na to, abychom dokázali – možná – změřit, jak dlouhý pobyt komu stačí, aby mohl vysadit léky. Dost možná, že k tomu někomu budou stačit tři noci.“

Chcete lepší imunitu? Chod'te bosí!

Pozitivním účinkem na krevní cukr však příznivé účinky nekončí. Mimořádně, americký lékař Stephen T. Sinatra, který se uzemnění rovněž věnuje, tvrdí, že za zlepšením stavu diabetiků mimo jiné stojí silné protizánětlivé působení „groundingu“, jak se uzemňování anglicky nazývá. To zamezuje sestupné spirále, při níž se v diabetikově těle při diabetu druhého typu z tuku vytvářejí chemické látky, obvykle doprovázející zánět, které dále blokují rozznávání inzulinu.

Jeho závěry také znamenají, že „vedlejší produktem“ chození bosky je lepší imunita a hojení ran. Dalším pozitivním účinkem je vliv na činnost srdce a krevní oběh. Již po několika minutách je možné pozorovat, jak se upravuje krevní oběh, a nohy se prokrvují. Jako by se „protrhla přehrada“ dlouho zadržované energie, která náhle proudí do nohou.

O co jde? Princip je skutečně prostíneký. Naše tělo, tvořené z většiny vodou a minerály, výborně vodí. Země má samozřejmě elektrický potenciál – a ten, ve formě proudu elektronů (jinak řečeno slaboulinkého stejnosměrného elektrického proudu), přechází do buněk lidského těla, pokud není tělo od „Matičky Země“ odděleno gumou nebo jiným špatně vodivým materiálem.

Uzemnění „diabetické nohy“....

Potom nepřekvapí, že „uzemňování“ je zjevně dobrým lékem i na diabetickou neuropatii, tedy poruch nervových funkcí u diabetiků, vedoucích spolu se špatným prokrvením končetin ke vzniku nechvalně proslulé „diabetické nohy“ plné vředů a gangrény. Diabetikům s tímto postižením umí pomáhat různé alternativní směry léčby (především má v

této souvislosti skvělé výsledky homeopatie), ale klasická medicína léčí „diabetické nohy“ spíše paliativně, tedy ulevuje, amputuje, atd. „Uzemnění“ by proto mohlo být důležitým podpůrným činitelem pro účinnou léčbu.

Jak dosvědčuje i doktor David Richards, rodinný lékař z Nového Jižního Walesu: „Jsem rodinným lékařem už přes třicet let a nikdy jsem neměl prostředek, jak doopravdy pomoci při diabetické neuropatii. Žádný doktor vám v tomhle směru nic moc nenabídne. Můžete zuby nehty držet hladinu krevního cukru v normě. Ale cit v nohou vám to nevrátí. Jenže když jsem začal pracovat s uzemněním, všechno se diametrálně změnilo.

Už po jedné hodině konzultace s nohama „uzemněnými“ speciálním přístrojem, který jsem jí připnul na plošky chodidel, se jedna má pacientka ozvala, že cítí nohy. Nevěděl jsem, že je měla necitlivé, to mi nikdy neřekla, udělal jsem to původně z jiných důvodů.

Od té doby takovou proceduru s diabetiky dělám standardně, ať si na potíže s citlivostí končetin stěžují, nebo ne. Vyléčil jsem i mnohem těžší případy. A nejen diabetu. Lidé se selhávajícími ledvinami se začínají náhle uzdravovat. Mému švagrovi, který je na dialýze a takový „hokus pokus“ zkusil jen velmi nerad, jeho ošetřující lékař řekl: „Nevím, co to se sebou děláte, ale dělejte to dál.“ Lepší se. A je jen jeden z mnoha. „Vyléčil“ jsem nervy i dámě, která téměř třicet let p o operaci páteře vláčela za sebou „svou mrtvou nohu“, jak jí říkala. Nemohla hýbat prsty ani chodidlem. A teď může. Jen proto, že se důkladně uzemnila.

Světlo jako klíč....

Elektrony v buňkách jsou životně důležité pro naše zdraví. Ostatně ze stejného principu těží úspěšná metoda doktorky Budwigové, s níž si dnes lidé po celém světě svépomocí léčí rakovinu, a o níž jsme již na Protiproudu mnohokrát informovali. Jde prostě o to, dostat do buněk – „světlo“. Zdá se, že právě světlo je klíčem k uzdravení.

Přesto je velmi důležité si připomenout právě „uzemnění“, protože jak se ukazuje, může mít zásadní zdravotní důsledky. Týkají se nejen cukrovky a chorob srdce a krevního oběhu, ale i dalších civilizačních nemocí. Je zřejmé, že dotyčné nemoci („civilizační“) nevznikají pouze ze způsobu stravování, ale i z dalších „vymožeností“, které s sebou přinesla civilizace. Prostě jděte ven...

Výčet „záračných uzdravení“ by mohl pokračovat téměř do nekonečna. Mnoho lékařů, podobně jako dr. Richards, vsází na speciální „udělátka“, která pacienta uzemní. Prodávají se i zvláštní matrace, protože spánek „v uzemnění“ je údajně vůbec tím nejlepším, co pro sebe může člověk učinit. Taková „hejblátka“ mohou diabetikům i jiným těžce nemocným lidem velmi pomoci. Ale rozhodně nejsou jedinou cestou k „uzemnění“. Dost možná stačí docela málo: po dlouhé době se zase po ránu projít bosýma nohama v orosené travě. Ta totiž ze zkušenosti nejlépe vodí. Není špatné udělat si z toho zvyk: chvilku času jen pro sebe. Nebo ještě důkladněji: vyrazit do přírody a zdřímnout si ve spacáku „pod širákem“ na zemi.

Za horkých letních nocí nepotřebujete karimatku, a když vystrčíte ruku ze spacáku, uzemníte se zrovna tak jako na speciální matraci. Alespoň to tvrdí lékaři, zabývající se touto „revoluční“ metodou, která je ve skutečnosti, jako všechny dobré uzdravovací techniky, stará jako svět sám.

Případ Ústecké vraždy řidičky.

... Jan Zíma

Případ Ústecké vraždy řidičky Taxi před třemi týdny je ukázkovou lekcí toho, jak se veřejnost nedozvídá celou pravdu o této tragické události. Jsou k tomu důvody ?

Zemřela "nějaká" taxikářka - - tak by se dal stručně shrnout mediální obraz této události. Jenže ono je to celé trochu jinak. Mám to ve svém posouzení trochu jednodušší. Některé aktéry této kauzy jsem osobně znal.

Řidička Taxi nebyla nesympatická jedovatá taxikářská zlatokopka, ale krásná dáma před čtyřicátkou. A prima ženská. Hana Machová taxikařila jenom o víkendech a měla řízení jako druhou práci. Poznal jsem ji asi před rokem. Jako vzdělanec a doživotní skrbník tastě už jsem nevěděl jak si sednout a jít jsme mohl tak pomalu, že mi ujel poslední autobus. Tehdy jsem si mávl na projíždějící běžový Seat s nápisem taxi. Poznal jsem Hanu Machovou, jež byla vyhlášená po celém Ústí jako krásná žena za volantem Taxíku..

Když jsem se ani nemohl pořádně ohnout, pomohla mi nasednout a já si přišel jak nemohoucí senior. Ale který taxikář Vám takhle pomůže. V autě čisto, pořádek a vlídná řidička, co se zeptala, jestli chci rovnou do špitálu, nebo jen domů. Když jsme ji viděl o tři měsíce později, šel jsme jí alespoň poděkovat. Takhle sympatická krásná plavovlasá máma osmnáctiletého kluka a spokojená manželka by byla

tím posledním na světě, u koho by mně napadlo, že jí někdo ublíží.

Jenže.

Před třemi týdny večer ji zastavil devatenáctiletý Rom Tomáš Bady. Předstíral, že někoho hledá a nechal se nějakou dobu vozit po městě.

Ve skutečnosti chtěl onoho zánovního Seata v němž se právě vezl. Později policistům lhostejně řekl, že potřeboval zajet na Moravu. A tady bych se zastavil poprvé. Policisté poté zjistili, že onu jednodenní cestu skutečně plánoval. Každý člověk ví, že jednodenní celorepubliková jízdenka Českých Drah stojí něco málo přes pětistovku. A dostanete se kamkoli chcete i nazpět. Když pomínu, že ta cesta nebyla nijak důležitá a pachatel chtěl jen někomu zajet na hrob, musím se ptát.

Opravdu byl Tomáš Bady tak bezcitný k lidskému utrpení že obětoval život krásné ženy pro pětisetkorunu. To mu byl život té z jeho pohledu "Gádžovky" tak lhostejný? Ano byl. A přitom Tomáš Bady nebyl ničím zvláštní. Obvyčejný Rom, řekli byste si. Pak vytáhl nůž a vrazil jej do nic netušící řidičky.

Z doposud známých skutečností ale vyplývá veřejnosti prakticky neznámá informace. Hana Machová zabojovala. I zraněná se začala pravou rukou bránit a levou zatáhla za volant a poslala vůz do překážky v podobě zábradlí, do nějž vůz následně narazil. Bylo to chytré. Řidička měla bezpečnostní pás a vrah nikoli. Tomáš Bady byl nárazem vymrštěn proti přístolové desce a přednímu sklu. Po nárazu přestal útočit a rychle vystoupil z nabouraného auta. Bylo poškozené a k ničemu mu nebylo, tak odešel.

Tady bych se zastavil podruhé. Bratr Tomáše Badyho na facebooku prohlásil den poté veřejně následující větu. "Už nejsi můj bratr". Je to legrační, ale osobně ho znám a z toho co o něm vím, se až doposud účastnil velice často předchozí majetkové trestné činnosti kterou Tomáš provozoval. Včetně obchodování s marihuanou. Ale nyní se od jeho trestné činnosti okázale distancuje. Je to trochu k smíchu. Tedy až do momentu, než si uvědomíme, že Tomáš nasedl do Taxíku s úmyslem zabítet.

Potřeboval zajet na Moravu...

Otřesená a těžce zraněná Hana Machová ještě stihla zavolat svému synovi s tím, co se stalo a ujistila ho roztřeseným hlasem, že bude v pořádku. Pak přišel v důsledku silného vnitřního krvácení úbytek sil, malátnost a postupně bezvědomí. První na koho těžce zraněná myslela, byl její osmnáctiletý syn. S každým úderem srdce krásné ženy utíkala z jejího nitra životu potřebná krev. Po převozu na sál Hana Machová zemřela. Zůstal tu po ní manžel, její osmnáctiletý syn a spousta lidí, co ji měli rádi. Proč? Protože jeden Rom zrovna potřeboval někam zajet autem. Policie našla pod sedačkou vozu mobilní telefon Tomáše Badyho a ráno ho zatkla. Zkraje na to šli kriminalisté takticky a neřekli mu, že jeho oběť zemřela. Poté, co mu policisté sdělili obvinění dle par.219 tr. činu vraždy, vše popřel a odmítl vypovídat. Ve vazební věznici v Teplicích má dost času vymyslet si nějakou výmluvu, nebo jiný příběh. I přesto, že na sobě měl krevní stopy, i přesto že v autě našli jeho telefon.

Média o tom, že vraždil Rom mlčí jako ryby, neziskovky svoje zprávy ukorigují aby to nešlo ven a veřejnost se to nemá dozvědět. Policie taktně pomlčí, aby měla "klid na práci".

Proč jsme to neměli vědět ?

Ukažte mi, kdy naposledy někdo z majority ubodal Romku kvůli autu. A to je nás dvacetkrát víc, než jich. Je načase. Je načase dát hyperkorektním médiím a Policii najevo, že by nás neměly ohlupovat. Platíme si je. Po krásné laskavé ženě zůstal osmnáctiletý syn se srdcem plným stesku. Kluk co nic nezavinil a měl rád svoji mámu. Snad se s tím vyrovná

Přetiskuj stranicky položenou otázku neznámého autora snad z Čech

Pane poslanče,

ministr Stropnický chce mapovat počty mužů a žen schopných a ochotných podílet se na ochraně vlasti. Ráda bych se dozvěděla, co konkrétního chtějí politici abychom bránili. Zda cizí kapitál, cizí banky, cizí média, cizí šachty, cizí pozemky. Majetky zbohatlíků, korupčníků a tunelářů. Majetky politiků a jejich rodin. Proč bychom měli pokládat životy za zemi, která nám byla ukradena, za firmy, pro něž dříve za 1/3 německých výplat, za obchodní řetězce, které zlikvidovaly drobné podnikatele a prodávají nám zdravotně závadný odpad, za ukradenou vodu?

Proč bychom měli umírat za politiky, kteří celou tuto genocidu od roku 1989 umožnili a kteří nám pravidelně

nadávají do komunistů, šíří mezi lidmi nenávist a podporují světového agresora č.1 - USA?

Děkuji za odpověď.

PS: Není bez zajímavosti, že armádu, kterou zničil Václav Havel a individua mu podobná už asi nikdo neobnoví. Zmizela rozsáhlá technika, závody na výrobu a opravy techniky všeho druhu, zanikli specialisté a z půlmilionové armády máme jakousi četnu, co jezdí po světě jak Humberto, hradní stráž, dvě kapely a tři pronajaté stíhačky věčně v opravě.

Proč Michaláková zavírala děti do sklepa?

Tomáš Zdechovský NevPes

Mám pro vás naprosto šokující zprávu: Eva Michaláková týrala děti ve sklepech. Tvrdil to Barnevernet i pěstouni, kterým to údajně řekly děti včetně detailů, jak sklep vypadal. Má to jen jeden háček. Michaláková sklep nikdy neměla.

Situace kolem Evy Michalákové a jejího soudu mi připomíná slavný dánský film Hon, který mi posloužil jako inspirace k sepsání prvního odstavce. Nedávno Lidové noviny přinesly naprosto přesné informace o přeloženém rozhodnutí norského soudu, kde se tvrdí mnoho pravd o tom, co děti chtějí a nechtějí. A možná proto bychom si měli připomenout slavnou repliku z tohoto filmu, kde se říká:

„Všechny děti očividně vyprávějí tu samou historku. Popisují podrobně váš sklep, jaké tapety máte na zdech, barvu pohovky atd. Ale když policie dopoledne prohledávala celý váš dům, tak zjistila, Marcusi? ...Že žádný sklep nemáme? ... Přesně tak.“ (film od 1:11:35)

Michaláková také sklep neměla

Ano, ani Eva Michaláková žádný sklep neměla, ale to nic nemění na tom, že Barnevernet i pěstouni budou tvrdit, jak si děti vybavují, že tam několikrát byly zavěněny, a popisují přesné detaily jeho zdí. A norský soud tomu bude slepě věřit. To, že známe rozhodnutí soudu, neznamená, že známe skutečnou pravdu. A i když rozhodnutí norského soudu jako demokrat respektuji, rozhodně s ním nemohu souhlasit.

Podobně jako s dřívějšími tvrzeními pana Kapitána a ministryně Marksové o tom, že by děti byly odebrány i v Česku. Nebyly a kdo tvrdí opak, je lhář. O tom jsem se znalostí všech detailů a okolností celého případu naprosto přesvědčen. Podle Barnevernetu například Denis na policii měl tvrdit, že při hádkách rodičů chodili kluci raději večer ven, než byl klid. Háček je ale v tom, že děti nikdy nebyly samotné večer venku, což mohou dosvědčit i sousedi a s ohledem na věk by to mohlo být naprosto vyloučené.

Nebo podle jiné výpovědi chlapců se prý při hádkách měli schovávat pod postelí, kde ale ve skutečnosti nebyl žádný prostor. U soudu také padlo, že rodiče po sobě měli házet židlemi, přestože Michaláková žádné židle neměla. Do jejich malého domu by se ani nevešly. Měli křesla a pohovku, kterou by nedokázal hodit ani Arnold Schwarzenberger ve svých nejlepších letech, což dokazují i fotky z domu Michalákových a desítky svědků. Ale soud to prostě nezajímalo... Barnevernetu a pěstounům je lhaní v Norsku prostě povoleno.

Děti jsou rozděleny, ale...

U soudu také zaznělo, že děti jsou rozděleny, ale mají možnost se potkávat. Pěstouni bydlí nedaleko od sebe a děti se pravidelně navštěvují. Vypadá to jako naprosto ideální případ, kdy není co řešit. Ale jaká je realita? Kolikrát se děti ve skutečnosti potkaly? Barnevernet odpovědět nedokáže nebo spíše neumí...

Je nádherné, jak Norové dokáží ukrást dvě děti svým rodičům a skvěle to odůvodnit vymyšlenými příběhy. Přeci děti by nelhaly. Ale d'ábel se vždy skrývá v detailu. A v případě Evy Michalákové ukázal, že spravedlnost je slepá a věřit údajným „výpovědím“ dětí je nesmyslné, protože ukazují na možnou manipulaci ze strany pěstounů, která je v rozsudku také zmíněna.

Ale to nějak zapomněl tento soud při posuzování celého případu zohlednit. Stejně jako v dalších stovkách známých případů, které se podobají tomu Evy Michalákové jako vejce vejci. A tak norský případ bezpráví páchanému proti Evě Michalákové opět pokračuje. Proto stejné ženě, které svěří ve školce životy desítky cizích dětí, zakážou vlastní děti i jen potkat na ulici. Není to absolutní paradox?!

Upozornění: V nadpisu článku a v prvním odstavci byla použita ironie a nadsázka.

Autor je europoslanec za KDU-ČSL, člen Rozpočtového výboru Evropského parlamentu

Jak se pravda a láska přeměnily v lež a nenávist

Petr Štěpánek NevPes

Když se v listopadu 1989 překotil komunistický režim, zdálo se, že pravda a láska opravdu zvítězily nad lží a nenávistí. Lidé byli nadšení a věřili, že demokracie slavně pokořila totalitu. V roce 2016 je všechno jinak. Zprofanovaná Pravda a zprostitutovaná Láska se přeměnily na lež a nenávist a chapadla totality už zase demokracii rdousí. Co se to stalo?

Musíme od probíhajících dějů podstoupit o kousek dál a podívat se na hlavní aktéry polistopadové éry v širších souvislostech. Z jakých kruhů se rekrutovala podstatná část polistopadových mocenských a vlivových „elit“? Namnoze to byli ti samí, kteří v padesátých letech v modrých svazáckých košilích pomáhali na svět komunistické totalitě a kteří pak koncem šedesátých let prohráli vnitrostranický střet se svými ještě více bezskrupulózními soudruhy. Za Husákovu temna povětšinou přežívali v disentu, nicméně sametová revoluce jim nabídla novou příležitost.

Najednou byli úplně všude. V parlamentu, ve vládě, na ministerstvech, v institucích, v médiích. Buď osobně, nebo jejich rodinní příslušníci, kolegové, přátelé, občas i navrátilivší se emigranti. Řečeno ve zkratce: vlivné bolševické rodiny ruku v ruce s věrozvěsty nepolitické politiky se s ústy plnými pravdy a lásky překabátily v budovatele demokracie. Aspoň z počátku to tak vypadalo. A tak hoši a děvčata, co spolu mluví a vzájemně se podporují, infikovali různé politické strany, instituce i média. Výborně si navíc rozumějí s novodobými svazáky ze zelenorudé nové levice – ti jsou přece stejného rodu – a nyní i s vychytralými oligarchy, jejichž byznys kvete na zločinných evropských dotacích.

Jenže tihle „demokraté“ jsou obvykle demokraty jenom potud, pokud je po jejich. Uspěje-li někdo jiný, nastoupí metody nepolitické politiky a pod rouškou frází o občanské společnosti a s podporou médií, především těch veřejnoprávních, jež mají pod kontrolou, si samozvaní elitáři uzurpují veřejný prostor nejrůznějšími nátlakovými akcemi, mozko-vymývací propagandou i kriminalizací politických protivníků.

Životadárné podhoubí tyto síly našly v Evropské unii. Na Západě totiž společenský diskurs a posléze i mocenské pozice rovněž opanovali revoluční protagonisté z barikád osmašedesátého roku. A právě tahle mocenská garnitura – opět rozestá do různých politických stran, leč provozujících obdobnou politiku – dnes tvoří hlavní mocenskou sílu starého kontinentu.

Je to opravdu půvabné, jaké zalíbení v sobě našli elitáři Západu a někdejšího Východu. Jediní, kdo jim v cestě za zářnými evropskými zítřky, rámovanými jediným správným názorem na cokoli, překážejí, jsou lidé v jejich zemích. Takže si začali dovážet jiné obyvatelstvo. Každý, komu se to nelíbí, dostává nálepku xenofoba, nácka či Putinova agenta.

Orwellova antiutopická fikce již není varováním, stala se návodem k použití. Newspeak na sebe bere podobu politické korektnosti. Válka je mír, svoboda je otroctví, nevědomost je síla. Pod praporem hate free, rozuměj pod praporem údajného boje proti nenávisti, kolem sebe nejvíce nenávisti šíří levičácký dorost. To vše pod taktovkou a v žoldu zbytečného ministra, synáčka z jedné takové povedené rodinky. Dvouminutovka nenávisti, desetiminutovka nenávisti, týden nenávisti.

Akce ovšem vytváří reakci. V Nizozemsku lidé nafackovali Evropské unii v referendu o asociaci Ukrajiny, pravý hák v podobě brexitu přišel z Ostrovů a ukázkový direkt z Rakouska, kde museli kvůli volebním podvodům, pardon – nesrovnalostem, zrušit výsledek prezidentských voleb.

Elitářská neomarxistická hydra se ovšem nevzdává. Správná podoba onoho proslulého Havlova hesla zní jinak:

„Pravda a láska musí zvítězit lží a nenávistí.“

Evropská věrchuška je úplně mimo realitu, hrozí vzpoura davů. Ale opravdová, varuje Václav Klaus

Parlamentní listy

Exprezident Václav Klaus pronesl hrozivá slova. Je přesvědčen, že se blíží válka. Válka mezi evropskými elitami a obyčejnými lidmi, protože propast mezi těmito dvěma skupinami populace je stále větší.

Václav Klaus odmítá myšlenku, že bychom byli ve válce, což prohlásil francouzský prezident na adresu Islámského

státu poté, co byl přímo v kostele bestiálně zavražděn šestaosmdesátiletý katolický kněz.

„No, tak já nejsem pro nadsázky tohoto typu. Pokud to není použito jen jako lehce míněný slovní obrat. Ve válce prostě určitě nejsme. A jestli jsme ve válce, tak ve válce – a tady bych ten obrat použil – sami se sebou v Evropě. Došlo k obrovskému rozpolcení mlčící většiny zdravě uvažujících lidí s evropskými, hodí se mi to ruské slovo, věrchuškami, s evropskou elitou. Ano, tady se schyluje k válce a tato válka může mít skutečně dalekosáhlé důsledky. Ve svých projevech připomínám slavnou, sto let starou knížku La rebelión de las masas (Vzpouza davů) španělského myslitele Josého Ortegy y Gasset. A říkám: vidím, že rozpor mezi těmito dvěma skupinami lidí hrozí vypuknutím jisté la rebelión de las masas,“ varovala bývalá hlava státu v rozhovoru pro server Týden.cz

Zaráží ho, jak neteční jsou občané k tomu, co se děje na evropské půdě. Nerozumí tomu, proč více lidí nevolá po ukončení politiky otevřené náruče vůči uprchlíkům. Měli bychom se snažit ochránit sami sebe. Z tohoto pohledu se exprezidentovi zdají až absurdní debaty o tom, zda se nějakého útoku dopustil islamista nebo jen šílenec.

Obrana vlastních zemí je podle Klause mnohem důležitější než debaty o tom, zda bychom měli vystoupit z EU či nikoli. Exprezident položil řečnickou otázku, zda by nám odchod z EU v současné situaci vůbec prospěl. Další věc je, zda by se u nás vůbec našli nějací silní politici, kteří by si odchod Česka z EU opravdu přáli. Mezi současnými silnými sněmovními politiky nevidí nikoho, kdo by si tzv. Czexit opravdu přál. Než se vůbec mezi dominantní politiky vloudí někdo, kdo tuto myšlenku vezme vážně a bude ji prosazovat, uplyne podle exprezidenta ještě hodně vody. V tuto chvíli máme ale opravdu důležitější věci k vyřešení.

Bojujeme se zlem a prohráváme. Psycholog o boji civilizací

Psycholog Andrej Drbohlav konstatuje, že Evropané prohrávají v boji se zlem a neumí to změnit, protože nemají vlastní armádu a neformulují jasnou zahraniční politiku. Svou roli v současných útocích hrají i média, která sadou doprovodných fotografií a videí u článků pomáhají šíření strachu. Popsal také rozdíl mezi masovými vrahy v USA a v Evropě.

Andrej Drbohlav v rozhovoru pro server DVTV.cz konstatoval, že Evropa se bude muset připravit na celou řadu krvavých útoků.

„Těch útoků bude přibývat. Mají zcela jinou základnu než u masových vražd, jak je známe z USA nebo z Číny, kde tento fenomén vzrůstá v posledních pěti letech v řádech stovek procent. Je to jiná základna, jiná typologie osobnosti, jiná motivace... Je to v podstatě soubor civilizací a morálních hodnot a podobně,“ popsál situaci. Ve Spojených státech útočí spíše navrátilci ze zahraničních misí, které velmi negativně ovlivnila zkušenost z armádní mise. Vysloužilí vojáci spáchají až třetinu masových vražd ve Spojených státech. Další skupinu útočnicků tvoří přistěhovalci, nebo spíše jejich děti či vnuci. Třetí skupinu útočnicků v USA vychovali sami rodiče např. tím, že týrali své děti.

Evropa podle jeho názoru leží na lopatkách, protože má neúčinnou zahraniční politiku a neumí se odpovídajícím způsobem postavit dnešnímu zlu. Evropa je bez vlastní armády bezbranná, byť motivace útočnicků na starém kontinentě je jiná než v USA, jak Drbohlav poznamenal hned v úvodu.

Amerika podle jeho názoru chybí v tom, že se příliš neptá, co útočníky vede ke spáchání útoku, my bychom měli jít jinou cestou. Měli bychom se ptát, co útočníky motivuje a včas zasáhnout, nejlépe ještě předtím, než může propuknout nějaký psychopatologický problém. To je také důvod, proč bychom také měli investovat více peněz do psychiatrické péče.

Svou vinu na tom nesou i média, která detailně informují o různých útocích a některé lidi láká předchozí útočníky napodobovat, což je problém. Expert ovšem uznává, že média musí plnit svou povinnost, ale to, v čem se chovají trochu neobratně a nešikovně, je ten návodný popis toho činu, kdy popisují, jak k útoku došlo, kde byly zakoupeny zbraně a tak podobně,“ uvedl Drbohlav. Je podstatné říkat, co se stalo, kde se to stalo, proč se to stalo, ale není nezbytné dávat do toho velké množství fotografií nebo videí, kde jsou vidět zakrytá mrtvá těla. To jen posiluje nejistotu a strach,“ varoval host. A to je přesně to, o co teroristům jde.

K dovršení všeho zlého ještě média šíří příběhy a vyjádření teroristů, kteří svůj útok z různých důvodů přežili. Stačí se podívat na příběh Anderse Breivika, který si může stěžovat, že jsou ve vězení porušována jeho práva a média z toho mají velkou kauzu. Parlament Listy

Jak se zbavit hrdiny Pražského povstání, lekce první

„Je sechš hodin,“ oznámil 5. května ze studia Českého rozhlasu Zdeněk Mančal a zahájil tak Pražské povstání. Byla to největší akce českého odboje za druhé světové války. Na začátku májových dnů se do ní zapojilo přes třicet tisíc lidí. Hlasatel se stal hrdinou, kterému ale následně zlomili vaz komunisté. Zapomenutý osud statečného muže připomněli Reportéři ČT.

Když Mančal zahlásil proslulou větu, vyvedl z míry svojí kolegyni – německou hlasatelku, která si šla okamžitě stěžovat. Do hlasatelny ji už ale reportér nepustil a vysílal pouze v češtině. Den předtím se ve městě začernovaly německé nápisy, lidé v tramvajích odmítali přijímat německé peníze, a tak vše byla jen otázkou času, míní historik Jindřich Marek.

Mančal posléze zjistil, že k rozhlasu přicházejí posily SS, a tak s kolegou Stanislavem Kozákem zakryl okénko, aby nebylo vidět, že se v místnosti svítí a tím pádem i vysílá. Největší boje o budovu rozhlasu začaly 5. května po polední, kdy se skupina českých policistů, kteří měli rozhlas obsadit, střetla s vojáky SS. V tu chvíli začali Mančal s Kozákem volat o pomoc.

Němci vysílání asi na hodinu přerušili 6. května v podvečer, když bomba poničila vysílací techniku. Zdeněk Mančal se s kolegy přesunul do záložních studií ve Strašnicích a v Husově sboru na Vinohradech, které rozhlasoví odbojářii připravili už v dubnu.

Z hrdiny vlastizrádcem

Po povstání šla Mančalova popularita nahoru. Jezdil na besedy a přednášky, kde vyprávěl, jak se události odehrály. Květnoví hrdinové však začali vadit komunistům. Měli totiž připravený svůj vlastní scénář osvobození Prahy a ten jim títo lidé z nekomunistického odboje překazili.

Po únoru 1948 měli volné ruce k tomu, aby se mohli aktérům Pražského povstání pomstít. Mančal dostal výpověď z rozhlasu. Pak pracoval jako kolorovač fotografií nebo správce statku v Nebřenicích. Tam si pro něho v květnu 1949 přijela Státní bezpečnost a obvinila ho z protistátní činnosti a začlenila do procesu s ilegální skupinou důstojníků. Byl obviněn z velezraady a odsouzen k několika letům v Plzni na Borech. K tomu byl poslán do uranových dolů na Jáchymovsku.

To se na zdraví věčného optimisty silně podepsalo. Komunisté nepovolili v roce 1968 jeho rehabilitaci a v 70. letech mu odmítli udělit status protifašistického bojovníka. Mančal zemřel 5. srpna 1975 na srdeční selhání. Bylo mu 61 let. CT24

NOVINY: Komunismus a nacismus jsou dvě velice si podobné dělnické strany. Proto se komunisté po válce mstili i na bojovnících proti nacismu, protože kdo byl antinacista byl většinou i antikomunista, tedy pokud se nejedná o jednotlivce u kterých je to vnitrostraničný boj, to je pak něco jiného.

: Zapomenutý masakr, při kterém bylo zavražděno více lidí než v Lidicích

Jan Urban

Jsmo nejprve lidmi, a pak teprve Čechy. Máme závazek vůči naší lidské důstojnosti. Jsme povinni vidět v otázce naší viny jasně a vyvodit z toho závěry...

Motto: „My Němci jsme skutečně bez výjimky povinni vidět v otázce naší viny jasně a vyvodit z toho závěry. Zavazuje nás naše lidská důstojnost. Už to, co si o nás svět myslí, nám nemůže být lhostejné, neboť víme, že patříme k lidstvu, jsmo nejprve lidmi, a pak teprve Němci.“

Karl Jaspers – Otázka viny

V roce 1945 byla československá armáda na území vlastního státu zcela v područí Sovětského svazu. Sovětská

strana kontrolovala československou armádu do konce války prostřednictvím přímých operačních rozkazů a styčných důstojníků, ale od ledna 1945 především stoprocentní kontrolou komunisty tvořeného Obranného zpravodajství (OBZ) a sítě personální politiky, výzbroje, vojenského výcviku a „osvětových důstojníků“ v každé jednotce.

Rozhodující část zpravodajské činnosti OBZ, která vznikla na rozkaz sovětských míst a bez vědomí československé vlády, byla přítom od první chvíle zaměřena proti zájmům republiky, ústavnímu pořádku, demokracii a ve prospěch cizí moci.

Do 30. prosince 1945 přítom trvala takzvaná branná pohotovost státu a Sovětům podřízená armáda, doplňovaná urychleně odvodem branců na více než tři sta tisíc mužů (a žen), byla pověřena i úkoly ochrany veřejného pořádku.

Rozkazem ministra národní obrany generála Ludvíka Svobody byly pod kontrolu OBZ, tedy opět pod přímou kontrolu Sovětů, překvapivě převedeny i všechny bezpečnostní složky ministerstva vnitra včetně policie.

V Africe 19. a první poloviny 20. století by byl podobný stav popisován v termínech koloniálního útlatku. V České republice je ještě sedmdesát let po válce mnohými považován za „osvobození“ a „obnovu demokracie“.

Etnická čistka Němců ze střední Evropy se po roce 1943 stala strategickým cílem Sovětského svazu.

Identický cíl měla i československá politika odvety za Mnichov a okupaci. Vyhánění Němců, etnická homogenizace území při současné změně ústavních pořádků a vlastnického práva se staly „svatou věcí národa“. Cena za spojenectví s fanatickou diktaturou se k dosažení takto „revolučních“ cílů nezdála až tak vysoká.

Společný sovětsko-československý zájem na poválečné likvidaci německého živlu v Československu si vyžadoval dlouhodobou přípravu.

Odsun se souhlasem

Přes snahu o utajení se dochovala celá řada usvědčujících dokumentů, vojenských rozkazů a usnesení československé vlády, ze kterých nelze dospět k jinému závěru, než že i takzvaný divoký odsun byl dlouhodobě plánován, centrálně řízen a koordinován se sovětskou armádou.

Jednotky československého armádního sboru měly okamžitě po skončení bojových akcí dost prostředků k obsazení hranic, ale přesto byly k tomuto úkolu jako první vyslány formálně nepravdivé formace tzv. velitelství Alex, jednotky „partyzánů“ a Revolučního gard, které na řadě míst okamžitě zahájily už koncem května 1945 zstrašovací akce a násilný odsun německého mluvčího obyvatelstva.

Vláda, stejně jako prezident, měla o dění v pohraničí velmi dobré a pravidelné informace. Vyplývá to z řady dokumentů, například ze zápisů o schůzích československé vlády Národní fronty.

Na 21. a 22. schůzi vlády ve dnech 23. a 25. května 1945 se projednávaly body „nucené vystěhování německého obyvatelstva, návrh na zřízení zvláštního úřadu pro vystěhování Němců a Maďarů a kolonizaci jimi opuštěného území“ či „odsun německého obyvatelstva z Československa, souhlas Rudé armády s urychleným vystěhování pražských Němců“ atd.

Prezident i jeho žena byli opakovaně upozorňováni na nelidské podmínky a násilnosti páchané i na německých antifašistech a Židech, ale nikdy nereagovali.

Edvard Beneš ve svých veřejných vystoupeních naopak vědomě pomáhal vytvářet atmosféru etnické nesnášenlivosti a „vylikvidování“ německého problému...

Zdánlivě nepochopitelné incidenty

V obavách před nesouhlasem západních spojenců se většina rozhodovacích aktů a rozkazů československých orgánů utajovala.

Velká část pokynů byla předávána pouze ústně, jak dokládají například záznamy Velitelství VO 1 z 9. a 10. června o sjednání ústní dohody s velitelí Rudé armády nebo usnesení ÚV KSČ ze 4. června 1945: „Ústředí nebude vydávat žádné písemné pokyny o otázce sudetských Němců. Pokyny budou dány jen ústně.“

Teprve pokud odmítneme dodnes rozšířenou interpretaci o spontánnosti násilí v začátku vysídlovacích operací a současně vezmeme v úvahu snahu o maximální utajení a vliv Sovětům podřízených zpravodajských sítí v československé armádě, můžeme porozumět a vysvětlit i jednotlivé, zdánlivě nepochopitelné incidenty, provázející a zrychlující počáteční násilnou část vysídlovacích operací.

Ukažme si to na příkladu známého masakru 265 převážně německých uprchlíků ze Slovenska, které na cestě domů z nuceného pobytu v západních a severních Čechách povražďilo komando 4. brigády (17. pluku) v noci na 19. června 1945 na Švédských šancích u Přerova.

Dosavadní interpretace zdůrazňovala, že šlo o osamělý čin mravně méněcenného jednotlivce, poručíka Karola Pazúra z Obranného zpravodajství jednotky.

Ten měl obelhat svého velitele, štábního kapitána Eugena Surovčíka, od kterého vylákal minimálně dvacet samopalníků první rotý s tím, že OBZ má právo popravovat „esesáky“.

Vybraní vojáci byli k vraždění civilistů údajně motivováni také tím, že některé z popravovaných měli osobně znát z Dobšíně a okolí.

Na první pohled jde o snadno uvěřitelnou interpretaci. Díky soudnímu vyšetřování se dochovala řada výpovědí a soudních spisů, náčrty a fotografie místa poprav. Se znalostí kontextu a při podrobnějším zkoumání však začínají vyplouvat na povrch nečekané souvislosti.

Bod první – Kontext

23. května vydává velení 1. ukrajinského frontu rozkaz všem vojskům frontu na území Československa „podporovat československé ozbrojené síly při očištění území od zbytků německé branné moci a jiných nežádoucích osob“.

6. června informuje ministr obrany Svoboda na poradě vojenských velitelů u prezidenta republiky o spolupráci s Rudou armádou při odsunu Němců, zapůjčování jejich nákladních automobilů. Hlásí, že už v této chvíli „překračuje hranice“ několik tisíc lidí denně.

7. června – Rozkaz VO 1 „k okamžitému zahájení příprav na odsun německého obyvatelstva z českých krajů“.

12. června – rozkaz Hlavního štábu Ministerstva národní obrany pro velitelství VO 1 k „vystěhování německého a maďarského obyvatelstva za hranice státu“.

Otázka: Jak pravděpodobné je, že v rozporu s rozkazy a praxí na celém území dostane jedna jediná velká uprchlická skupina Karpatských Němců ze Slovenska cestovní doklady, prověření NKVD a OBZ a povolení k návratu ze západního pohraničí na Slovensko – tedy přes a na území, pro která platily zcela opačné rozkazy?

Jde o jediný známý případ pokusu Němců z území Československa, Polska a Maďarska o návrat východním směrem.

Bod druhý – Náhodné setkání?

Podle zatím zjištěných údajů přijel vojenský transport č. 2059 na nádraží v Lověšicích 18. června v 6.15 hod. z Prahy vlakem č. 98917.

Velitelem transportu byl nadporučík Felix Lehotáň od polního pluku č. 41, dělostřelecký oddíl. Ve vojenském vlaku mělo cestovat šest různých jednotek, včetně části bývalé 4. brigády 1. československého armádního sboru, nově 17. pěšího pluku, které velel štábní kapitán Eugen Surovčík.

Transport zastavil na koleji č. 7, a měl počkat na uvolnění přetížené trati na Bratislavu. Kolem poledne potom na spádoviště dorazil i repatriční vlak s uprchlíky z několika zemí, který zastavil na koleji č. 9.

Mělo jít o osmdesát vagónů, z nichž každý byl ozdoben vlajkou státu, odkud uprchlíci pocházeli. Podle vzpomínek byly na lokomotivě portréty prezidenta Beneše a Stalina a sovětská i československá vlajka.

Doposud se věřilo, že toto setkání bylo úplně náhodné. Ale co když tomu tak nebylo? Oba vlaky přijely do Lověšic nejspíše po stejné trase z Prahy v rozmezí necelých šesti hodin.

Všechny uprchlické transporty sestavovala podle jmenných seznamů československá armáda. Obranné zpravodajství, v úzké spolupráci s orgány SMĚŘŠ a NKVD, detailně prověřovalo každého jednotlivce, aby se mezi uprchlíky nebo odsunovanými neukrývali nacisté nebo příslušníci SS.

Podle svědectví Rudá armáda v Rumburku dokonce vydala zvláštní povolení osmi prověřeným mužům z uprchlického vlaku, oblečeným do šedých německých uniforem s československou trikolórou a páskou s nápisem Poriadková policia pro zajištění pořádku při transportu. Byli mezi nimi i účastníci Slovenského národního povstání.

Otázka: A co když OBZ setkání obou transportů předem připravila? Nemohla o něm totiž nevědět.

Bod třetí – Znepokojivé nelogičnosti

Pokud totiž připustíme možnost, že přerovský masakr byl cynicky a předem připravenou provokací k vyvolání strachu a paniky mezi Němci, začne řada zdánlivých nelogičností dávat smysl.

V těch dnech se naplno rozeběhl tzv. „divoký odsun“. Výjimku tvořily jenom západní Čechy, kde ještě stála americká armáda. Tam byl klid.

Prakticky u všech násilností na území státu z těchto pár týdnů (Postoloprty, Krnov, Brno, Praha) bylo Obranné zpravodajství. Armáda neudělala nikdy nic k jejich zastavení. Prezident Beneš (Plzeň, Praha, Tábor 15. a 16. června) i členové vlády ve veřejných projevech vědomě rozněcovali protiněmecké vášně.

Přerov byl pro něco podobného ideální scénou. Od začátku května, kdy jednotky SS brutálně potlačily přerovské povstání, uplynulo jen několik týdnů. Desítky mučených a popravených vlastenců, mosty vyhozené při ústupu do vzduchu – to všechno bylo pro město stále ještě palčivou a žhavou přítomností.

Hodně o tom věděl i štábní kapitán Eugen Surovčík. Velel totiž jednomu z posledních útoků 4. brigády, která se po obsazení Holešova snažila 5. a 6. května postupem přes Rymice zabránit ústupu jednotek wehrmachtu z Přerova.

Válku skončil o dva dny den později – právě v blízkém okolí Lověšic. Surovčík byl od roku 1941 důstojníkem Rychlé divize Slovenského štátu a byl dvakrát nasazen na východní frontě.

Za svoje bojové zásluhy dostal nejenom dvě vyznamenání fašistického Slovenského štátu Za statečnost v boji, ale i německý Železný kříž. Po zranění a léčení se zúčastnil jako velitel Slovenského národního povstání a po jeho porážce se ukryl pod cizí identitou.

Je velmi pravděpodobné, že byl převerbován orgány NKVD už ve chvíli, kdy v únoru 1945 nastoupil k nově formované 4. brigádě.

Poručík Karol Pazúr měl velmi podobný osud. Příslušník Hlinkovy gardy a účastník antisemitských kraválů byl dobrovolně nasazen v Říši, zúčastnil se bojů Rychlé divize na východní frontě, byl zajat (tvrdil, že přeběhl) a naverbován ke spolupráci s NKVD...

18. června, necelé dvě hodiny po příjezdu vlaku, už požadoval na ONV v Přerově, aby mu byli vydáni vězňeni nacisté. Naskýtá se otázka proč?

Pokud věděl o blížícím se příjezdu uprchlického vlaku a zatčené gestapáky chtěl zamíchat do připravované masové popravy německých civilistů, aby jí dodal zdání oprávněnosti, dávalo by to smysl.

4. brigáda, čerstvě přejmenovaná na 17. pěší pluk, byla navíc velmi zvláštní jednotka. Vznikla teprve v polovině února 1945 na Slovensku pod sovětským dohledem ze zbytků jednotek slovenské armády a partyzánských oddílů, které bojovaly v povstání, doplněných o znovu mobilizované vojáky Slovenského štátu. Byla doslova prolezá agenturou OBZ.

Pozoruhodné je její nasazení při odsunu Němců a Maďarů. Ministr národní obrany Ludvík Svoboda už 21. května osobně přivezl 3. prapor brigády do Jihlavy, odkud 9. a 10. června tyto samopalníci vyhnali a vyvezli během jednoho dne deset tisíc jihlavských Němců až za hranice.

Ještě koncem června a v červenci 4. brigáda provozovala u bratislavské Petržalky koncentrační tábor, ve kterém bylo umučeno a zavražděno možná až několik stovek Němců a Maďarů.

Sám Eugen Surovčík, postupně povyšovaný až na podplukovníka, se stal v říjnu 1945 zástupcem velitele 12. pluku v Levicích a ještě v roce 1947 fungoval jako styčný důstojník armády pro nucené rozšíření slovenských Maďarů a jejich deportace do Čech.

Otázka: Není těch „nesrovnalostí“, „náhod“ a „shod okolností“ trochu moc?

Bod čtvrtý – porušení řádů nebo lži

Podle dodnes převládající verze událostí to muselo na přednádraží v Lověšicích vypadat takto: Pazúr spolu s osvětovým poddůstojníkem Bedřichem Smetanou označili všechny osoby z šesti vagonů repatriantského transportu včetně dětí za nacistické pomahače a zločince.

Po domluvě s velitelem své jednotky Surovčíkem a neznámým sovětským styčným důstojníkem dostali od první rotý k volnému použití nejméně třicet samopalníků.

Z oněch šesti vagonů odvedli až na dvě výjimky všechny přítomné. Z transportu se zachránilo asi deset lidí, protože někteří odešli ještě před Pazúrovým příchodem do nádražní budovy pro oběd.

Po vykopání jámy místními občany bylo po půlnoci dvě stě šedesát pět osob postupně popraveno. Střelba trvala nejméně pět hodin. Na nádraží si nikdo ničeho nevšiml a místní občané ze strachu mlčeli.

Máme tedy věřit, že v rozporu s vojenskými řády nebyly transport a nádraží zabezpečeny postavením stráží. Že velitel transportu nebyl informován o pohybu desítek svých vojáků mimo prostor nádraží, takže Pazúrova skupina se po vraždě dokonce ubytovala v jednom z lověšických domů.

Velitel transportu a nikdo z nejméně dvaceti důstojníků nezasáhli ani při zjevném rabování všech šesti uprchlických vagonů a přenášení kradených věcí do vojenského vlaku č. 2059.

Nikdo si nevšiml, že z nádraží je odváděna pod hlavními samopalů velká skupina více než dvou set padesáti lidí, ponejvíce žen (120) a malých dětí do deseti let věku včetně kojenců (78).

Místo poprav na Švédských šancích leželo na dohled, na návrší pouhých několik set metrů vzdušnou čarou nad nádražím a dva kilometry od centra Přerova. Po celou noc hořely na místě popravy dva velké ohně.

Na takovou vzdálenost je fyzicky nemožné, aby nikdo neslyšel stovky výstřelů, většinou v salvách deseti až patnácti samopalů, a neviděl ohně nad vesnicí.

Na fotografiích pořízených na místě popravy při tajné exhumaci hrobu v říjnu roku 1947 jsou přítom na konci pole, na kterém se vraždilo, jasně vidět první obytné domy vesnice...

Podle některých výpovědí musely stráže, hlídající popravované na místě nad vesnicí, zastavovat i několik místních zvědavců. Jeden z nich, v uniformě československé armády, si mohl se svolením Karola Pazúra dokonce zastřílet do lidí... Nikdy nebyl obviněn.

Několik výpovědí zmiňuje nejmenovaného nadporučíka Rudé armády, který se měl podílet na rozhodování o popravě civilistů. Takoví styční důstojníci ale v té době byli přiřazováni výhradně ke štábům vyšších jednotek československé armády.

To by potvrdovalo dohady o tom, že součástí transportu byl i štáb celé 4. brigády, vedený dalším sovětským agentem a vlastizrádcem z roku 1968, náčelníkem OBZ brigády Viliamem Šalgovičem.

Jednoduše řečeno, bud' v podmínkách branné pohotovosti státu došlo v tomto případě k řetězovému a masovému porušení vojenských předpisů a v desítkách případů k selhání velení, nebo je nám i dnes předkládána k uvěření jenom sprostá a ponižující lež. Přitom rabování, vraždění civilistů, banditismus, stejně jako doprovodné krádeže osobních dokladů a cenností byly podle tehdy platných vojenských předpisů zločinem trestaným smrtí.

Bod pátý – Vyšetřování, které nesmělo odkrýt pravdu

V Přerově noční incident přece jenom vzbudil pozornost. V dopoledních hodinách se proto ONV domluvilo s velitelem sovětské posádky plukovníkem Popovem, a ten s nimi poslal k vyšetření věci do Lověšic důstojníka NKVD.

Pazúra našli v jednom z lověšických domů nad velkou hromádkou šperků a peněz. V té chvíli měli pachatele vražd i přiznání vojáka před domem, že v noci zastřelili „asi 242 kusů“.

Toto setkání však netrvalo ani minutu. Pazúr se nejprve odmítl s představiteli československé civilní moci vůbec bavit a sovětskému důstojníkovi ukázal jakýsi ruský a na stroji psaný papír s razítkem.

Ten poté jenom zasalutoval, s úsměvem odvedl šokovanou skupinku přerovských úředníků ven a beze slova vysvětlení odjel. Konec vyšetřování.

Existovala jedna jediná organizace, nadřízená za všech okolností jinak všemocné vojskové NKVD, a tou byla její výkonná složka, obávaná SMĚŘŠ. Název vznikl z ruského hesla Směť špionam.

Nebyla to normální kontrarozvědná služba, protože měla zároveň soudní i výkonnou pravomoc a podléhala pouze nejvyššímu politicko-vojenskému velení frontu. Měla svoji agenturní síť i ve Svobodově armádě.

OBZ, které ve všem podléhalo sovětskému velení, sice provedlo formální výslech Pazúra 27. července 1945 v Ružomberku a Surovčíka 21. srpna 1945 v Levicích, ale celou věc uzavřelo. Nic se nestalo.

Výsledek šetření provedeného přerovskými civilními orgány byl s celým spisem podle rozkazu poslán na komunisty ovládané Ministerstvo vnitra do Prahy, odkud po čase přišel vzkaz, že šlo o čin revoluční doby, který nebude dále vyšetřován...

Teprve v létě 1947, když se po několika člancích Svobodného slova začali o přerovský incident zajímat interpelující poslanci Národního shromáždění, začaly věc souběžně vyšetřovat vojenská i civilní prokuratura.

Od prvního okamžiku jim ve vyšetřování bránila Státní bezpečnost. Olomoucký státní zástupce František Doležel se o tajné exhumaci hrobu na Švédských šancích v říjnu 1947 dozvěděl náhodou až den po jejím provedení.

Šokovalo ho, že exhumaci nařídil osobně komunistický ministr vnitra Nosek, ale prováděl ji v režimu utajení

zvláštní asanační oddíl armády. Těsně před 24. únorem 1948 musel odeslat vyšetřovací spis do Prahy. Den po Vítězném únoru byl zatčen a osm let vězněn...

Vojenská prokuratura vyslechla celou řadu svědků, ale daleko se také nedostala. Eugen Surovčík byl osvobozen pro nedostatek důkazů, Bedřich Smetana, obžalovaný i kvůli desítkám vražd v koncentráku na Petržalce, zmizel v zahraničí a nikdo z důstojníků osudného repatriantského transportu nebyl obviněn.

Jediným „potrestaným“ byl Karol Pazúr. Jeho trest požadoval i komunistický ministr informací Václav Kopecký, rozeznělý publicitou, které se masakru civilistů na Švédských šancích dostalo na pár týdnů v západním tisku.

Konečný trest dvaceti let žaláře padl až po Únoru. Prezident Gottwald ho nejprve snížil na osm let a v lednu 1953 masového vraha Pazúra omilostnil.

Sovětský agent a donašeč StB získal status odbojáře, přestože byl členem Hlinkovy gardy. Ještě koncem sedmdesátých let byl místopředsedou Zväzu protifašistických bojovníků na Slovensku. V osmdesátých letech údajně zmizel při cestě na Západ...

Československá armáda, a po rozdělení společného státu armády česká a slovenská, se ani po sedmdesáti letech nedokázaly omluvit a vyjádřit lítost nad masovými vraždami a násilím proti civilnímu obyvatelstvu, jichž se v roce 1945 dopouštěly a jejichž šetření bránily.

Ruská armáda představila oblek z Koránu.

Islamisté jsou proti němu bezbranní

S trumfem proti islamistům přišla ruská armáda, která představila oblek vytvořený ze stránek Koránu. Jelikož mají muslimové přísný zákaz jakéhokoliv ničení jejich svaté knihy, tak jsou proti vojákům v tzv. Koránobleku v podstatě naprosto bezbranní.

Oblek má po celém obvodu pod látkou umístěny stránky z Koránu, není tak možné eliminovat v obleku oblečeného vojáka bez toho, aby kulka nepoškodila některou z již zmiňovaných stránek. Islamisté tak budou proti vojákům, oblečeným do Koránobleku, naprosto bezbranní. Ruským vojákům pak de facto stačí přijít na bitevní pole a postřílet všechny bezmocné nepřátele.

“Je to velký úspěch naší technologie a našich nejbystřejších vědců a techniků, kteří s tímto nápadem přišli. Islamisté teď nemohou zastřelit naše muže bez toho, aby zničili stránky Koránu. Je tak jisté, že se nebudou proti takovým vojákům bránit. Navíc tuto strategii chceme posunout ještě dál. Plánujeme totiž umístit do našich tanků a letadel knihovny s Koránem, tudíž se islamisté nebudou moci bránit ani proti naší těžké technice. Pak už jen stačí je postřílet jak stádo dobytka,” prohlásil ruský ministr okupace, Alexandr Bezhrančov.

Rusko plánuje obleky nasadit do akce od příštího měsíce. Dá se tak očekávat, že působení Islámského státu na Blízkém východě tak bude brzy u konce.

z: <http://az247.cz/>

Austrálie se posouvá,

Doslova o pohybu světového kontinentu lze mluvit u Austrálie. O "klokaním" skoku o necelé dva metry oproti posledním aktualizacím map v roce 1994 píše The Guardian.

Vlivem pohybu litosférických desek se **Austrálie** posouvá každý rok o sedm centimetrů na sever. Řada států včetně Austrálie však vydává mapy s danou zeměpisnou šířkou a délkou nehledě na tyto posuny, což v době GPS a Google Maps může znamenat problém. Naposledy byly souřadnice aktualizovány v roce 1994, od té doby se kontinent posunul o jeden a půl metru. Vědec Daniel Jaksá zodpovědný za mapování Austrálie uvedl v rozhovoru s **The Guardian**, že takový rozpor mezi lokálními a celosvětovými daty může negativně ovlivnit například vývoj samořídících aut, ale i práci traktorů a bezpilotních dronů.

"Toto je počtvrté za padesát let, co upravujeme souřadnice," uvedl Jaksá, "tentokrát však hranice Austrálie už posuneme do míst, kde bude v roce 2020."

K aktualizaci (posunu o 1,8 metru) dojde již 1. ledna 2017. Tak by se informace o poloze Austrálie měly pomalu sejít se světovými systémy. CTK

Dreamtime: a cruel delusion of British anthropologists part 2/3

The Catalyst, Volume 1, Issue 2. September 1999, pp. 10-12. Copyright: CairnsNews.org©

by Robert J Lee, investigative journalist

Petroglyphs at the New South Wales site depicting a Phoenician sea voyage to Australia, circa 231BC

The rise of Barry Fell – Harvard Professor Emeritus

From investigating about 280 mysterious engravings or painted inscriptions throughout Polynesia the allure of a long forgotten civilisation had whetted the appetite of Fell, who spent eight years unravelling his theories on linguistics.

At Harvard University in 1964 he began a program of statistical analysis, in the course of which the relative frequencies of the Polynesian signs were compared with the corresponding frequencies of sound in all the languages bordering on the Pacific.

The work was long and laborious, lasting eight years before a breakthrough was made. The signs showed a distinct similarity to those used in Ancient Egypt and the sound frequencies of modern Polynesian tongues showed a corresponding match.

By now progress became more rapid. Soon he had generated the first Egypto-Polynesian vocabulary, resolving laws of phonetic change by which the modern Maori language had apparently been derived, originating from some tongues of the Egyptian group. He also found numerous parallels in the syntax of these languages.

America claimed for Ptolemy III

At a Harvard seminar the November 1974, where Fell finally presented his translations, it was concluded that the voyage of Rata and Maui would probably follow a circuitous route according to Eratosthenes' plan, landing on the west coast of America.

Therefore it could be expected to find similar inscriptions in American caves.

Fortunately, after learning of Fell's work, professor George F Carter, Snr., of Texas A & M University who had an interest in ancient petroglyphs, recalled a cave inscription he had copied down from a German-language scientific journal published in Chile, which he found at the Johns Hopkins University library in Baltimore in the 1950s, when he was teaching in the geography department.

The inscription was copied in 1885 by Karl Skop, who had taken shelter in a cave near Santiago during a storm. Carter thought the script was similar to the Polynesian inscriptions. He was right. As Fell was able to translate it, the Santiago inscription gave the date as the "regnal year 16," which would have been 231 BC.

It read: "Southern limit of the coast reached by Maui. This region is the southern limit of the mountainous land the commander claims, by written proclamation, in this land exulting. To this southern limit he steered the flotilla of ships. This land the navigator claims for the King of Egypt, for his Queen, and for their noble son, running a course of 4000 miles, steep, mighty, mountainous, on high uplifted. August day 5, regnal year 16."

If the Australian inscriptions, which bear an uncanny resemblance to those of Santiago, when fully translated, contain a similar message, then the Australian aborigines will have great problems with their land claims.

Boomerangs in Egyptian Tomb

The inventory of objects found in (boy) King Tutankhamun's Tomb as noted by Howard Carter who discovered it, lists at least 11 boomerangs. Surely they are strange objects to find in the tomb of an Egyptian King, who died some 2,500 years ago.

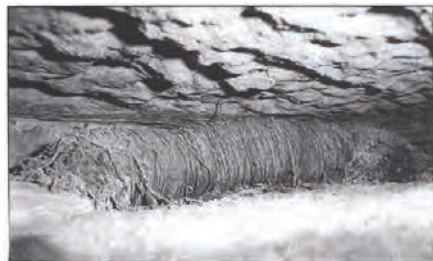
Did the Egyptians introduce boomerang technology to the early Australian inhabitants—the Negratoes—then to be taken up by the invading aborigines?

Another startling similarity between the Egyptian and aboriginal cultures was found by Australian anatomist, Professor Grafton Eliot Smith at the end of the 19th century.

It was the ancient Egyptian practice of mummification of the dead among aboriginal tribes and Torres Strait Islanders.

Smith had examined hundreds of mummies in Egypt noting there were certain precise and also highly unusual features in common, in the cuts made in the body, which would be almost impossible to be "independently invented."

After having the internal organs removed from the corpse, then being sun-dried on elevated timber 'drying-racks,' similar to the style of the American Indians, the Australian mummies were wrapped in bark cylinders and bound with rope made of plaited human hair and bark.

This Aboriginal burial cylinder (from Queensland) containing a mummified child bears great

resemblance to Egyptian mummification processes. This Budgeroo bark cylinder is tightly bound by human hair and Budgeroo bark plaited rope and is estimated by an archaeologist to be approximately 300 to 400 years old

The mummies were lodged in elevated holes or caves found in various sandstone formations, then sealed with boulders or rocks.

After examining a Torres Strait mummy, Smith reported: "I was convinced from my knowledge of the technical details used in mummification in ancient Egypt, that these Papuan mummies supplied us with the most positive demonstration of the Egyptian origin of the methods employed.

"Moreover, as they revealed a series of very curious procedures, such as were not invented in Egypt until the time of the New Empire, and some of them not until the XXI st Dynasty, it was evident that the cultural wave which carried the knowledge of these things to the Torres Strait could not have started on its long course from Egypt before the ninth century BC at the earliest."

What is probably the most extensive record ever compiled about aboriginal mummies had been meticulously kept by Queensland-based aboriginal rock art expert, the late Graham Walsh, located in the famous Carnarvon Gorge National Park.

Walsh's astounding and unique collection of bark cylinder mummies is testimony to the findings of Smith et. al, and totally supports his observations of a close connection between the funerary rites of Egyptians and aborigines.

Wandjina Cave Paintings of the Kimberley

In 1837, Sir George Grey led an expedition to the Kimberley region looking for an inland sea.

He was sponsored by the British Government and the Royal Geographical Society. He was later knighted for his services to administration South Australia, New Zealand and South Africa. Therefore he was a man whose impeccable establishment credentials make his discoveries hard to dismiss, at a time when Britain preferred to push the "wild savage" dogma to aid their colonisation of Australia and New Zealand.

On March 26 and 27, 1837 Grey came across two caves with extraordinary paintings, clearly non-aboriginal.

He reproduces these in his 1841 Journals of two expeditions of discovery in northwest and western Australia during the years 1837, 38 and 39.

Near one of the caves Grey also found and copied a two-foot high carved European type head, which clearly was not of aboriginal origin. This sculptured head apparently has never been re-discovered.

Grey noted of the carving; "this rock was so hard, that to have removed such a large portion of it with no better tool than a knife and hatchet made of stone such as the Australian native generally possesses, would have been the work of very great labour... the ear was rather badly

placed, but otherwise the whole of the work was good, and far superior to what a savage race could be capable of executing."

The well-protected cave painting depicted dozens of human faces and shoulders (or busts), carrying a head adornment surrounded by a halo, which strongly resembled actual Egyptian mummies uncovered at Luxor and similar tomb paintings found throughout ancient Egypt.

Modern anthropologists implicitly believe the Wandjina paintings to be the work of aborigines. Documented evidence of actual aboriginal art found throughout Australia at the time of European settlement consisted mainly of sandstone or other rock etchings, carvings, stencil art and limited crude freehand drawings.

To claim the exquisite Wandjina, Bradshaw or even some of the Queensland's quinkan art to be that of aborigines flied in the face of most known sites sound in the southern part of Australia, which consist of crude rock etchings, engravings or mostly stencil art.

The aborigines of northern Australia, particularly in the case of the Wandjina site say they are not responsible for the paintings, but merely retouched them, apparently believing this to cause rain. It is inconceivable the aborigines painted the alphabetical script on the headdress of one of the Wandjina paintings as captured by Grey.

Regarding Grey's own ideas about the origins of the Wandjina paintings, fellow anthropologist I. M. Crawford noted: Grey was very cautious in his statement about the origins of these paintings, but in a footnote to his account of the expedition published by the Royal Geographical Society, the editor remarked that Grey believed the paintings to be the work of Asiatic people in Kimberley

Anthropologists as agents of influence

British-trained anthropologist, A. P. Elkin, spent a lot of time and money over the years trying to discredit Grey's reports and sketches of the Wandjina.

The Rockefeller Foundation backed Elkin first when he saw the Wandjina site in 1927, and ever since then he refuted Grey's findings.

To understand Elkin's mindset at the time, and his financial backers, it should be noted that the Rockefeller Foundation put up 30,000 pounds—a huge fortune in 1924—to finance field trips which were often carried out under the aegis of the Australian National Research Council, an arm of the London-run International Research Council.

Elkin's career spanned from the mid-1920s, when he studied under the 'founding fathers' of British anthropology in London, such as Alfred Cort Haddon, Bronislaw Malinowski and A. R. Radcliffe-Brown, until his death in 1979 at the age of 88.

In 1933 he was appointed to the prestigious chair of anthropology at the University of Sydney, only the third such anthropology chair in the British Empire at the time. From this he dominated the field for decades.

He authored the first major work on aborigines, *The Australian Aborigine*. It was viewed as the last word on the subject, even after its embarrassing racist overtones became a little unfashionable in the 1960s.

The entire discipline of anthropology in Australia, particularly the field expeditions that discovered alleged anthropological evidence, was dominated from almost the very beginning, by the Rockefeller Foundation.

After one year's indoctrination to anthropology in London, Elkin was elected to the Royal Anthropological institute, and suddenly given a "firm offer of a Rockefeller Fellowship" to do fieldwork for one year among Kimberley aborigines.

He soon left for Australia to examine the Wandjina paintings. He published his first work on the Wandjina in the September-October 1930 edition of the main anthropological journal of the day, *Oceania: A Journal devoted to the study of the native peoples of Australia, New Guinea and the islands of the Pacific*.

He later became a long-time editor of this journal, which was financially backed by various oligarchical groups such as the Carnegie Foundation of New York.

In the article Elkin says; "I can throw no light on the origin of these paintings. The natives say they do not make the wandjina (sic) paintings, only repaint them.

Continue in next issue 446